

ಕೆಮ್ಮು ನಿದ್ರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಗ್ಲೈಸೋಡೀನ್

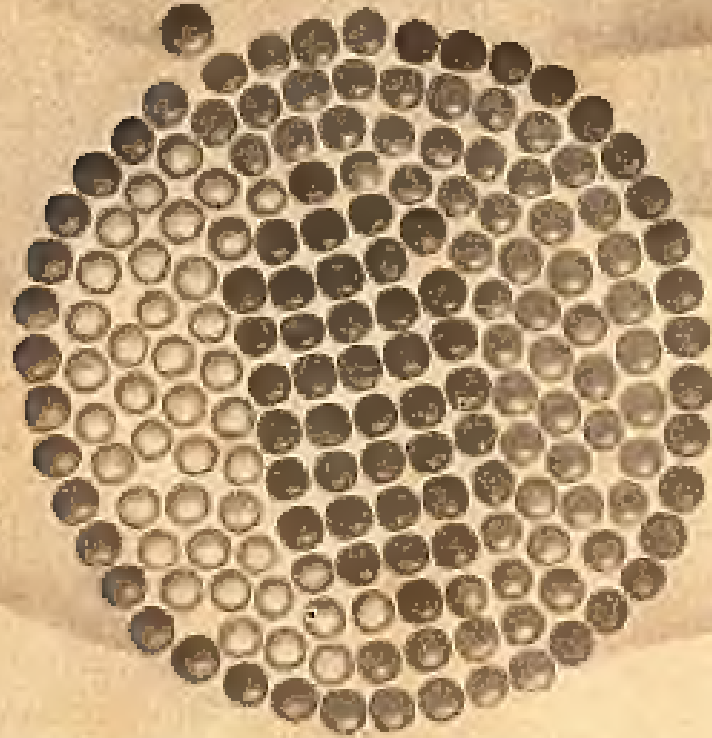

- ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಮ್ಮಿನ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಡುತ್ತದೆ.
- ಗಂಟಲ ಕೆರಿಕವನ್ನು ಉಪಶಮನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.
- ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಛವನ್ನು ಹೊರಗಿಡಿಸುತ್ತದೆ.
- ಎದೆಗು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಗ್ಲೈಸೋಡೀನ್-
4 ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ
ವಿಶ್ವಸನೀಯ ಕೆಮ್ಮಿನ ಔಷಧ.

ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಿರಿ ಹೊಸ ಆರಾಮದೊಂದಿಗೆ.

ವಾಹವಾ, ವಾಹವಾ, ಈ ದಿನ ರಜಾ,
 ಆಡಲು, ಓಡಲು ಭಾರೀ ಮಜಾ!
 ಜೆಂಡಾಡೋಣ, ಮೆಳಲಿ ಕುಣಿಯೋಣ.
 ಜೆಮ್ಮೆ ಹಂಚೋಣ, ಬಾ, ತಿನ್ನೋಣ.

ಜೆಮ್ಮೆನಿಂದ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೂ ರಸ ನಿಮಿಷ!

ಕ್ಯಾಂಡಿಬರಿಸ್
 ಬಾಕ್ಸೆಟ್ಸ್

ಕ್ಯಾಂಡಿಬರಿಸ್ ಜೆಮ್ಮೆ ಇರುವುದೇ ಹೀಗೆ, ಸುಂದರ ಉರುಕುರ ಸ್ವಪ್ನದ ಹಾಗೆ.

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಸ್ಕೃತಕರು: 'ಜಕ್ಕಪಾಣಿ'

ಸಂಚಾಲಕರು: ಶಾ.ಗಿ.ರೆ.ಡಿ.

ಈ ಸಂಚಿಕೆ "ಚಂದಮಾಮ" ನ ಮೂವತ್ತಾರನೇ ವರ್ಷದ ಎರಡನೇ ಹೆಜ್ಜೆ. ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಪಾಠಕರು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಬೇತಾಳ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಬೇತಾಳ ಹೇಳಿದ ಅಸಲು ಕಥೆ ಹೇಗಿರುವುದೆಂದು ಹೊಸ ಪಾಠಕರು ಕುತೂಹಲ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹರಿಗಾಗಿ "ಕಳ್ಳನ ಪುಣ್ಯ" ಎಂಬ ಹಳೆಯ ಬೇತಾಳ ಕಥೆಯನ್ನೂ, ಅರಸಿದ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಹಳೆಯ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಅಮರವಾಣಿ

ಅರಾಣೀ ಗೃಹ್ಯಕೇ ಹಸ್ತಿ: ವಾಣೀ ಪಲ್ಲಾಸು ಗೃಹ್ಯಕೇ ಸದ್ವ್ಯಕ್ತಿ: ಗೃಹ್ಯಕೇ ವಿದ್ಯಾನ್ ದಂಷ್ಕೋ ವಿತ್ತೇಷು ಗೃಹ್ಯಕೇ ಗೂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಅನೆಯನ್ನೂ, ಕಡಿವಾಣದಿಂದ ಕುದುರೆಯನ್ನೂ, ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾಂವನನ್ನೂ, ಹಣದಿಂದ ದುಷ್ಟ ನನ್ನೂ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಸಂಪುಟ: ೭೦

ಅಗಸ್ಟ್ '೮೩

ಸಂಚಿಕೆ: ೨

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೦೦ :: ವಾರ್ಷಿಕ ಬೆಲೆ ರೂ. ೨೪-೦೦

ಚಂದಮಾಮನ ಹರಟೆ

ಅಗಾಧವಾದ ಜಲನಿಧಿಯಲ್ಲಿ

೧೭೨೨ ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾದ ಪೆನ್ಸಿಲ್ವಾನಿಾ ಜಲನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೆರಳಿ ಎಡ್ಜ ತುಳುಕು ಶಾಖಾ ಮಾರ್ಗರಾ, ಅಲೋರಾ ಎಂಬ ಎರಡು ಸ್ಪಾನಿಷ್ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಘೂಡಿತು. ಮುನ್ನೂರ ಎಂಟು ಮಂದಿ ನಾಪಿಕರೊಂದಿಗೆ ಸುಮಾರು ಆರು ನೂರು ಕೋಟಿ ಡಾಲರ್ ಬೆಲೆಯ ಬಂಗಾರವು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು. ಅನಂತರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಲ್‌ಫಿಷರ್ ಎಂಬ ಪ್ರಮುಖ ನೌಕಾ ಅಧೀಕ್ಷಕನು ಸಮುದ್ರ ಗರ್ಭದಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಮೇಲೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಿಮಿಂಗಿಲಗಳು

ಭೂಗರ್ಭ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾದ ಜೇಮ್ಸ್ ಹ್ಯಾಂಟ್ಸ್ ಎಣ್ಣೆಗಳ ಸರಿಯನ್ನು ಸಹಾರಾ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತಿಮಿಂಗಿಲಗಳ ಅವಶೇಷಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದುವು. ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಜೀವಿಸಿದ ತಿಮಿಂಗಿಲಗಳ ಅವಶೇಷಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತಲೆಗರಾಗಿ ಪಾರ್ವಾತ್ಯ ಸುರಾಮಾನು ಮತ್ತು ವಂಶಗಳ ಎಲುವುಗಳು ಕೂಡಾ ಬಯಲಾದುದರಿಂದ ಅಪ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿರುವ ಸಹಾರಾ ಮರುಭೂಮಿ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ?

೧. ಗೋವೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹಸರತ್ತು ?
೨. ಆಗ್ರಾ ನಗರಕ್ಕೆ ಆ ಹಸರು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಾ ?
೩. ಡಾರ್ಜಿಲಿಂಗ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಆ ಹಸರು ಏಕೆ ಬಂದಿತು ?
೪. ಕಾಶಿ ಒಂದೇ ನಗರವಾದರೂ, ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಮರಹಾಕಿ ಎಂಬ ಎರಡನೇ ಹೆಸರು ಬರಲು ಕಾರಣವೇನು ?
೫. ವಿಷ್ಣು ಮಂಡದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾದ ಗುಲಾಮೀ ಕೋಟಿ ಎಲ್ಲಿದೆ ?
೬. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಎತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಶೃಂಗ ಶ್ರೇಣಿಯ ಹೆಸರು ?
೭. ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡದಾದ ಪೂರ್ವ ಹಾಲಾಗಲಿಂಬೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಮೊದಲ ಎಲ್ಲಿದೆ ?

(ಉತ್ತರಗಳು ೬೪ ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

ಅಮೂಲ್ಯವಾದಳಿ

ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಸೇನನಂಬ ಮಹಾ ರಾಜನು ಅಮರಾವತಿ ನಗರವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ, ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರ ಮೇಲೆಯೂ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಆದರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಲು ಅವರೆಲ್ಲ ಬೇಕು ಎಂಬಷ್ಟರ ಮಾತ್ರವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಅವರೆಲ್ಲ ಯಾವಾಗಲೂ ರಾಜನ ಪುನಃಪುನಃ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇರುವರು. ಈ ಒಗೆಯ ಭೋರಣೆ ಆ ರಾಜನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಒಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅದುದರಿಂದ ವಿಕ್ರಮಸೇನನು ಅಗಾಗ ಮೇಷ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಜೆಯ ಹಾಗೆ, ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹೇಗೆ ಬೇವಿಸುವರೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವತಃ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವನು. ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ರಾಜಭೋಜನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಊಟವೇ ಜಿನ್ನಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ವಿಕ್ರಮಸೇನ ರಾಜನು ಮೂರು ಮೇಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಡು ದಾರಿಯ ಮೂಲಕ

ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಮೇಣುವಿನಿಂದ ಹೊರಡುವ ಇವಿ ದಾದ ಹಾಡಿನ ಗೀತೆ ಕೇಳತೊಡಗಿದನು. ರಾಜನು ಆ ಸಾದವು ಬರುವ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಒಬ್ಬ ಕುರುಬ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನು ಆಗ ತಾನೇ ತಾರುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯ ದವನು. ಬಡತನದ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿ ಚಿಂದಿಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರೂ ಸುಂದರ ತರುಣನಾಗಿದ್ದನು. ಕೊಳೆ ಒಡಿದ ಬಂಗಾರದಂತಿರುವ ಅವನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟನು. ಒಂದು ಮೇಳ ತನ್ನ ಪಾಗಿಯೇ ಅವನೂ ಕೂಡಾ ಮೂರು ಮೇಷದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ರಾಜಕುಮಾರನೇನೋ ಎದುರಿಸಿದನು. ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿದಾಗ, ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಬಹಳ ಬಡವರೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನು ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನು.

ಆ ಕುರುಬ ಹುಡುಗನ ಹೆಸರು ಸಾಂಬ. ಅವನು ರಾಜನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು. ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಿಂದ ಮರೆ ಮೋಸಗಳಾವುದೂ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದದ್ದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.

ರಾಜನು ಅವನ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
“ಸಾಂದಾ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬರುವಿಯೋ? ನಿನಗೆ
ಒಳ್ಳೆಯ ಒಟ್ಟುಬರೆ, ಊಟ ತಿಂಡಿ, ಉದ್ಯೋಗ
ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

“ಕುಡೆ ತಾಯಿಗಳು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಹಾಗೆಯೇ
ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ಸಾಂಬ.

ಅವನ ತಾಯಿ ತಂದೆಯರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೂ ದೊರೆ
ಯಿತು. ಸಾಂಬನು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಅಮರಾವತೀ
ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ, ತನ್ನನ್ನು ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಬಂದವನು ಮಹಾರಾಜನೇ ಎಂದು
ಸಾಂಬನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ
ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನುಗ್ರಹವಾದುದನ್ನು ನೆನೆದು ಅವನಿಗೆ
ಏಕೆಲ ಸಂತೋಷವೆನಿಸಿತು.

ಸಾಂಬನ ಕುರುಬ ವೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕ
ಲಾಯಿತು. ರಾಜಕೀಯವಾದ ದುಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ,
ರತ್ನಖಚಿತ ಶಿರೋಭೂಷಣವನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ

ಕೊಟ್ಟರು. ಓದು ಬರಹ ಕಲಿಸಲು ಗುರುವನ್ನು
ವಿವರಿಸಲಾಯಿತು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ
ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕಲಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂಬನು
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಗಟ್ಟಿವಾದನು. ಮಹಾ
ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿ
ನಿಯಮಿಸಿ, ಖಜಾನೆಯ ದೇಗದ ಕೈಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ
ಕೊಡಿಸಿದನು. ರನ್ನೇಕ ಕೋಟಿ ಬೆಲೆವಾಳುವಂತಹ
ಖಜಾನೆಗೆ ಸಾಂಬನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಂಬಿಸ್ವರು
ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ರಾಜನಿಗೆ ಗಟ್ಟಿ
ವಿಶ್ವಾಸ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು
ಸಾಂಬನು ರಾಜನ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ತನ್ನ
ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಹಿಂದೆ ತಾನು ಕುರಿಮಂದ
ಕಾಯುತ್ತಾ ತಿರುಗಾಡಿದ ಸ್ಥಳಗಳೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿ
ದನು. ತನ್ನ ವೇಣುವನ್ನು ಊದಿ ಅನಂದಿಸಿ
ಕೊಂಡನು. ತನ್ನವರಿಗಿಲ್ಲಾ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು. ಕುಡೆ ತಾಯಿಗಳ ಬಡತನ
ತೀರಿ ಅವರು ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ
ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. “ಮಹಾರಾಜರಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ
ಹೇಗಿದೆ?” ಎಂದು ತನ್ನವರು ಕೇಳಿದಾಗ “ಬೆನ್ನಾ
ಗಿಯೇ ಇದೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಹಾಗೆಂದುದರಿಂದ
ನೀವು ಯಾರೂ ಈ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೂ
ಹೋಗಬಾರದು. ರಾಜರ ಹತ್ತಿರವಂತೂ ಕೆಲಸ
ಮಾಡಲೇಬಾರದು. ನಿಜವಾದ ಸುಖ ಇರುವುದು
ಇಲ್ಲಿಯೇ. ರಾಜನೊಡ್ಡೋಗವೆಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ
ತಪ್ಪಿದರೂ ಸರ್ವವಾಶವಾಗಿರಬಾರದು. ಅಷ್ಟೊಂದು
ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಾರದು. ನಿಜವಾದ ಸುಖ
ವಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿಯೇ. ನನ್ನ ಹಣೆಬರಹ ಹೀಗಾ
ಯಿತು. ಬಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿ,
ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಮರಾವತಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಸಾಂಬನು ಕೋಶಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಲು, ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಕ್ರಮ ಮಹಾರಾಜನು ಹೀರಿ ಹೋದನು. ರಾಜಕುಮಾರನಾದ ಕನಕಸೇನನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಒಂದನು.

ರಾಜಾಧಿಕಾರದ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಾಂಬನೆಂದರೆ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸತ್ತು ಹೋದ ಮಹಾರಾಜನು ಎಲ್ಲ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗಿಂತ ಸಾಂಬನ ಮೇಲೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಅಧರವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಅಸೂಯೆ.

ಈಗ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೊಸ ರಾಜನನ್ನು ಒಳಿತುಮಾಡಿಕೊಂಡು, "ಮಹಾರಾಜರೆ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಈ ಸಾಂಬನನ್ನು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ನಂಬಿದರು. ಅವನು ವಿಜಾನೆಯ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಇಟ್ಟಿರಿ!" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಿತಚಿಂತಕರಾಗಿ ವಿನಾದರೂ ಹೇಳದರ ರಾಜನಾದವನು ಕೇಳಿದರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ವಷ್ಟೆ? "ಸಾಂಬನ ದ್ರೋಹವು ಹೊರಬೀಳುವಂತೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ? ನಾಶಕೆಯೆಂದ ಹೇಳಿರಿ. ತಪ್ಪೆ ರುಜುವಾದರ ಅವನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲೇ ಬೇಕು." ಎಂದನು ಕನಕಸೇನರಾಜ.

"ನಿಮ್ಮ ತಾತನವರದು ರತ್ನಗಳನ್ನು ಹೊದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬಂಗಾರದ ಹಿಡಿಯ ಖಡ್ಗವಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದರು ಅಸೂಯೆಯವರು.

ರಾಜನು ಸಾಂಬನನ್ನು ಕರೆದು, "ನಮ್ಮ ತಾತ ನವರ ಖಡ್ಗ ನಿನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರೆಯಂತೆ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ತಂದು ನನಗೆ ತೋರಿಸು" ಎಂದನು.

"ಮಹಾರಾಜಾ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಆ ಖಡ್ಗದ ಹಿಡಿಯ ರತ್ನಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಅಭರಣ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದನು ಸಾಂಬ. ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಜವೆಂದು ನಿರೂಪಿತ

ವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಕೂಡಾ ದೊರೆತುವು. "ನೀವು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಂಬನು ನಿರ್ದೋಷಿ" ಎಂದನು ರಾಜ ಮೂರು ಹೇಳಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ.

"ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ವಿಜಾನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವೆಯೋ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿರಿ. ಸರಿಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಅವನು ಎಷ್ಟು ಸೊತ್ತು ಒಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದರು ದ್ವೇಷಿಗಳು.

ರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಂಬನು ತನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾನುಗಳ, ಧನಗಳ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ ತಂದು ರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಅವುಗಳನ್ನೂ, ವಿಜಾನೆಯಲ್ಲಿರುವವು ಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದಾಗ, ಚಿಕ್ಕಾಸಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನೂ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡೆರಡು ಬಾರಿ ವಿಜಾನೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿದರು.

ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಲಾಭಕಾರಿಯಾಗಿ ತುಂಬಿದ
ಖಜಾನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕನಕಸೇನ ರಾಜನಿಗೆ ಪರಮಾ
ನಂದವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತು ಒಡವೆಗಳೆಲ್ಲಾ
ಒಪ್ಪ ಓರಣವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಏನೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದಂತೆ
ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುವು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಕನಕಸೇನನು ಸಾಂಬಸನ್ನು
ಹೊಗಳಲು ಬಾಯಿ ತೆರೆಯಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ
ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಬ್ಬ. ಖಜಾನೆಯ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಚಕ್ಕದೊಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೋರಿಸಿ
“ಇಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿನಿಂದ ಸುರಂಗವಿರುವ ಹಾಗಿದೆ.
ಅದರೊಳಗೆ ಏನಿದೆಯೋ?” ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನು ಸಾಂಬಸ ಕಡೆಗೆ
ಹಿರಗಿ. “ಅಂದಹಾಗೆ ಅದೇನು ಕೋಣೆ? ಅದ
ರೊಳಗೆ ಏನಿದೆ? ಅದನ್ನೇಕೆ ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಮಹಾರಾಜರೇ. ಆ ಪಟ್ಟಿ ಗೂಡಿ
ಮೊಳಗೆ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಸ್ತಿಯಿದೆ. ಅದು ನನ್ನ ಕಿತ್ತಾ
ರ್ಚಕದ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದುದರಿಂದ
ಅದ್ವೈ ಭದ್ರವಾಗಿರಿಸಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದನು ಸಾಂಬ.

ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು
ಸಾಂಬಸನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ ಬಾಡಿಗೆಲ್ಲಾ ನಿಜ
ವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅಂತಲೇ

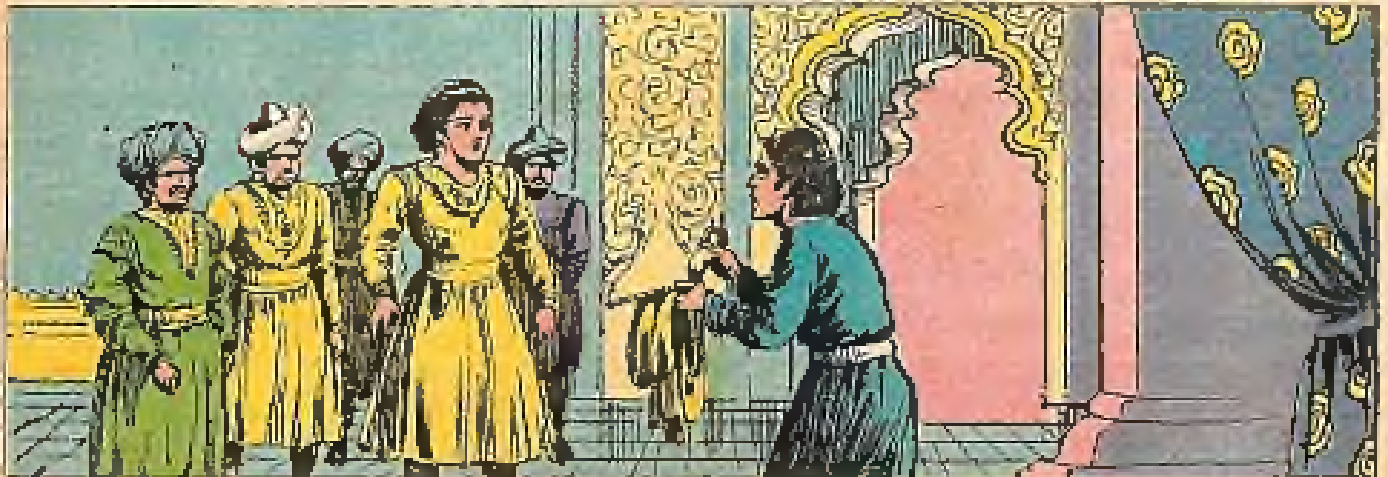
ಅವನು ಕೋಪದಿಂದ “ಹಾಗೇನು ಕೆಲೆ? ಮೊದಲು
ಅದನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿದು” ಎಂದನು.

ಸಾಂಬನು ಆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದನು.
ಆ ಗೂಡಿನೊಳಗೆ ಕುರುಬನು ಹೊದ್ದುಕೊಳ್ಳುವ
ಒಂದು ಕಂಬಳಿಯೂ, ಹಳೆಯ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳೂ,
ಒಂದು ಕೊಳಲು ಇದ್ದುವು. ದಿನಾ ಅವುಗಳನ್ನು
ತುದ್ದಪಡಿಸಿಡುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುವು.

ರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, “ಇದೇನಾ ನಿನ್ನ
ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಅಸ್ತಿಗಳು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಹೌದು ಮಹಾರಾಜಾ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ
ಯವರ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನನಗಿದ್ದ ಅಸ್ತಿ
ಗಳು ಅವೇ. ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ
ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸುಖವೇ ಇಲ್ಲ. ದಿನಾ ಅದನ್ನು
ಒಮ್ಮೆ ನೋಡುತ್ತ, ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯ
ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ” ಎಂದನು ಸಾಂಬ.

ರಾಜನು ಸಾಂಬಸ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತನ
ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಒಂದು ಹೊಸ
ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿತನು. ಅವನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ
ತಂದೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ
ಗೌರವ ತಾಳಿದನು. ಸಾಂಬಸ ಮೇಲೆ ತಂದೆಗಿಂತ
ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದರ ತೋರಿದನು. ಅವನ ಮೇಲೆ ಜಾಡಿ
ಹೇಳಿದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೊಲಗಿಸಿ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡನು.

ಕಳ್ಳನಪುಗು

ಎಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಾದರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು. ತಲೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಲ್ಲೆನೆಂಬ ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳ ರಾಜಾ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತೆ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ಭುಜಸ್ಥಂಭದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಸ್ವಶಾನದ ಕಡೆಗೆ ಮೌನವಾಗಿ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಶವದೊಳಗಿನ ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿ, “ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ನೀನೇ, ಈ ನಡು ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರಮ ಪಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸೋದವಾಗು ತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಹಣೆ ಬರೆಹ ವಿರಚಿತು. ಹೀಗೆಯೇ ವಿಚಿತ್ರ ಹಣೆ ಬರೆಹದ ಕುಮಾರಿಯೊಬ್ಬಳ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರಮ ತೀಯದಂತೆ ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಡೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು :

ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಿದ ಅಯೋಧ್ಯಾ ನಗರವನ್ನು, ಒಂದುಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೀರ ಕೇತು ಮಹಾರಾಜನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಎಲ್ಲಿಯೋ

ಬೈತ್ಯಾಳಕಥೆಗಳ್ಳು?

ಒಂದು ಕಡೆ ವಿಚಿತ್ರ, ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನವಾಗಲು ತೊಡಗಿತು. ಈ ಕಳ್ಳತನದ ಕಾಟವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ, ಪ್ರಜೆಗಳು ಮಹಾರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ. "ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ! ಈ ಕಳ್ಳರ ಕಾಟ ಹಳಲಾಗದಷ್ಟಾಗಿದೆ. ಹೇಗಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಕಳ್ಳರ ಕಾಟದಿಂದ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟರೂ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಎಷ್ಟು ಎಚ್ಚರದಿಂದಿದ್ದರೂ ಯಾವ ಮಾಯದಿಂದಲೂ ಕಳ್ಳತನ ಆಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಾಯಾ ಮಂತ್ರ ತಿಳಿದ ಕಳ್ಳರಾಗಿದ್ದರೂ ಇರ ಬಹುದು" ಎಂದು ಮೊರೆ ಇಟ್ಟರು.

ವೀರಕೇತು ಮಹಾರಾಜನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು. ತನ್ನ ರಕ್ಷಕ ಭಟರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಥರಾದವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವೇಷ ಹಾಕಿಸಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತತೆಗಳು ಹೇಳಿದನು. ಅವರು

ಕಳ್ಳಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ತಿರುಗಿದರೂ ಕಳ್ಳರಾಕೂ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳತನ ನಡೆಯುವುದು ನಿಲ್ಲಲೂ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಕೂಡಾ ಗುಪ್ತತೆಗಳು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವವರು ಕುಟುಂಬ ಉಪಾಯ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ವೀರಕೇತು ರಾಜನು, ಸ್ವತಃ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೊರಟನು. ರಾಜನು ಮಾರುವೇಷದಲ್ಲಿ ಬೀದಿ ಬೀದಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ರಾಜನು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಮನುಷ್ಯ, "ಯಾರು ನೀನು? ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಬರುವಿ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು.

"ನಾನು ಕಳ್ಳ! ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ನಿಂದೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡವಿಯಾ?" ಎಂದನು ರಾಜ.

"ಎಲಿ! ನನ್ನ ಹಾಗೆವವನೇನಾ ನೀನೂ? ಭೇಷ! ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಮನೆಯವರೇಗೆ ಬಾ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ವೃತ್ತಿಯವರಾದುದರಿಂದ, ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ಸ್ನೇಹ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆಗದೆ?" ಎಂದನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಸಹ" ಎಂದು ರಾಜನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಅವನ ಮನೆ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಭೋಗಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕಳ್ಳನು ರಾಜನನ್ನು ಆ ಮನೆಯ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯೊಳಗೆ ಕೂಡಿಸಿ, "ಈಗ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಕ್ಕದ ಕೊಠಡಿಯೊಳಗೆ ಹೋದನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಯೊಬ್ಬಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ, "ವೀನು ಯಾರಪ್ಪಾ, ಹೊಸವನು

ಹಾಗಿದೆ. ಈ ಮನೆಯವನ ಗುರುತು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಆಯುಷ್ಯ ಮುಗಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಬೇಗವೇ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಡು" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಓಡಿ ಹೋದಳು.

ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದವರೆಲ್ಲಾ ಸಾಯುವುದ ರಿಂದಲೇ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು, ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಇವ ನೊಬ್ಬನೇ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಕಳ್ಳರಹಾಗೆ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವವನೆಂದೂ ರಾಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

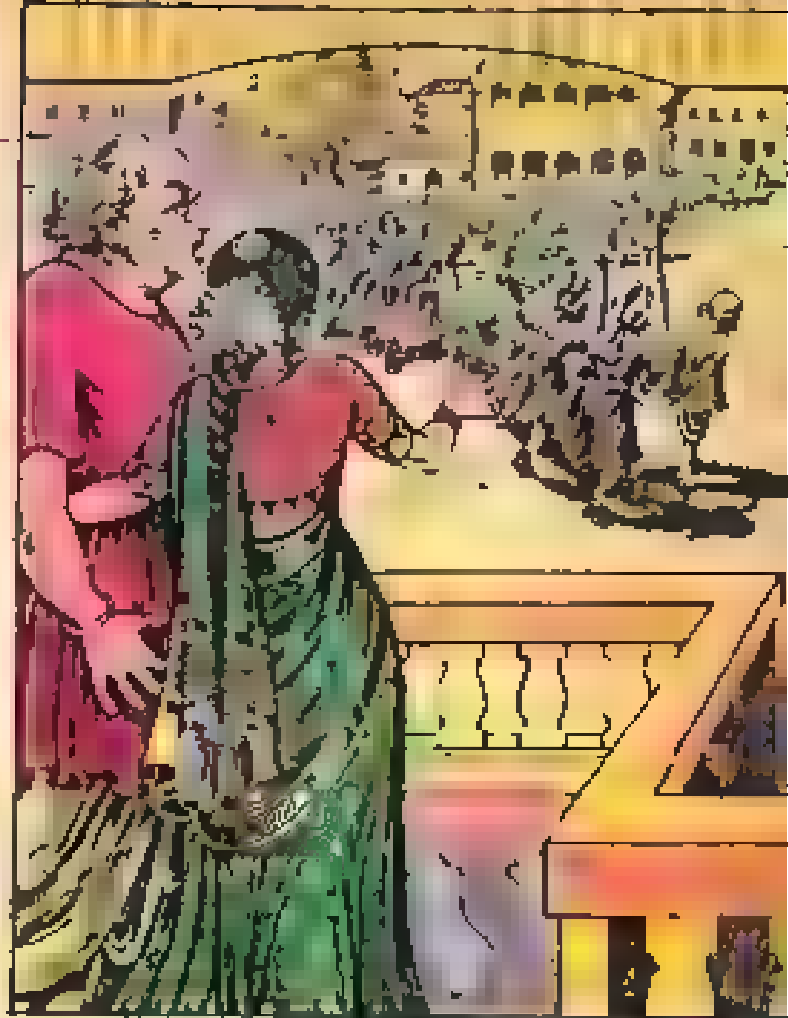
ರಾಜನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಸುಂಕೇತದ ಸಿಳ್ಳು ಹಾಕಿದನು. ಕೊಚಲೇ ಅವನನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಅಗುಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಆಯುಧಪಾಣಿಗಳಾದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ರಾಜಭಟರು ಓಡಿಬಂದರು.

ರಾಜನು ಆ ಭಟರೊಂದಿಗೆ ಕಳ್ಳನ ನಿವಾಡಕ್ಕೆ ಹೊಕ್ಕನು.

ರಾಜಭಟರಿಗೂ ಆ ಕಳ್ಳನಿಗೂ ಫೋರವಾದ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯಿತು. ಕಳ್ಳನು ಕೀವಲು ಒಂಟಿ ಯೂಗಿದ್ದರೂ ಒಂಬತ್ತು ಹೊರಾಡಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ರಾಜಭಟರನ್ನು ಕೊಂದನು. ಆದರೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ರಾಜಭಟರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದರು.

ವೀರಕೇತು ಮಹಾರಾಜನು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ, ನಗರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಪಾರಿಯಂಕಕ್ಕೂ ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಕೊಂಡಲು ಐವರು ಗುಂಬಾಗಿ ಕೊಡಿದರು.

ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಒಂಬತ್ತು ಕಾಲದಿಂದ ಯಾರ ಕಡೆಗೂ ಬೀಳದೆ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದವನು ಅವನೇ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಕಳೆದುಕೊಂಡವರ ವಸ್ತು, ಓಡವೆ, ಸೊತ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಆ ಕಳ್ಳನ ಘೂಗ್ಗುವದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದವು.

ವೀರಕೇತು ಮಹಾರಾಜನು ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೆರಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ರಾಜಭಟರು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೆರಿಸಲು ಊರ ಹೊರಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಒಂದು ಅದ್ಭುತವು ನಡೆಯಿತು.

ಆಯೋಧ್ಯಾ ನಗರದ ದೊಡ್ಡ ವೈಶ್ಯರಾಷ್ಟ್ರೊಬ್ಬ ನಾದ ರತ್ನದತ್ತಸೊಂಪನ ಮಗಳು ರತ್ನವತಿ ಎಂಬ ಯುವತಿ ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ನೋಡಿ, ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆದು, "ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ವರನು ಅವನೇ. ಆ ಕಳ್ಳನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ-ವಿ. ನಾನು ಕೆಳಸಕ್ಕೆ ಮರಿವಿತ್ತೆ ಅವನನ್ನೇ" ಎಂದುಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರತ್ನದತ್ತನು ಹುಟ್ಟುಬಿಡ್ಡು ಮೂಕಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು.

ರತ್ನವತಿ ಅವನ ಏಕ ಮಾತ್ರ ಪುತ್ರಿಕಾರತ್ನ. ಅವನನ್ನು ರತ್ನದತ್ತನು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆ ಸಿದ್ದಾನೆ. ರತ್ನವತಿಯು ಅಭಾವ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು

ನೋಡಿ, ಕೋಟೀಶ್ವರರಾದ ವೈಶ್ಯ ಕುಮಾರರೂ, ರಾಜಕುಮಾರರೂ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ತಪ್ಪಿಟ್ಟರು. ರತ್ನವತಿ ಅವರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಳು. ತಾನು ಕೆನಸಿಗಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆಂದೂ, ಎಂದೂ ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಬರುವನೆಂದೂ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು.

"ಇದೆಂತವ ಭ್ರಾಂತಿಯಮ್ಮಾ ನಿನಗೆ? ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಸುಳ್ಳಿನ ಕನಸನ್ನು ನಂಬಿ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಶತ್ರುವಾದ ಈ ಕಳ್ಳ ಕೊರಮನನ್ನು ಗಂಡನೆನ್ನಬೇಯಲ್ಲಾ ! ಅವನನ್ನು ರಾಜವಟರು ಕೂಲಿಕ್ಕೇರಿಸಲು ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವನನ್ನು ಮೆಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿರು ಸುಧಾ ?" ಎಂದನು ರತ್ನದತ್ತ.

ರತ್ನವತಿ ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಬಿಳಿಬಿಳಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನೆಂದು ಹುಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದಳು. "ಕಳ್ಳವಾದರೂ ಸುಳ್ಳನಾದರೂ, ಕೊಟೀಶ್ವರನೇ ಅವರೂ ಗಂಡನು ಗಂಡನೇ ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದರೆ ಅದು ನನ್ನ

ಗಂಡನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯಿತೆಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಹಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಬರೆದುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಕಳ್ಳದಿರು ನನಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ನನಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಅದು ಸುಧವಾಗದಿದ್ದರೆ ಅವನೊಬ್ಬನೇ ನಾನೂ ಸಾಯುತ್ತೇನೆ, ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾತ್ರ ಒದಲಾಗದು" ಎಂದಳು ರತ್ನವತಿ.

ಮಗಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ರತ್ನದತ್ತನು ಒತ್ತು ಗಾಬರಿಯಾದನು. ತನ್ನ ಮಗಳ ನಿಶ್ಚಯ ಒದಲಾಗುವಂತಹುದನ್ನುವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅವನು ಕೂಡಲೇ, ವೀರಕೇಶು ಮಹಾರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಮಹಾಪ್ರಭೂ ! ತಾವು ಹಿಡಿದ ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ನೂರು ಕೋಟಿ ಸುಪಣಾವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು

ತಾವು ಉಳಿಸದೇಕು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು, ರಾಜನು ಅವಕ್ಕೇನೂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅಯೋಧ್ಯಾ ನಗರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಕಮಾತ್ರನಾದ ಒಬ್ಬನೇ ಕಾಡಿ ಹಿಡಿಸಿದ ಬೋರಾಗ್ರಸರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ರಾಜನು ಸುತರಾಂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ರತ್ನದತ್ತನು ಹತಾಶ ನಾಗಿ ಮನಗೊಂಡು ನೋಡಿದಾಗ, ರತ್ನವತಿ ಸ್ನಾಪ ಮಾಡಿ ಮದುಮಗಳ ಶೃಂಗಾರದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಳು.

"ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ ಮಗಳೇ. ಕಳ್ಳ ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ರಾಜನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ನಾನಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡುವೆನೆಂದರೂ ರಾಜನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದಂತಹ ಮದುವೆ ಅಸಂಭವ" ಎಂದು ರತ್ನದತ್ತನು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು.

"ಮದುವೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಸಹ ಗಮನ ಇದ್ದೇ ಇದೆ ಅಪ್ಪಾ." ಎಂದಳು ರತ್ನವತಿ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರತ್ನ ದತ್ತನು ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದನು.

ರತ್ನವತಿ ಪಲ್ಲಕಿಯನ್ನೇರಿ ವಧ್ಯ ಭೂಮಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವಂತೆ ಬೋವಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಅಳುತ್ತಾ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೂ ಹೊರಟರು. ಅವರೆಲ್ಲ ವಧ್ಯ ಭೂಮಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಆಗತಾನೇ ಕುಟುಂಬ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೆರಿಸಿ ಆಗಿತ್ತು. ಕಳ್ಳನು ಸಾವು ಬದುಕುಗಳ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನೆರಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ರತ್ನದತ್ತನು ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕಳ್ಳನ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, "ನೋಡವ್ವಾ. ಈ ನನ್ನ ಮಗಳಿಂದಾಗಿ ನೀನು ನನ್ನ ಅಳಿಯನಾಗಿರುವಿ. ಇವಳ ಹಸರು ರತ್ನವತಿ. ನಿನ್ನನ್ನೇ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ವರಿಸಿ ನೀನೇ ಗಂಡನೆಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಹಗಮನಕ್ಕೂ ನಿರ್ದಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ." ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕಳ್ಳನು ಒಂದು ಸಾರಿ ರತ್ನ ವತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಅತ್ತನು. ಅದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದೆ ಅಳು. ಆಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಕ್ಕನು. ನಗುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟನು. ರತ್ನವತಿ ತಾನು ನಿರ್ಭಯಿಸಿಕೊಂಡ ಗಂಡನ ಕಣ್ಣಿ

ಒರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಶಾಸಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅವನ ಶವವನ್ನು ಮಡಲಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲು ಹೇಳಿದಳು.

ಮುನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡನೊಂದು ತಿಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಸಹಸ್ರಮಾನದವರೆಗೂ ಸಿದ್ಧಳಾದ ರತ್ನವತಿಯ ಪತಿ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಕಾಲಭೈರವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, "ಅಮ್ಮಾ, ನಿನ್ನ ಪತಿಭಕ್ತಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದುದು. ನಿನಗೆ ಏನು ವರಬೇಕೋ ಕೇಳು, ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ದೇವಾ, ನನ್ನ ಕಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು. ನಾನು ಹೋದರೆ ಅವರು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ವೃತ್ತರು ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ನನ್ನನು ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ" ಎಂದಳು ರತ್ನವತಿ ವಿನಯದಿಂದ.

ಕಾಲ ಭೈರವನು ನಕ್ಕು, "ನೀನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ನಿನಗಾಗಿ ನೀನು ಏನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನನಗೆ ನನ್ನ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಇರಬೇಕೆಂಬುದರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೋರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದಳು ರತ್ನವತಿ.

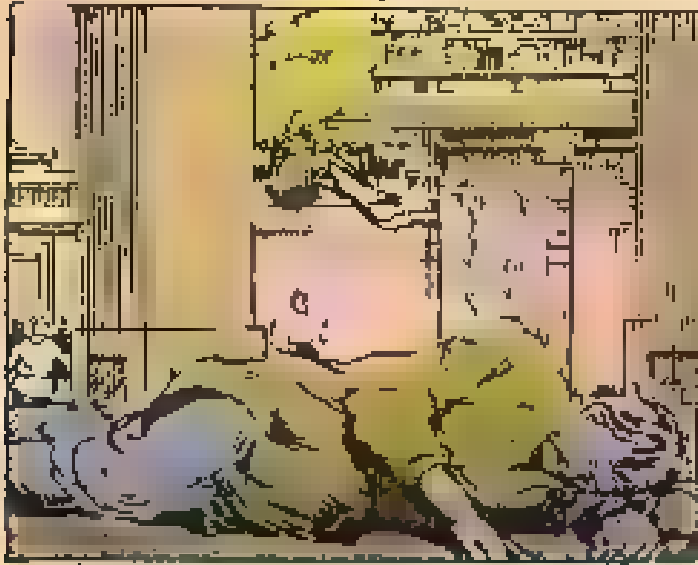
"ಆ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನೂ ತೀರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಕಾಲ ಭೈರವನು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ ಅಂತರ್ಧಾನ ಸಾದನು. ರತ್ನವತಿಯು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ವೈಭವದಿಂದ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು.

ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬೇತಾಳವು. "ರಾಜಾ, ಕೂಲದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ಮೊದಲು ರತ್ನವತಿಯ ಸಮಾಧಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದ ಕಳ್ಳನು ಮೊದಲು ಆತ್ಮನೇಕೆ? ಆ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದನೇಕೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಶತ್ರು ಉತ್ತರ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ನುಚ್ಚುನೂರಾಗಿ ಸಿಡಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

"ಆಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಬಂಧುಗಳಾಗಿ ಒಂದವರ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ತೀರಿಸದೆ ಸಾಯುತ್ತೇನೆಂದು ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಅಳು ಬಂದಿತು. ಎಂತೆಂತಹ ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನೂ ನಿರಾಕರಿಸಿ ತನ್ನನ್ನೇ ವರಿಸಿ, ತಾನು ಕಳ್ಳನೆಂದು ತಿಳಿದರೂ ಸಾಯುವ ವರೆಗೆ ಸಿದ್ಧಳಾದುದನ್ನು ನೆನೆದು ಅವನಿಗೆ ನಗೆವು ಬಂದಿತು" ಎಂದು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಕೂಡಲೇ ಉಬ್ಬರ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅವನಿಗೆ ಮೌನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳವು ಶವ ಸಮೇತವಾಗಿ ರಾಜನ ಹೆಗಲಿನಿಂದ ಹಾರಿ ಹೋಗಿತ್ತು !

ನಂಬುಗಯಕನನು

ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಭೂಕಸಿದ್ಧನು. ಅವನು ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿರುತ್ತ ಸ್ವತಃ ಸುಖಭೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲಿಕೊಂಡಿದ್ದುದರಿಂದ, ವಿನೇನೋ ಸಪ್ತಗಲಾಯಾಗಿ ಇದ್ದ ಅಸ್ತಿ ಪೂರಾ ಹೋಗಿ ಒಡತನದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇಳಿದನು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಡೇ ಎಂದು ಒಡುಕಿದವನು ವರಮು ದರಿದ್ರನಾಗಿ ಹೋದನು, ದರಿದ್ರನಾದವನು ಭನಿಕನಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷವೋ, ಭನಿಕನು ದರಿದ್ರನಾದರೆ ಅದರ ಇಮ್ಮಡಿಯಷ್ಟು ಕಷ್ಟವೇ!

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಅವನು ಗಾಳಿ ನಿಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕನಸು ಬಿತ್ತು. ಆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಕಾಣಿಸಿ. "ನೀನು ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು ಪಾಟಲೀಪುತ್ರ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಭವಲಾಭ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ನೀನು ಭೂಕನಾಗಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಸುಖವಾಗಿರುವಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ ಮೇರೆ ನಂಬುಗೆ ಇಟ್ಟು, ಆ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯದವನು ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿ

ಕಾಲ ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತ ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಪಾಟಲೀಪುತ್ರ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಆಗ ಅವನು ತುಂಬಾ ಅಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದನು.

ಮೊದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಆ ನಗರವು ಹೊಸತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವನು ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಾದುದರಿಂದ ಜಂಧನೂ ಇಲ್ಲ. ಮೋಡಗಳು ಕಿಟುಕಿದುದರಿಂದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಅದುವರಿಂದ ಅವನು ಹೇಗೋ ತಡಕಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಗುಡಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲೇ ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿ ಗಾಢನಿದ್ರೆಗೆ ಪಾರಿದನು.

ನಗರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸದ್ದಡಗದ ಸ್ಥಿತಿಹೊಕ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ಆ ಗುಡಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಳ್ಳರು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನು ಕಳ್ಳರ ಸದ್ದಿನಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತು "ಕಳ್ಳರು! ಕಳ್ಳರು!" ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರಡಿದನು. ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಸುತ್ತುವ ಸ್ವನವರೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಡಿ ಬಂದರು.

ಡಿ. ಸುತೀಲಕುಮಾರಿ

ಕಳ್ಳರೇ ಕದ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಗುಡಿಯ ಆವರಣದೊಳಗೆ ಹಾರಿ, ಮಂಟಪದ ಬದಿಯಿಂದಾಗಿ ಓಡಿ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋದರು. ಅವರನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ ಜನರು, ಗುಡಿಯ ಆವರಣದೊಳಗಿದ್ದಾ ಹುಡುಕಿ, ಈಗುವಾಣೆ ಗದ್ದಲದಿಂದ ಎದ್ದು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಪರದೇಶಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಕೈಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೋತ್ಥಾ'ವ ಕಚೇರಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಕೋಳ ಹಿಡಿದ ದುಬ್ಬ ಸ್ವರ್ದ ಆದೊದ್ದ ಮನುಷ್ಯ ಕಳ್ಳನ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿದನು. ಕೋತ್ಥಾಲನು ಭುಲಿಂದ ರಾಕುಗನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು "ನಿಜ ಹೇಳು. ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಜತೆಗಾರ? ನಿಜವೆಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ? ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದಾರೆ? ಎಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅಯ್ಯಾ! ನಾನು ಕಳ್ಳನೇ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದಿಂದ ಬಂದವನು. ಓಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದವನು. ಭಾವಂತನು ಎರಡು ಸಾರಿ ನನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದೆ. ಮೊದಲು ನಾಗರಾ ಧಾವಲ್ಲಾ ಹೋಯಿತು. ಅಪ್ಪಕ್ಕೇ ದಿಡದೆ ಮಹಾನಿಷ್ಠು ರ್ವಪ್ಪದತ್ತ ಓಂದು ನನ್ನನ್ನು ಸಾಟಲಿ'ವು ತ್ರಕ್ಕಿ ಹೋದರೆ ಹಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದ. ಆ ಮಾತು ನಂದಿ ಶ್ರಮವಾಟು, ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ

ವರೆಗೆ ನಡೆದೇ ಬಂದೆ. ರಾತ್ರಿ, ರಿಕ್ಕು ಗಾಣದೆ ಗುಡಿಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದೆ. ಬೆಳಗಾವ ಮೊದಲೇ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತಂದೆ" ಎಂದನು ಪರದೇಶಿ.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋತ್ಥಾಲನು ನಕ್ಕು, "ಎಲೋ ಹುಟ್ಟಾ! ಯಾರಾದರೂ ಕನಸನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೇನು? ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಕೂಡಾ ಕನಸುಬಿದ್ದ ದೇವರು ಕಾಣಿಸಿ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದ ಗಣೇಶ ಗುಡಿಯ ಕೆರೆಯ ಓರೆಯ ಹೊನ್ನೇ'ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಆಗಿದೆರೆ ಬೊಡ್ಡ ನಿಧಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದನು. ನಾನು ಆ ಮಾತು ನಂಬಿ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕ್ವಿಧರೆ ಹುಟ್ಟಾ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥಾ ಹುಟ್ಟು ತನ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಆಶೆಯದೇಡ. ನಿನ್ನ ಇಂದ್ರ ಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗು" ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದನು.

ಪರಿಧ್ರವಾದ ಮಾಜೀ ಧನಿಕನು ಕೊಡಲೇ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ, ಆ ಕೋತ್ಥಾಲನು ಹೇಳಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅಗಿದು ನೋಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೇ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ನಿಧಿ ಬೊಡಕಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಧನಿಕನಾಗಿ ಮೊದಲಿ ಸಂತಾಪನು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಅವನ ಕನಸು ನಿಜವಾಯಿತು.

ಕೋಳಿಯಬೆಲೆ

ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪಾರಣ್ಣನೊಬ್ಬರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಲವು ಜೀವಿಯಾದ ಅವನು ಅನುದಿನವೂ, ಇದ್ದುದನ್ನು ಉಂಡುಕೊಂಡು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಹೆಚ್ಚು ಹಾಡಿ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಏನಾದರೂ ಏಕೇಷಣೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಬಂತು. ಕೋಳಿ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎಂದಳು ಹೆಂಡತಿ.

ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿವ್ವ ಎಂಬವನೇ ಕೊಡ್ಡ ಅಸ್ತಿವಂತ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದ. ಪಾರಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟಿವ್ವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನಗೊಂದು ಕೋಳಿಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಕೊಟ್ಟಿವ್ವನು ಪಾರಣ್ಣನಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಂಟಿ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, "ನಿನ್ನ ವಿಷಯ ನನಗಿಲ್ಲ, ಪಾರಣ್ಣ, ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಏಕೇಷಣೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸುವಾ ಈತ ಒಂದಿದ್ದೀ ಇದಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು, ಬೇರೆ ಖರ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಇಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿಸೋಳ್ ಬೇಡ. ಹಣವಿದ್ದಾಗ ತಂದುಕೊಡು. ಬರೆದಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳೇನೆ" ಎಂದನು. ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಖರ್ಚುಗಳೂ ಇದ್ದುವು.

ಕೊಟ್ಟಿವ್ವನನ್ನು ಅವನು ಬಾಯಿ ತುಂಬಾ ಮುಚ್ಚಿ, "ಇದರ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅದೆಷ್ಟಂತ ನಿನ್ನೊಕ್ಕಿಲ್ಲೇ? ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಬಾ, ಕೆಕ್ಕುಳ್ಳೇನೆ ಬಿಡು". ಎಂದ ಕೊಟ್ಟಿವ್ವ.

ಕೆಲವುದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಪಾರಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟಿವ್ವನಿಗೆ ಕೋಳಿಯ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುವೋಣವೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

"ಈಗ ಕೆಲಸದ ಗಡಬಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಲೆಕ್ಕ ನೋಡ ಬೇಕಾದರೆ ಒಹಳ ವೇಳೆ ಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಬಾರಯ್ಯಾ" ಎಂದ ಕೊಟ್ಟಿವ್ವ.

"ಕೋಳಿಯ ಬೆಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಏನಿದೇರಿ? ಎಷ್ಟೆಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಪಾರಣ್ಣ.

"ಜಾಗೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಹೇಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿ? ಒಹಳ ಉದ್ದದ ಲೆಕ್ಕ ನೋಡಬೇಕು. ಈಗ ಮೆಳೆಯಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಕೊಟ್ಟಿವ್ವ.

ಹೀಗೆ ಪಾರಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟಿವ್ವನ ಸಂತುಲೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಅಲೆದಾಡಿದ. ನಾಲ್ಕನೇ ಸಾರಿ ಹೋದಾಗ ಕೊಟ್ಟಿವ್ವ ಕಾಗದ ಪ್ಲೆಲು ತೆಗೆದು

ಕೊಂಡು, ಕೋಳಿಕೊಂಡು ಕೊಂಡದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ
ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೋಡಿ, ಎನೇನೋ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ,
ಹೊಡೆದು ಮತ್ತೆ ಕೂಡಿಸಿ, "ಇದು ಸರಿಯಾದ
ಲೆಕ್ಕ ಇಕೋವ್ವ, ಪೂರಣ್ಣಾ, ನೀನು ಕೊಂಡು
ಕೊಂಡ ಕೋಳಿ ಬಾಬಿನ ಲೆಕ್ಕ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತೆ ಅಂದರೆ
ಎಲ್ಲಾ ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಇನ್ನೂರ ಮಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ
ಚಿಲ್ಲರೆ ದುಡ್ಡು ಆಗುತ್ತೆ, ಆ ಚಿಲ್ಲರೆ ಬಿಡು ಇನ್ನೂ
ರೈವತ್ತು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು. ಗುರುತು ಹೊಡೆದು
ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

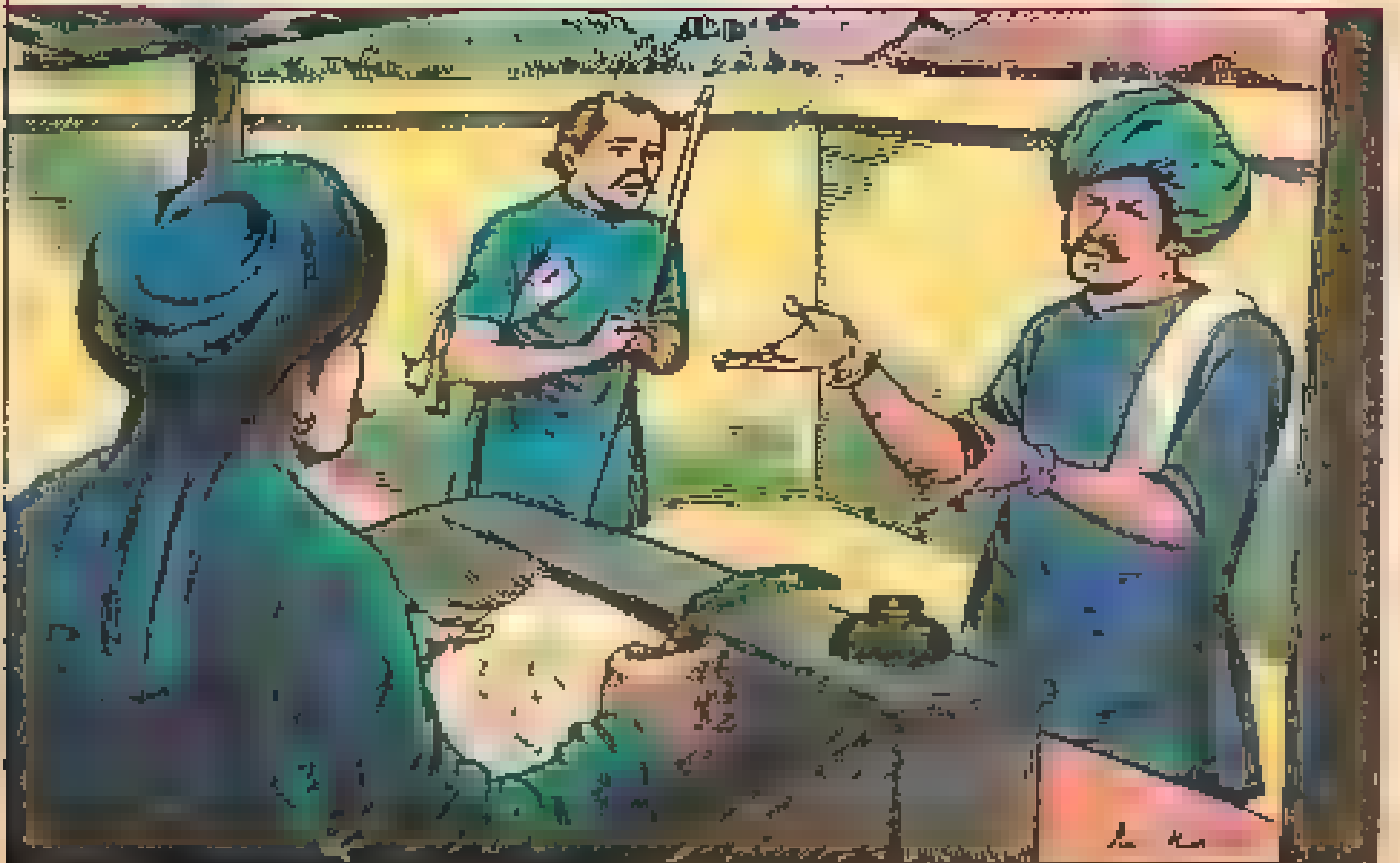
ತಾನು ತಿಂದ ಕೋಳಿಯೆಂಬೆಲೆ ಇನ್ನೂರೈವತ್ತು
ರೂಪಾಯಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಪೂರಣ್ಣನ ಬಾಯಿ
ಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಾತು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ.

"ಒಂದು ಹೇಡೆ ಕೋಳಿಯ ಬೆಲೆ ಇನ್ನೂರೈ
ವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಯಾ? ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ
ವಲ್ಲಾ! ಅದೇ ನಾಡರೂ ಬಂಗಾಳದ
ಕೋಳಿಯಾ?" ಎಂದು ಅವನು ಕೊಟ್ಟಪ್ಪನನ್ನು
ನೋಡಿ ಕೇಳಿದನು.

"ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾರಿ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.
ಅಪ್ಪೇ ಒರುತ್ತೆ. ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ
ಲೆಕ್ಕ ಗೊತ್ತಿದ್ದವರ ಹತ್ತಿರ ಮಾಡಿಸಿ" ಎಂದು
ಕೊಂಡುಕೊಂಡದ್ದು ಹೇಟಿಕೋಳಿ ಅದು ಇಷ್ಟರ
ವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಮೊಟ್ಟೆ ಇದುತ್ತದೆ? ಅವೆಲ್ಲವು
ಮರಿಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಎಷ್ಟು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟಿರ
ಬಹುದು? ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹುಂಪುಗಳಾದುವು?
ಎಷ್ಟು ಹೇಟಿಗಳಾದುವು? ಸರಾಸರಿ ಕನಿಷ್ಠ ಏಳು
ಹಿಡಿದು ಲೆಕ್ಕಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತಿನವರೆಗಷ್ಟೆ ಓಡಿ
ದಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದನು ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ.

"ಈ ಸಂಗತಿ ಏನು ಅಂತ ನಮ್ಮ ಪಟೇಲರನ್ನು
ಕೇಳಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ
ನಾನೊಂದು ಕಾಸೂ ಕೊಡಲಾರ" ಎಂದ ಪೂರಣ್ಣ.

"ಮಹಾರಾಜನಾಗಿ ಕೇಳಿವ್ವ. ಇನ್ನೂ ನಿನಗೆ
ನಂಬುಗೆಯಿರುವವರ ಹತ್ತಿರ ಕೇಳು ನಾಲ್ಕು ದಿನ
ತಡವಾದರೂ ನಾನು ಲೆಕ್ಕ ಹಿಡಿಯೋದಿಲ್ಲ" ಎಂದ
ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ.

ಇಬ್ಬರೂ ಪಟೇಲರಲ್ಲಿ ಹೋದರು. "ನೋಡಿ-
ಪಟೇಲರೇ, ಈ ಪಾರಣ್ಣಾ ಹೋದ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ದಿನಕ್ಕೆ
ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಒಂದು ಹೇಲೆ ಕೋಳಿ ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು ಬಿಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ
ಹೋದ. ಅದನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎತ್ತಾಯಿತು ?
ಅಂತ ಕೇಳಿದ ಎರಡು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ನೋಡಿ-
ಆ ಕೋಳಿ ಎಷ್ಟು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುತ್ತೋ, ಅಷ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ
ಎಷ್ಟು ಮರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡಿದು ಎಷ್ಟು ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಒಂದು
ತೃಪ್ತೆ. ಅಂತ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 'ಶಿಕ್ಷೆ' ಪಾಕ ತೋರಿಸಿದೆ.
ಇನ್ನೂರೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಆಯಿತು, ಕೊಡಪ್ಪಾ
ಅಂದೆ. ನೀವೂ ಕೊಡಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಾದರೂ
ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿಬಿಡಿ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ
ನಾನೇಕೆ ಪಣ ಪಡೆಯಲಿ?" ಎಂದನು ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ.

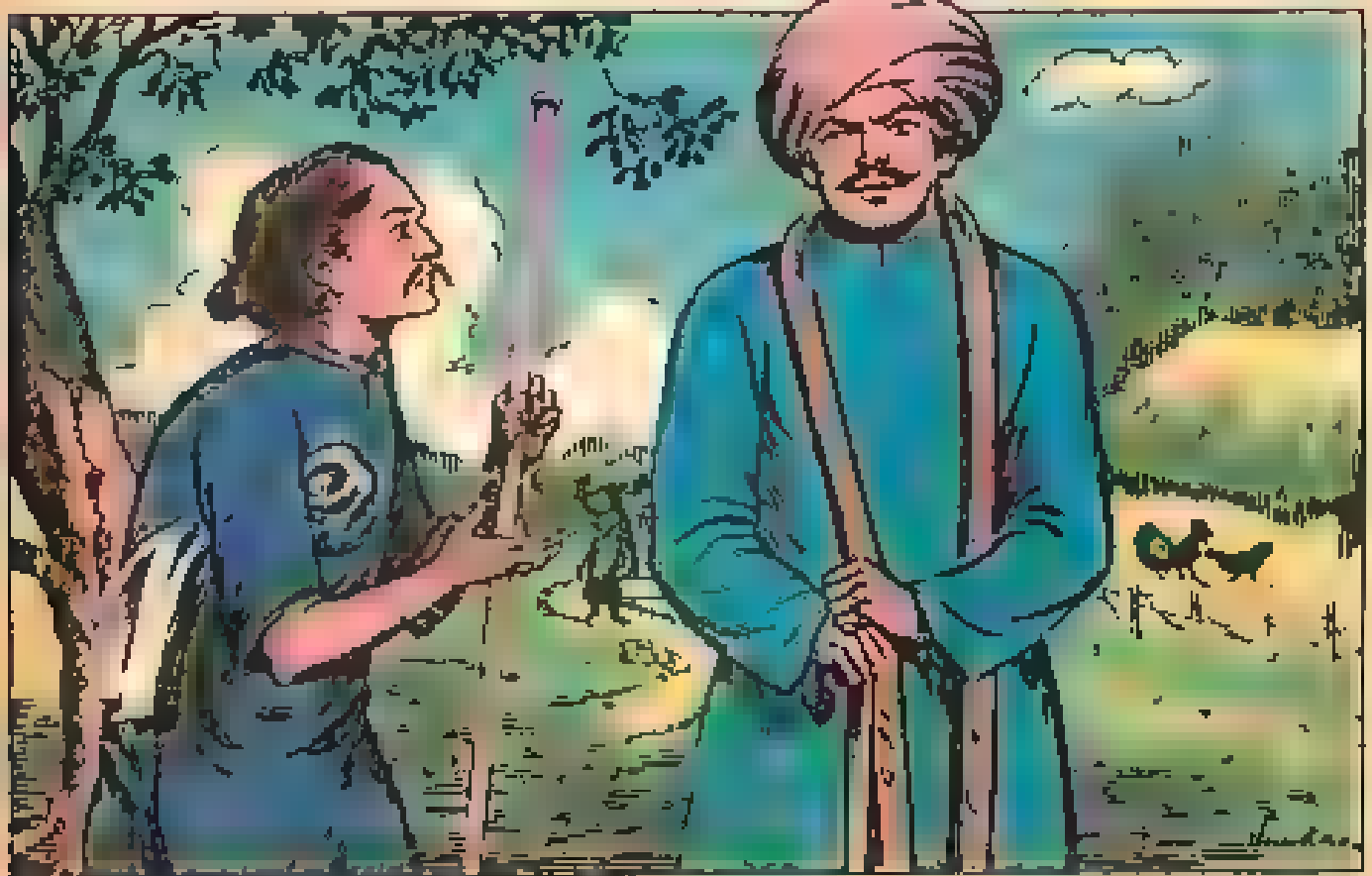
ಕೊಟ್ಟಪ್ಪನ ಹೆಂಗಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಪಟೇಲ
ಆ ಶಿಕ್ಷೆದ ಕಾಗದವನ್ನು ನೋಡಿ, ಗೊಣಗಿ, ತಲೆ
ಯಾಡಿಸಿ, "ಎನ್ನೋ ಪಾರಣ್ಣಾ, ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ
ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ?" ಎಂದನು.

"ಅದೇ ನಾನೂ ಹೇಳಿದೆ. ಪಾರಣ್ಣಾ ನಿಗೆ ನನ್ನ
ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕರ
ಕೊಂಡು ಒಂದು ನಿಮಗೆ ಉಪದ್ರ ಕೊಡ
ಬೇಕಾಯಿತು. ಓದು ಬರಹಬಾರದು. ಶಿಕ್ಷೆವನ್ನ
ತಿಳಿಯದು ವಾಪ ! ಈಗ ನಂಬುಗೆ ಆಮೆತೀತಪ್ಪಾ
ಪಾರಣ್ಣಾ ?" ಎಂದನು ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ.

"ಶಿಕ್ಷೆ ಅಂದರೆ ಹೀಗೂ ಇರುತ್ತೇವೇ ? ಇನ್ನೂ
ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನ ಕೇಳಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ"
ಎಂದನು ಪಾರಣ್ಣಾ.

"ಕೇಳು ಕೇಳು, ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷೆ
ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಅಂದದ್ದು ನೆನಪಿರೆಯಿಲ್ಲವೇ ?" ಎಂದನು
ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ.

"ಪಾರಣ್ಣಾ ಹತಾಶನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ದಿಗಿಲು ಮೊಗ
ದೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ, ವಿಲಂಬ
ಮಾಸ್ಕರು ಅವನ ಇದಿರಾಗಿ ಬರುತ್ತ, "ಎನ್ನೋ
ಪಾರಣ್ಣಾ, ಬಹಳ ಚುಕೆಯಿಂದ ಇರುವೆಯಲ್ಲಾ ?
ಏನಾಯಿತಪ್ಪಾ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಪಾರಣ್ಣ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿವನಿಗೂ ತನಗೂ ನಡೆದ ಲೆಕ್ಕದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು.

"ಆ ಪಟೇಲ ಕೂಡಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿದನೇ ? ನಾಳೆ ಸಂತೆ ಮೈದಾನದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಕೊಟ್ಟಿವನನ್ನ ಕರೆಕೊಂಡು ಬಾ. ಪಟೇಲ ಹೇಗೂ ವೀಳೆ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಲು ಸಂತೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ದೊಡ್ಡವರು ಹೊಸ ವೀಳೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುವ ಜಾಗತಾನೆ ? ನಾನೂ ಒಂದು ಆ ಲೆಕ್ಕ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟಿವನಿಗೆ ಹೇಳು," ಎಂದರು ವಿಠಲ ಮಾಸ್ತರು.

ಪಾರಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟಿವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ. "ಸಂತೆ ಮೈದಾನದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದರೆ ವಿಠಲಮಾಸ್ತರು ಲೆಕ್ಕ ನೋಡಿ ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಹೇಳ್ತೀನೆ ಅಂದರು" ಎಂದನು.

"ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ. ಅವರು ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕ ತಪ್ಪು ಅಂದಾರೇ ?" ಎಂದನು ಕೊಟ್ಟಿವ.

"ನನಗೆ ಲೆಕ್ಕಾಪಕ್ಕಾ ಏನುಗೊತ್ತಿದೆ ? ಮಾಸ್ತರು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮುಂದೆ ಲೆಕ್ಕ ಸರಿ ಉಂಟು ಅಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿವ ಬಿಡ್ತೀನೆ" ಎಂದ ಪಾರಣ್ಣ.

ಮರುದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸಂತೆ ಮೈದಾನದ ಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಊರ ಹಿರಿಯರು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ತಾನೇ ಹೊಸತಾಗಿ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡ ಎರೆ ಅಡಿಕೆ

ಯನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತ ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಜಾಗವದು. ಕೊಟ್ಟಿವನೂ, ಪಟೇಲರೂ ಒಂದರು ಪಾರಣ್ಣ ವಿಠಲಮಾಸ್ತರರ ದಾರಿಕಾಯುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ಹೊತ್ತಾದಂತೆ ಮಾಸ್ತರೂ ಮೋಸಮಾಡುವ ರೀತಿಯೇ ಆನಿಸಿತು. ದೀಪ ಹಚ್ಚುವ ಹೊತ್ತಾಗುವಾಗ ವಿಠಲಮಾಸ್ತರು ಬಂದರು.

"ನಾನು ಬರುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಯ್ತು. ಮತ್ತೇ ನಿಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಯವರು ಇವತ್ತು ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಹಟಹಿಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತುವ ಬೀಜ ಬೇಗಬೇಗ ಹುರಿದು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಬಂತು." ಎಂದರು.

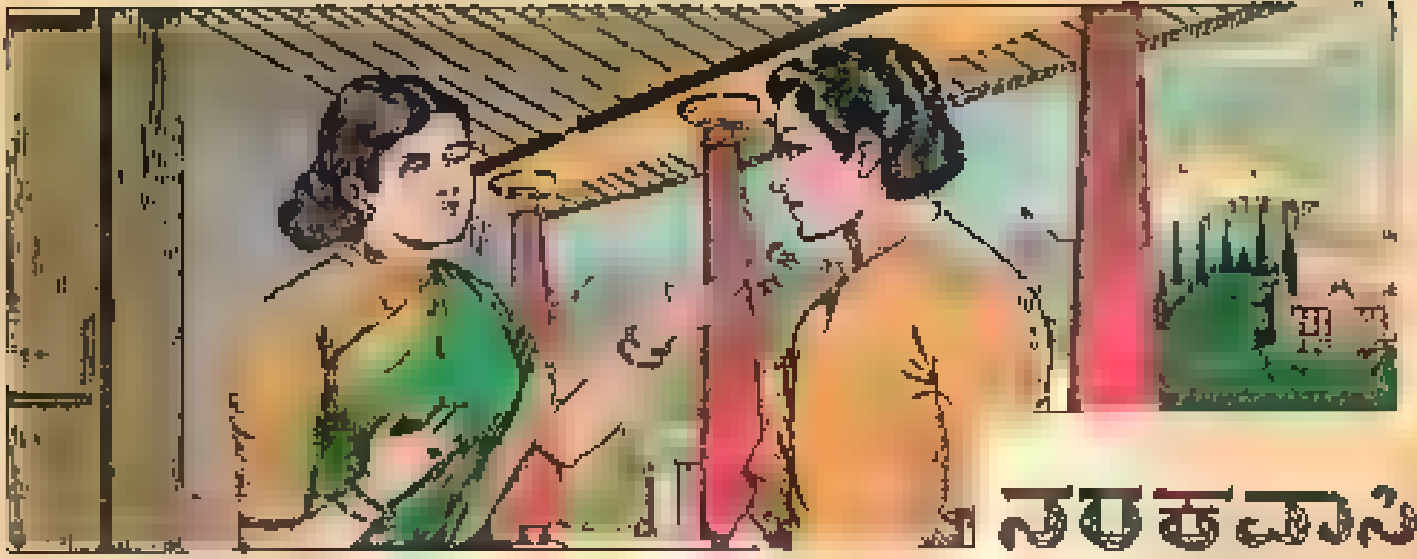
"ಬಿತ್ತನೇ ಬೀಜ ಹುರಿಯುವುದೆಂದರೆ ಅದು ಮೊಳಕೆ ಓರೋದುಂಟೆ ?" ಎಂದ ಪಟೇಲ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ. ಕೊಟ್ಟಿವ ಮೊದಲಾದವರು ನಕ್ಕರು.

"ಯಾಕಿಲ್ಲ ? ಪಾರಣ್ಣ ತಿಂದ ಹೇಂಟೆ ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಟ್ಟು ಮರಿಗಳನ್ನು ಬೆಳಸಿ ಅವೆಲ್ಲ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟವೇ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟಿವನವರು ಲೆಕ್ಕ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಪಟೇಲರೂ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ! ಹಾಗಿರುವಾಗ ಮರಿದ ಬೀಜಗಳಿಂದ ಪರಿಮಳದ ಬೆಳೆ ಬಾರದಿರುತ್ತೆಯೇ ?" ಎಂದರು ವಿಠಲಮಾಸ್ತರು.

ಎಲ್ಲರೂ ಗೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕರು. ಪಟೇಲ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಕೊಂಡ. ಕೊಟ್ಟಿವ ಪಾರಣ್ಣನ ಹತ್ತಿರ ಕೋಳಿಯ ಬೆಲೆ ಕೇಳುವ ಗೋರೋ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ನರಕವಾಸಿ

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾರ್ತೀಕಾಚ್ಯವನ್ನು ಪರಿವಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನಗರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಧನಿಕನಾದ ಒಬ್ಬನ ಮಗನ ಹೆಸರು ಮಿತ್ರವಿಂದಕ ನೇಡು. ಹೆಸರು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಮಿತ್ರ, ವಿಂದಕನು ದಯೆ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ದಾನ, ಧರ್ಮಗಳೇನೂ ಆಯದ ಕಾರ್ತವ್ಯವಾಗಿದ್ದನು.

ಧನಿಕನು ತೀರಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ತಾಯಿ ಕುಮಾರ ಮಿತ್ರವಿಂದಕನೊಂದಿಗೆ, "ಅಪ್ಪಾ, ಇನ್ನು ನೀನು ಮೊದಲಿನ ಹಾಗಿರಬಾರದು, ಕನಿಕರವೇಕೆ. ದಾನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡು ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆ." ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ತಾಯಿಯ ಹಿತ ಬೋಧನೆಗಳು ಅವನ ಕಿವಿಗೆ ಏರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕಾರ್ತೀಕ ಪೂರ್ಣಿಮೆ ಬಂದಿತು, ಮಿತ್ರವಿಂದಕನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ತಾಯಿ, "ಅಪ್ಪಾ, ಈ ದಿನ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಪಕ ವಿಚಾರ ಮುಟವದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡು ತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಧರ್ಮ ನಡೆಸು, ಉಪದೇಶ ಕೇಳಿ, ಧರ್ಮ ಭಕ್ತುಗಳನ್ನು

ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ನೀನಿಗೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು.

ಹಣದ ಆಶೆಯಿಂದ ಮಿತ್ರ, ವಿಂದಕನು ಸರಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿದನು.

ಅವನು ಉಪದೇಶ ಕೇಳಲು ಹೋದನೇ ಮೊರತು, ಒಂದು ಕುಸುಮದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದನು. ಬೆಳಗವ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಮುಖ ತೊರೆದುಕೊಂಡು, ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದನು. ಅವನು ಒಬ್ಬನೇ ಬಂದುದನ್ನು ನೋಡಿ, "ಧರ್ಮ ಬೋಧಕ ಭಿಕ್ಷುವನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಅವನೇ ನಲ್ಲಾ? ಕರೆಯಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ತಾಯಿ ಕೇಳಿದಳು.

"ಸುಮ್ಮನೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಏಕೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲಿ? ನನಗೇನೂ ಆಗತ್ಯ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದೆನು, ಸಾರು" ಎಂದನು ಮಿತ್ರವಿಂದಕ.

ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ತಾಯಿ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಆ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಿತ್ರ, ವಿಂದಕನು ಮೊರತನು. ಆ ಹಣದಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು

ವಾರಂಟು ಬೆಗದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಬೇಕೆಂದು ಅಂದು ಕೊಂಡನು ತಾಗೆಯೇ ವ್ಯಾಪಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಮರ ನೋಡುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಬೆಗದಲ್ಲೇ ಇವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಸಂಪಾದಿಸಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಸಮುದ್ರ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಿ ರಾಫುಸುರುತ್ತೆ, ಎಂದುಕೊಂಡು, ಮಿತ್ರ, ವಿಂದಕನು ಒಂದು ಹಡಗನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದರಲ್ಲಿ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಏರಿಸಿ, ತಾನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ತೋಗುವೆನೆಂದು ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಹೇಳಲು ಮನೆಗೆ ಬಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾಯಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ, "ಅವ್ವಾ, ನನಗೆ ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಮಗು ನೀನು ಇಷ್ಟು ರಾಫ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾಯಿತಷ್ಟೆ? ಇನ್ನೂ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಏನು ಕಾನೇ ಮಾಡುವೆ? ಸಮುದ್ರ, ಪ್ರಯಾಣವು ಕ್ಷೇಮವಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲ.

ಕಣ್ಣು ಮಾತು ಕೇಳು, ಈ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನೂ ಬಿಡು, ಇರುವುದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಸುತೋಪದಿಂದ ಮನೆ ಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಬಿಡು" ಎಂದಳು.

ಮಿತ್ರವಿಂದಕನು ತಾಯಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೆ, ಹೋಗಿ ಕೀರವೆನೆಂದು ಮೂರ್ಖತನವು ಹಿಡಿದನು ತಾಯಿ ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಅಂಗಣಾಚೆಕ್ಕೋತು: ಅವನು ತಾಯಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದು ದೂಡಿ, ಕೈ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಆ ದಿನವೇ ಅವನ ಹಡಗು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿತು. ಅದು ಮಹಾ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಏಳುದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಪರಿಯಾಗಿಯೇ ಪ್ರಯಾಣ ಸಾಗಿತು. ಅದರ ಎಂಟನೇ ದಿನ ಹಡಗು ತಡು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿತು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಸಿದ್ಧರೂ ಹಡಗು ಕೆರಲಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಅಗೋಚರ ಶಕ್ತಿ, ಎಳೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಹಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕುರ್ಘಟನೆಗೆ, ಕಪಟರಾದವರು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಇದ್ದಾರಂಬ ನಿಯುಗಯಲ್ಲಿ ನಾವಿಕರು ಚೀಟಿ ಹಾಕಿದರು, ಎತ್ತಿಕೊಂಡ ಚೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರವಿಂದಕನ ಹೆಸರು ಬಂತು. ನಾವಿಕರು ಮೂರು ಸಾರಿ ಚೀಟಿ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರು. ಮೂರು ಸಾರಿಯೂ ಮಿತ್ರವಿಂದಕನ ಹೆಸರೇ ಬಂದಿತು. ಇನ್ನು ಸಂದೇಹವೇನಿಲ್ಲ.

ನಾವಿಕರು ಮಿತ್ರವಿಂದಕನಿಗೆ ಒಂದು ತಪ್ಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ, ಸಮುದ್ರ ದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವವಾಂ ಶರವೇಗ ದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು.

ಕಾಲಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರವಿಂದಕನು ತನ್ನ ತಪ್ಪದ ಮೇಲೆ ಒದಾನೆಣೆಂದು ದ್ವೀಪವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೊಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ಭವನವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಹೆಣ್ಣು ಒಕಾಚಿಗಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದುವು. ಈ ಒಕಾಚಿಗಳು ಒಂದು ವಾರದ

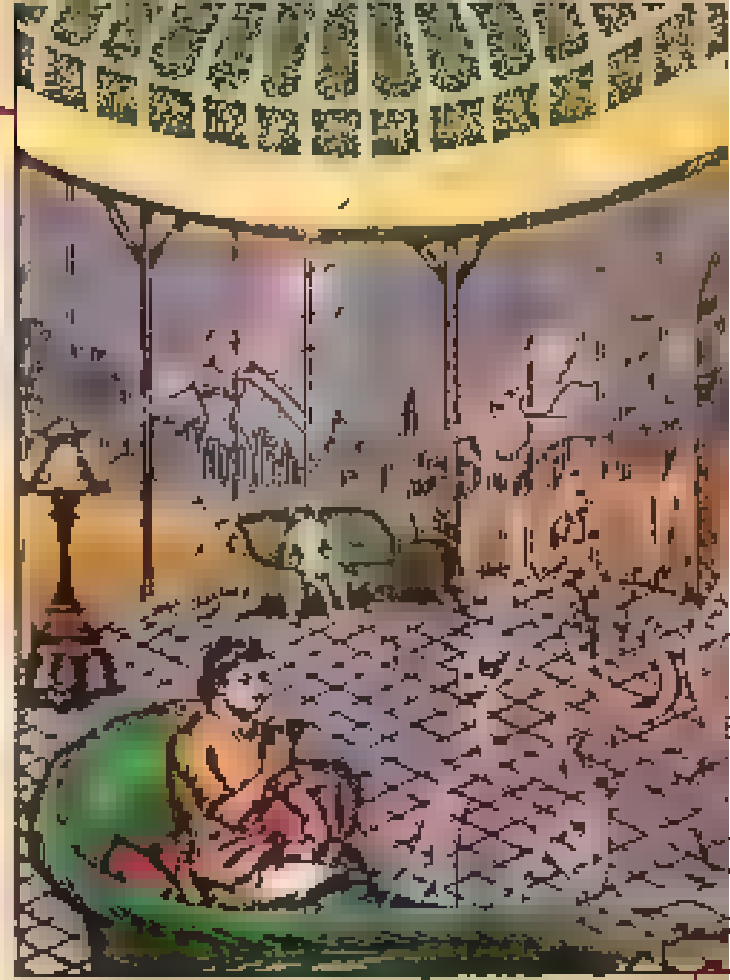
ವರಿಗೆ ಪಾಪವ ವ್ಯಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಕೋರಬಹುದು ಪ್ರತಿನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತವೆ.

ಮಿತ್ರವಿಂಡನು ಆ ಪಿಶಾಚಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಎರಡವರಾಗಿ ಇಂದ್ರ, ಭೂಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು, ಪಿಶಾಚಿಗಳು ವ್ರತವನ್ನು ಓದಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬೀಸುವಾಗ, ತನ್ನ ತಪ್ಪದ ಮೇಲೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಅವನು ಸದಾ ಪ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ದ್ವೀಪವು ತಗರಿತು, ಅಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಮಂದಿ ಪಿಶಾಚಿನಿಯರಿದ್ದರು. ಮಿತ್ರ, ವಿಂಡನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಾ ಒಂದು ವಾರದವರೆಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಕಳೆದು, ಅವರು ಕೂಡಾ ಕೋರ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ತಪ್ಪದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊರಟನು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಅವನು ಮತ್ತೊಂದು ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಮಂದಿ ಪಿಶಾಚಿನಿಯರೊಂದಿಗೂ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬೇರೊಂದು ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಮಂದಿ ಪಿಶಾಚಿನಿಯರೊಂದಿಗೂ ಒಡೊಂದು ವಾರವನ್ನು ಕಳೆದು, ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪದ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಒಂದು ದ್ವೀಪವನ್ನು ಸೇರಿದನು.

ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ನಗರವಿತ್ತು. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯೂ, ಆ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದಾರಿಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದು ಭಾಸ್ಕರವೆಂಬ ನರಕ ದ್ವೀಪ. ಅದರ ಮಿತ್ರವಿಂಡನಿಗೆ ಅದು ನರಕದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಸುಂದರವೂ ಸುಖ ಕರವೂ ಆದ ನಗರದ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು. "ನಾನು ಈ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರವೂ ಇರಬಹುದು" ಎಂದು ಆತನು ಯೋಚಿಸಿದನು.

ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರವಿಂಡನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಮನುಷ್ಯನು ಕಾಣಿಸಿದನು. ಅವನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವ ಅಸಿಧಾರಾ ಚಕ್ರವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವರ ಅಂಚು ಹರಿತವಾಗಿದ್ದ ರಿಂದ ಆ ಚಕ್ರವು ಅವನ ತಲೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಕೊರಗುಕೊಂಡಿತ್ತು. ತಲೆಯಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ರಹಿತ ಒಸರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರದ ಒಂದು ಭಾಗಗಳು ಶೃಂಗುಲೆಯಿಂದ ಬಂಧಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ನೋಡುವುದು ಹಾಸ್ಯವೆಂದು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುವಾಗ ಮಿತ್ರವಿಂಡನಿಗೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಆ ನಗರದ ರಾಜನೆಯ ತೋರಿತು. ಅಸಿಧಾರಾ ಚಕ್ರವು ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪದ್ಮ ಕೊಂಬದ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು. ಅವನ ಶರೀರವನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ ಶೃಂಗುಲೆಗಳು ಅಬಲಾರ ಭೂ ಪಣಗಳಾಗಿ ತೋರಿರುವು. ಅವನ ನರಕೀಯ ಅರ್ತನಾಜವು ಗಂಧರ್ವಗಾನದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿತು.

ಮಿತ್ರವಿಂದಕನು ಆ ನರಕವಾಸಿಯ ಸಮೀಪ
ಹೋಗಿ, "ಅಯ್ಯಾ, ಕಾವು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಆ
ವದ್ದ ಕೀಟ ಧರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಯ ರಾಜರಾಗಿರುವ
ಹಾಗಿದೆ. ಪನ್ನ ತಲೆಗೆ ಕೂಡಾ ಆ ವದ್ದ ಕೀಟ
ವನ್ನೂ ಶುರಕ್ಕೆ ಆ ಭರಣಿಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಲು
ಕೊಡುವಿರಾ?" ಎಂದು ಅಸೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

"ಅಯ್ಯಾ, ಇದು ಪದ್ದ ಕೀಟವಲ್ಲ, ಅಸಿ
ಧಾರಾ ಚಕ್ರ!" ಎಂದನು ನರಕವಾಸಿ.

"ಓಹೋ! ನನಗೆ ಕೊಡಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ
ಹೇಳುವಿರಿ!" ಎಂದನು ಮಿತ್ರವಿಂದಕ.

"ಹಾಗೇನು? ಬಹುಶಃ ಇಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ
ಪರಿಹಾರವಾಯಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವನು ಕೂಡಾ
ಪನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ತುಂಬಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದವ ನಾಗಿರ
ಬೇಕು." ಎಂದು ಹೊಗಳಿಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡು ನರಕ
ವಾಸಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದ್ದ ಅಸಿಧಾರಾಚಕ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದು
ಮಿತ್ರವಿಂದಕನ ಶರೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಶೃಂಗಿಲೆ
ಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನೂ ಬಂಧಿಸಿ, ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು
ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟನು.

ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲೇ ಇಂದ್ರನಾಗಿದ್ದ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ರೇವ
ಗಣಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ನರಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭೂಮಿ
ಮಾಡುತ್ತ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಿತ್ರವಿಂದಕನಿಂದ ಕೃಷ್ಣ
ಬಂದು ನೋಡಿದನು.

ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಮಿತ್ರವಿಂದಕನು ಅಳುತ್ತ,
"ಹ್ಯಾವಿರಾ! ಪನ್ನನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ. ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದ
ಚಕ್ರ ಪನ್ನನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬಿಡುತ್ತದೋ ತಿಳಿಯದು.
ಇದರ ನೋವು ಸಹಿಸಲಾರೆ, ಬೇಕಂತ ಈ ಶಿಕ್ಷೆ
ತಂದುಕೊಡೆನು" ಎಂದನು.

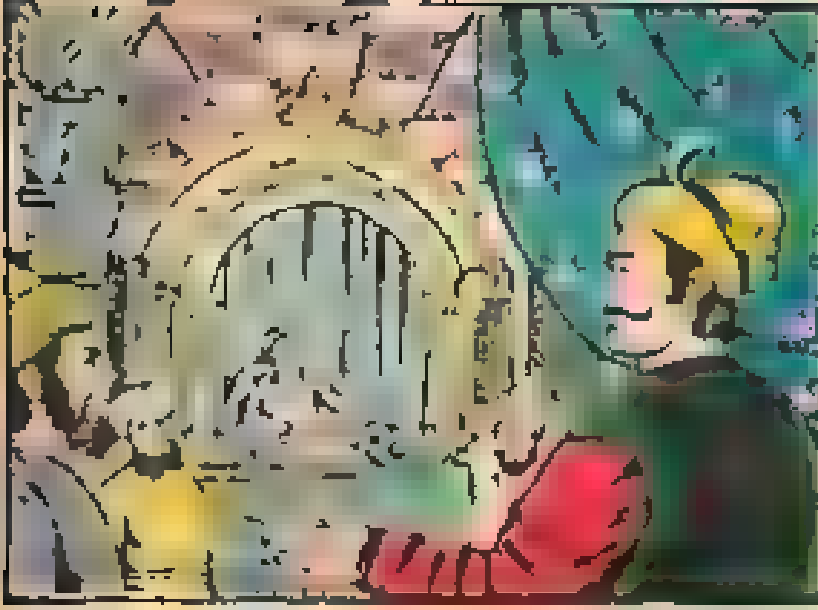
ಆಗ ಇಂದ್ರನು ಮಿತ್ರವಿಂದಕನಿಗೆ ಈ ವಿಧವಾಗಿ
ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು.

"ಹೌದು. ಇದು ನೀನಾಗಿಯೇ ಒರವೊಡಿ
ಕೊಂಡ ಕರ್ಮಫಲ ಎತ್ತು ಹಣವಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ
ಬೇಕೆಂದು ಆಶೆ ಪಟ್ಟಿರುವಿ. ಪಿಶಾಚನಿಗಳೊಂದಿಗೆ
ಕಾಂಕ್ಷಿಸಿ ಮೂಡಿರುವಿ. ವಾನವರು ನಡೆಯ ತಕ್ಕ
ಉನ್ನತ ಮಾರ್ಗಗಳಾವುದೂ ನಿನಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ.
ಹೆತ್ತತಾಯಿ ನಿನ್ನ ಹಿತ ಭಂತನೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ
ಮಾತನ್ನೂ ಒಕ್ಕು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಚಕ್ರವನ್ನು
ನೀನಾಗಿ ಕೇರಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವಿ. ತಾಯಿಗೆ
ಹೊಡೆದವನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ವಿಮೋಚನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಫಲ
ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದ್ದೇ ನೀನು ಪದ್ಮಾತ್ಮಾವದಿಂದ
ಕರಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಳಿತನ್ನು
ಪಡೆಯುತಿ."

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇರಿ ನೋವಿನ ಬಾಧೆ ಸ್ವಲ್ಪ
ಕಡಿಮೆಯಾದಂತೆ, ಮಿತ್ರವಿಂದಕನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ತೋರಿತುಸು ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು.

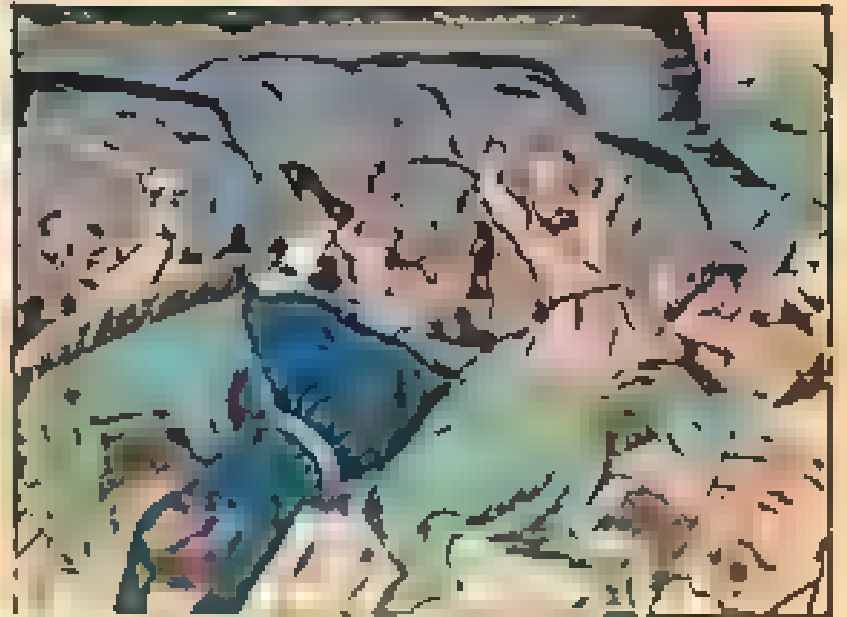

ರಾಣಾ ಪ್ರತಾಪ್

ಅಕ್ಕರ ಹನ್ನ ಸೈನಿಕವೊಳವಾದ ಯೋಧನೆ
ಗಲ ಮೂಲಕ, ಮೇವಾರ್ ಯುವರಾಜನಾದ
ರಾಣಾ ಪ್ರತಾಪನೊಬ್ಬನ ಹೊರತು, ಇತರ
ರಾಜಪುತ್ರ, ರಾಜರೈದನ್ನ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು.
ಸ್ವತಂತ್ರ, ಭಾವನೆಗಳು ಕುಂದದ, ನೀರ ಸಾಹಸ
ಯಾದ ರಾಣಾ ಪ್ರತಾಪ್ ಮಹಾ, ಅಕ್ಕರೆಯ
ತಲೆ ಬಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ವಿಧವಿಂದಾದರೂ
ಮೇವಾರವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದೆಕೆಂದು
ಅಕ್ಕರರು ಹಂಚಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿ ಇದ್ದರು.

ಮೇವಾರದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಚಿಕ್ಕೋರಿನ
ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕರರು ಮೊದಲೇ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದ್ದರು.
ಆಗ ರಾಣಾ ಪ್ರತಾಪನ ಹಿಂದೆ ರಾಣಾ ಅರಸರು
ಸಿಂಹನು ಕೂಡಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ
ಭೈರೋಪಾಲಿಯಾದ ಜಯ ಮಲ್ಲ ಮಹಾ,
ಪುನ್ನು ಎಂಬವರು ರಾಜಪುತ್ರ, ಸಾಧನವಾಯಿತು
ಕೋಟಿಗೆ ರಕ್ಷಕರಾಗಿ ನಿಂತು ಹೋರಾಡು
ತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು
ಅಕ್ಕರರವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

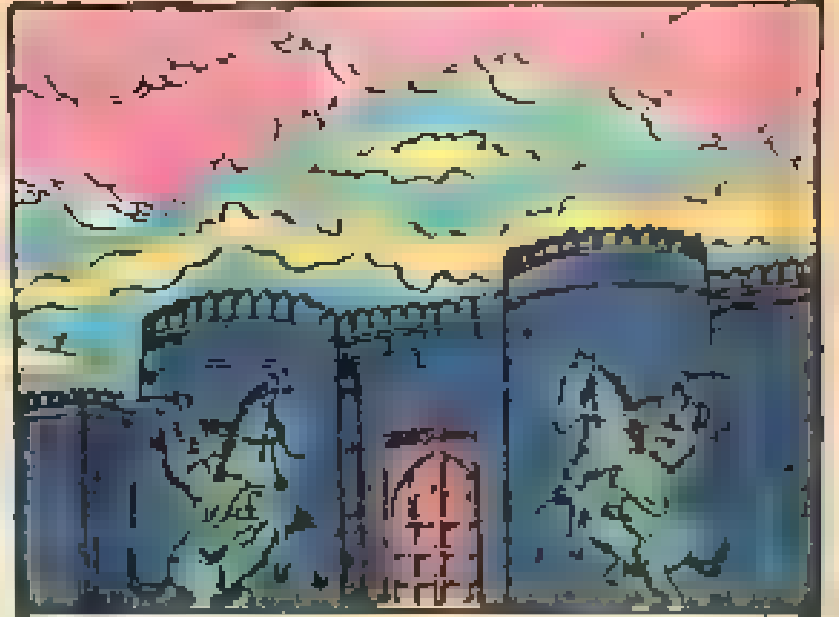

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಅಕ್ಕರ ಹನ್ನ ಸೈನಿಕ ಹಿರಿದ
ವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ, ಗುಡ್ಡದ
ಮೇಲಿನ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಕೆಲ
ಮಂದಿ ರಾಜಪುತ್ರರು ದೀವಿಟಿಗೆಯ ಬೆಳಕಿನಿಂದ
ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಕೂಡಲೇ
ಅಕ್ಕರರು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೈನಿಕನ ಕೈಯಿಂದ
ತುಪಾಕಿಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಆ ರಾಜಪುತ್ರ
ನೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಹಾಗೆ
ಅಕ್ಕರರು ತಾವಾಕೆ ಗುಂಡಿಗೆ ಬಲಿಯಾದವನು
ರಾಮಮ್ಮನೇ.

ಪುನಃ ಕೂಡಾ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅದುವರಿಂದ ಚಿತ್ತೋರು ಕೋಟೆ ಸುರಾಭದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕರಣೆ ಎಳವಾಯಿತು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ರಾಜಾಭಿಷೇಕ ಸೈನಿಕರು ಕೋಟೆಗೋಲಿನಿಂದ ಅಪೂರ್ವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಹೊಗಳಿದು ದಾಳಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಅಕ್ಕರಣೆ ಸೈನಿಕ ಶಿಬಿರಗಳ ಬದಿಯಿಂದಾಗಿಯೇ ಹೋದರು. ಕಮ್ಮ ಸೈನಿಕರೇ ಪ್ರದಿಗಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವರೆಂದು ಅಕ್ಕರಣೆ ಸೈನಿಕರು ಮನಃಸಹೋದರು.

ರಾಜಾಭಿಷೇಕ, ವಿವರ ಭೈರವ ಸಾಹಸಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಕ್ಕರಣೆ, ದಿಲ್ಲಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಆ ವಿವರ ಸ್ವಂತ ಚಿತ್ತೋರು ಕೋಟೆಯ ಗಡಿನಲ್ಲಿ ಜಯಮಲ್ಲನೂ, ಪುಷ್ಪವೂ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ, ಎರಡು ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದನು.

ಚಿತ್ತೋರರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೂ ರಾಣಾ ಪ್ರತಾಪ್ ಮೊಗಲರನ್ನು ಇದಿರಿಸುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಸಹೋದರನಾದ ಕೃಷ್ಣಹುತನೂ ಅಕ್ಕರಣೆ ಪಕ್ಷ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟನು. ಒಂದು ದಿನ ಪರ್ವತ ತ್ರೇಣೀಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ಕನ್ನ ಚೇಚ್ ಎಂಬ ಕುದುರೆರಾ ಮೇಲೆ ರಾಣಾ ಪ್ರತಾಪ್ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಅಸಭಾ ಸಾಣನೆ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಮೊಗಲ್ ಸೈನ್ಯವು ಅವನನ್ನು ಬಿಂಬಿತ್ತಿತು.

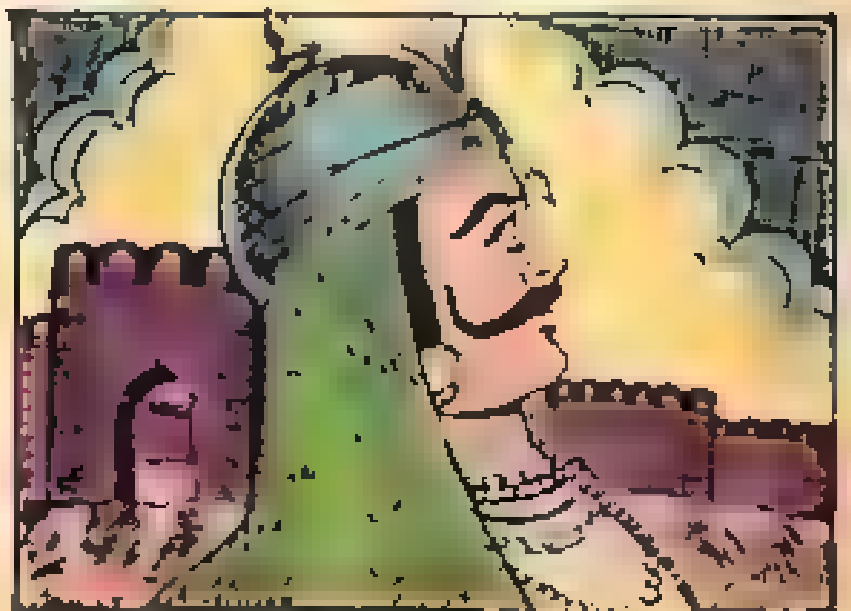

ಒಂದು ದಿನ ರಾಣಾ ಪ್ರಜಾಪತಿ ರುಗುಣ
 ತನ್ನ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಗಣಪ್ಪು ಕುರು ಲೆಕ್ಕ ಎಳೆದು
 ಕೊಂಡು ಓಡಿ ಹೋದನು. ಹೊನ್ನಿನಿಂದ
 ರಾಣಾ ಇದ್ದ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ ರಾಣಾ
 ಪ್ರಜಾಪತಿ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತು. ಈ
 ಸಂಘಟನೆಯ ಮೇಲೆ ರಾಣಾದಿಗೆ ಮೊಗದರನ್ನು
 ಇದ್ದಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಲ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿತು
 ಹೊರತು ಸರಿರಾಗಲಿಲ್ಲ !

ಅಸಮನವಾದ ಧೈಯ ಸಾಹಸಗಳಿಂದ ರಾಣಾ
 ಪ್ರಜಾಪತಿ ಹೋರಾಡಿದನು. ಸೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ
 ಮಂವಾರ ಪರಗಳೊಳಗಿನ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿ
 ಗಳನ್ನು ಮೊಗಲರಿಂದ ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತಂದು
 ಕೊಂಡನು. ಅಂತೂ ಅಕ್ಕರಣ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತಲೆ
 ಬಾಗಿಲ ಮೈಕೆ ರಾಜವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಂತವನು
 ರಾಣಾ ಪ್ರಜಾಪತಿ

ರಾಜವೃತ್ತಿ ದೀರ ಸಾಹಸಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ
 ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದ ರಾಣಾ ಪ್ರಜಾಪತಿ
 ಲಾಂಕ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮಹಾವಿರುದ್ಧದಲ್ಲಿ
 ಒಕ್ಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಲರಿವೃಂದ ಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ
 ಎದೆಯೊಡ್ಡಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿದ ರಾಣಾ
 ಪ್ರಜಾಪತಿ ೧೫೭ ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಮರ
 ಪಾದನು.

ನ್ಯಾಯ

ಕತ್ತರಿ

ಹಿಂದಿನ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ದೇಶಕ್ಕೆ "ನ್ಯಾಯದಾನದ ದೇಶ" ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಂತ ಇದ್ದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜನೊಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ರಾಜ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದ ನ್ಯಾಯದ ಕತ್ತರಿಯೇ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸಾಧಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ರಾಜನಿಗೆ ಯಾವನೋ ಮಹಾತ್ಮನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನಂತೆ.

ರಾಜ ಮಂತ್ರದವರು ಆ ಕತ್ತರಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವೊಂದು ವಸ್ತುವಿನಂತೆ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾ, ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಆ ಕತ್ತರಿ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈ ವರೆಗೂ ಕತ್ತರಿಯಿಂದಾದ ತೀರ್ಪಿಗೆ ಯಾರೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ನ್ಯಾಯದ ಕತ್ತರಿಯನ್ನು ರಾಜಭವನದ ಮುಂದಿನ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣುವಂತೆ ನೇತಾಡಿಸಿದಲಾಗಿತ್ತು. ವಾದಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಯಾವ ನ್ಯಾಯಾದಿವತಿಯ ಬಳಿಗೂ ಹೋಗುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ, ನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರಣೆಯೂ

ನಿರ್ಣಯವೂ ಆ ಕತ್ತರಿಯ ಮುಂದೆಯೇ ಸಡಯುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ತೀರ್ಪು, ದಂಡನೆಯೂ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದವನು ಅನುಭವಿಸುವ ದಂಡನೆ ಒಂದೇ ಬಗೆಯಾಗಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿತ್ತು. ದಂಡನೆಯ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದಂಡನೆ ಅನುಭವಿಸಿದವನು ಹಾ ಎಂದೂ ಕೂಗಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವರು. ಅದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ರೋಮಾಂಚನ ಗೊಳಿಸುವ ಶಿಕ್ಷೆ.

ವಾದಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಆ ನ್ಯಾಯದ ಕತ್ತರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವರು. ಅವರ ಪಕ್ಷದವರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನ ಜನರೂ ಸುತ್ತಲೂ ಗುಂಪುಗೂಡಿ ನಿಲ್ಲುವರು. ಫಿರ್ಯಾದಿಯವನು ತನಗೆ ನಡೆದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಆ ಕತ್ತರಿಯ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಇಡುವನು. ಹಾಗೆಯೇ ಎರಡನೇ ಪಕ್ಷದವನೂ ತಾನು ನಿರಪರಾಧಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೈಗಳೆರಡನ್ನೂ ಆ ಕತ್ತರಿಯ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ

ಇದುವು ಆ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೋ ಅವರ ಕೈಗಳನ್ನು ಆ ಕತ್ತರಿ, ಲಬ್ಬಗೆ ಖಂಡಿಸಿದರು ತನ್ನ ಸತ್ಯ ಹೇಳಿದವಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತ್ರ ವಂದಿಲ್ಲ

ಓದು ಸಾರಿ, ವರಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ಲಭಿಸಿದ ಆ ನ್ಯಾಯದ ಕತ್ತರಿಗೆ ಕೂಡಾ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದು ಬಂದಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಹೀಗೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರ ಬರುವುದೆಂದು ಯಾರೂ ಊಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ನ್ಯಾಯದ ಕತ್ತರಿಯನ್ನೇ ತಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರವಾಗಿತ್ತು ಅದು.

ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಇಬ್ಬರು ವರ್ತಕರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಾಸು ಬಂದಿತು. ಮೊದಲನೇ ವರ್ತಕನು ತಾನು ದೂರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು, ಎರಡನೆಯ ವರ್ತಕನ ಹತ್ತಿರ ನೂರು ಬಿನ್ನದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಜಾಗರಣಾತೆಯಿಂದ ಇಬ್ಬು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಬಂದಮೇರೆ

ತನ್ನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, "ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಎಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಿರಿ? ಯಾರೊಡನೆ? ಕೊಟ್ಟಿರುವೆವೋ! ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಂತೂ ಕೊಡಲೇ ಇಲ್ಲ" ಎರಡನೇ ಎರಡನೇ ವರ್ತಕ.

ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯ ಮುಂದೆ ಈ ವಿಷಯ ತೇಗಿದಾಗ, "ಇವರು ದೂರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದುದೋ ಬಂದುದೋ ಸರಿ ತಿಳಿಯದು. ನಾನು ಇವರಿಂದ ನೂರು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಎರಿಸಿ ವಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲ." ಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಬೇರೆ ಧಾರ್ಮಿಕದರೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಹತ್ತಿರ ಹುಡುಗನು!" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅವರಿಬ್ಬರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರದು ನಿಜ, ಯಾರದು ಸುಳ್ಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು? ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಂಬುಗೆಯ ದೇವರ ಮೇಲಿರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೂ ಅಳಿ ವಾಕಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ತಮ್ಮ ಮನಕೆ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ತರಾಸು ಬೊಡ್ಡದಾಗಿ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಹಿರಿಯರು ಕೂಡಿದರು. ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಒಂದು ರಾಜಿಯ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ, ರಾಜಭವನದ ನ್ಯಾಯದ ಕತ್ತರಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಊಹೆ ಹಿರಿಯರು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು.

"ಈ ಮಧ್ಯರ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಡಲೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹುಡುಗನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ನನಗೊಂದು ಆ ಕತ್ತರಿಯ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಮೊರು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಗುಣಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳ ಭಯ ದುರ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅವರ ಫಲ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದು ಕೂಡಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ" ಎಂದು ಮೊದಲ ವರ್ತಕನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದನು.

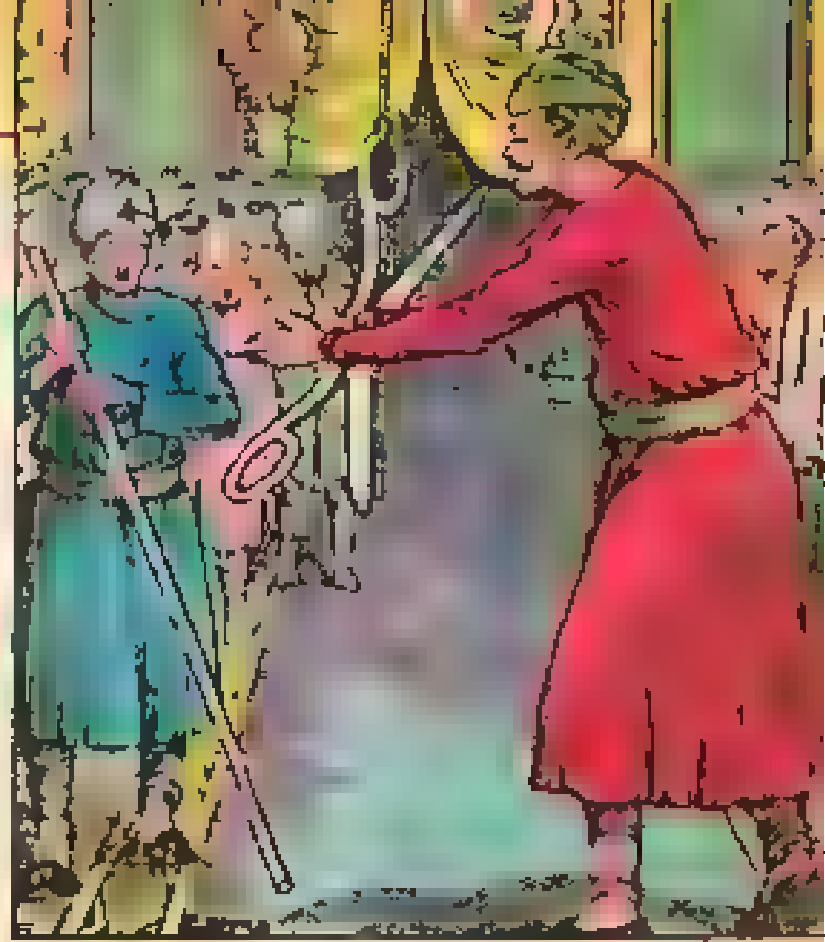
ಎರಡನೆಯ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಕೂಡಾ ಆ ನ್ಯಾಯದ ಕತ್ತರಿಯ ಮಹತ್ವ ಗೊತ್ತೇ ಇದ್ದಿತು. ಮಂಚರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದವರಿಗೂ ಆ ಕತ್ತರಿ ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವದನ್ನು ಅವನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ನೋಡಿದ್ದನು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನು ಆ ನ್ಯಾಯದ ಕತ್ತರಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಜ ಹೇಳುವ ನೆಲೆಯ ಒಪ್ಪಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವಾಯಿತು. ಹಾಗಾದರೆ ವಾಡಿಯಾಗಿದ್ದವನು ಸ್ವಲ್ಪ ವನ್ನು ನಿಲುವವಳೆನೋ ಅನಿಸಿತು ಎಲ್ಲಿಗೂ.

ನಿರ್ಧಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದಿನ ಅವನೂ, ಮೊದಲನೇ ವರ್ತಕನೂ ನ್ಯಾಯ ಕತ್ತರಿಯ ಭವನ್ಗೆ ಹೋದರು. ಇಬ್ಬರೂ ರಾಜಭವನ್ಗೆ ಹೋಗುವರಾದುದರಿಂದ ಒಕ್ಕೆಯ ವೇಷ ಭೂಷಣಗಳಿಂದಲೇ ಒಂದಿದ್ದರು ಎರಡನೇ ವರ್ತಕನು ಚಿನ್ನದ ಹಿಡಿಕೆಗಿಂತ ಕೈಕೊಟ್ಟು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದಿದ್ದನು.

ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳೂ, ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುವುದೆಂದು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲ ವ್ಯಕ್ತವರೂ ಸೇರಿ, ರಾಜಭವನದ ಮುಂದೆ ಭಾರಿ ಜನರ ಗುಂಪುಗೂಡಿತ್ತು. ನ್ಯಾಯದ ಕತ್ತರಿ ತನ್ನ ದ್ವಾರದಲ್ಲೇ ಹೊಳೆದುತ್ತ ನೆಲೆಗೂಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ನೂರು ಪವನುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ತಕನು ಆ ಕತ್ತರಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಒತ್ತು ತಾನು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೋ ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಎದ್ದು ನಿಂತು. ಮೊದಲನೇ ವರ್ತಕನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದನು. ಕತ್ತರಿ ಕದಲದೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೇ ಇದ್ದಿತು. ಹೆದರಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದವರು ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಡಿಸಿದರು.

ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ಮೇಲೆ ಮೊದಲನೇ ವರ್ತಕನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು. ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು

ಕತ್ತರಿಯ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಹೊಡೆದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಪರಮ ನಿಂತನು. ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಎರಡನೇ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಎರಡನೇ ವರ್ತಕನು ಕತ್ತರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಿದ್ದ ಕೈ ಕೋಲನ್ನು ಮೊದಲನೇ ವರ್ತಕನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಕತ್ತರಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಂಡ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯವೆಂದು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ,

"ನಾನು ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದವರ ನೂರು ಪವನುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದವನು. ಆಪಹರಿಸಲಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಪವನುಗಳು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಸತ್ಯ" ಎಂದನು.

ಅವನ ಕೈಗಳು ತುಂಡಾಗುವುದನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಕತ್ತರಿ ಕದಲದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿತ್ತು. ಆ ಕತ್ತರಿ ಕದಲಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ನಿರ್ದೋಷಿಗಳೆಂದು ಆ ಕತ್ತರಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಆಪರಾಧಿ ಯಾರು?

ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ಮೇಲೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಅನುಜ್ಞೆಯಿಂದ ಎರಡನೇ ವರ್ತಕನು ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಯ ನಡುವಿನಿಂದ ಹಿಂತೆಗೆದು ಮೊದಲನೇ ವರ್ತಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಸ್ತ ಕೈಕೋಲನ್ನು ಹಚ್ಚಿದು ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಆ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಅದುವರೆಗೂ ಹೀಗೆಂದೂ ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನರೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಗದ ಇಂದ್ರಜಾಲದ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳು ಏನೂ ತೋರದೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ವಿಂಡಿತವಾಗಿದ್ದ ಆ ಕತ್ತರಿ ತನ್ನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿತೇನೋ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವುಂಟಾಯಿತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಹಿರಿಯನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಏನೋ ಹೊಳೆಯಿತು. ನ್ಯಾಯದ ಕತ್ತರಿಗೆ ಅಲುಗಾಡದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಚ್ಚೆಯಾದರೆ ಎರಡನೇ ವರ್ತಕನ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಯೇ ಕಾರಣವೆನಿಸಿತು. ಆ ಏತರಸೆಯನ್ನು ತತ್ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸದಿದ್ದರೆ ನ್ಯಾಯದ ಕತ್ತರಿಯು ಖಾತೆಗೆ ಕಳುಹವೇ ಸರಿ.

ಎರಡನೇ ವರ್ತಕನು ತನ್ನ ಕೆಲಸವಾಯಿತೆಂದು ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೈಕೋಲಿನೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ

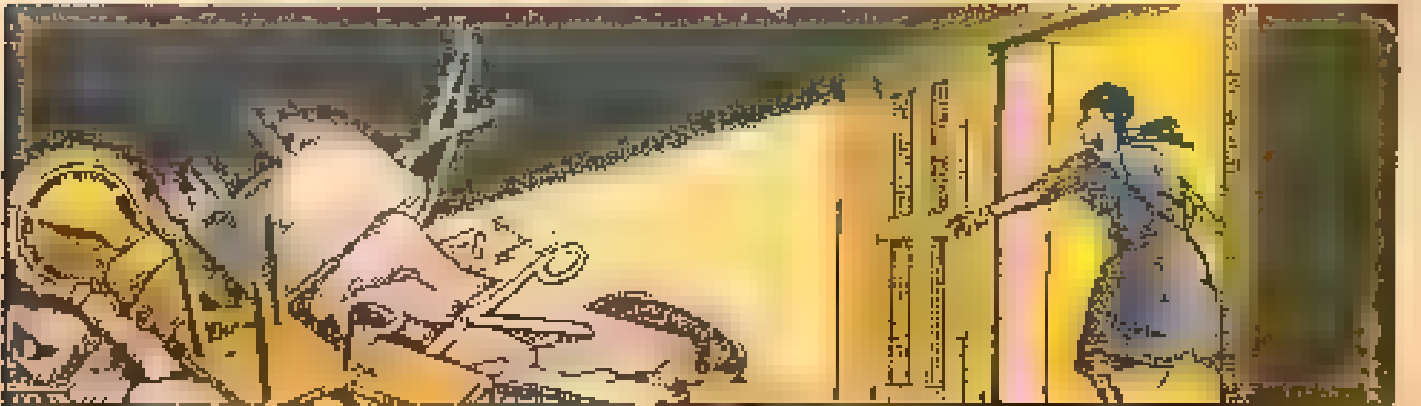
ಹೊರಡಲು ನಾಲ್ಕುಡಿ ತೆಗೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಹಿರಿಯನು ಅವನನ್ನು ಕರೆದನು.

“ನೀವು ಕೈ ಕೋಲಿನೊಂದಿಗೆ ಈ ಕತ್ತರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವರು ಕೈಕೋಲನ್ನು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಕೊಟ್ಟು, ಕತ್ತರಿಯ ನಡುವೆ ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಕೋಲಿನೊಂದಿಗೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಿರಿ” ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎರಡನೇ ವರ್ತಕನು ಬೆವರು ನಡುಗುತ್ತಿರಲು, ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಅವನ ಕೈಕೋಲನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸಿ ಎಳೆಯಲು ಆತು ಎರಡಾಗಿ ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ನೂರು ಪವನುಗಳು ಕುಳೆಗೆ ಬಿಡುವುವು.

ಅಥವಾ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಮೊದಲನೇ ವರ್ತಕನ ಪವನುಗಳು ಅವನಿಗೆ ದೊರೆತವು. ರಾಜನು ಆ ನ್ಯಾಯದ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದನು.

ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿ ನ್ಯಾಯದೇವತೆಯನ್ನೇ ಮೋಸ ಪಡಿಸುವುದೇನು ಗೊತ್ತಾದುದರಿಂದ, ರಾಜನು ಆ ಕತ್ತರಿಯನ್ನು ಹಳೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರವರ್ತನ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನ್ಯಾಯಸೃಷ್ಟಿವನ್ನೂ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು.

ಬರಿದೊಬರಿದು

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾನಗರವಾಗಿದ್ದ ಬಾಗ್ಯಾದಿನಲ್ಲಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಕ್ರೀಮಂತವಾದ ವೃದ್ಧ ನೊಟ್ಟನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ರಾಜಭವನ ದಂತಹ ಒಂದು ಮನೆಯೂ, ಆವರಣದೊಳಗೆ ಮನೋರಮ್ಯವಾದ ಹೂದೋಟವೂ ಇದ್ದುವು. ಮನೆಯೊಳಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಮೆಖ್ಲಿಲ್ ಹಾಸಿದ ಅವನ ಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪ ಓರಣವಾಗಿ ಇರಿಸಲಾಗಿದ್ದುವು. ಮನೆ ತುಂಬಾ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ನೌಕರರೂ, ಬಾಕರರೂ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಅದರೂ ಯಜಮಾನನಾದ ವೃದ್ಧನ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಾ ಕ್ರೂರಲೀಲಾಪ್ರಿಯವಾಗಿತ್ತು. ಬಡ ಒಗ್ಗರನ್ನೂ, ಭಿಕ್ಷುಕರನ್ನೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಒಡೆದು ವೃದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಂಹೋಷಿಸತುಂಟು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿ ಮೆತ್ತೆಯ ಅಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ, ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲದ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯದವನೊಬ್ಬನು, ಆ ವೃದ್ಧನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಬಗ್ಗಿ ಸಲಾಂ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಬಡ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಸರು ಪಕ್ಕಾಪಿಕ್. ಅವನು ತನ್ನ ತಂದೆ ತೀರಿದುದಿನಿಂದಲೂ ದಿಕ್ಕುದೆಸೆಯಿಲ್ಲ

ದವನಾಗಿ ಬೀದಿ ಬೀದಿ ತಿರುಗಿ ಮುಪ್ಪಿ ಎತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದನು.

ಮುದುಕನು ಅವನ ಸಲಾಮಿಗೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ, ಅದ್ವಾಯತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ "ಯಾರಪ್ಪಾ, ವಿನು ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕು ನಿನಗೆ? ಹೇಳಪ್ಪಾ" ಎಂದನು.

"ಆಯ್ಯಾ! ತೀರ ಬಡವ. ಏನಾದರೂ ಇಷ್ಟು ಧರ್ಮ ಮಾಡಿಬಿಡಿ. ಎರಡು ದಿನಗಳಿಂದ ಹಿಂದೆಯೆ ಮುಖ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆ ಒಣಗಿಹೋಗಿದೆ ಆಯ್ಯಾ" ಎಂದನು ಪಕ್ಕಾಪಿಕ್.

ಮುದುಕನು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ "ಅರೇ ಅಲ್ಲಾ! ಏನಂದಿ? ನಾನೊಬ್ಬ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಮಕರುವಾಗ ನೆನ್ನಂಥವನು ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಒಣಗುವುದೆಂದ ರೇನಿದು? ಹಾಗಾಗಲು ಬಿಡಲಾರೆ. ನಾನೆಂದೂ ಸಹಿಸಲಾರೆ" ಎಂದನು.

"ಹತ್ತು ಶಲಾಂತರದ ವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಆಯ್ಯಾ, ಹಸಿವಿನ ಬಾಧೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ" ಎಂದನು ಪಕ್ಕಾಪಿಕ್.

"ಇಕೋಪ್ಪಾ, ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡುವಿಯಂತೆ"

ಎಂದು ಮುದುಕನು ಒಬ್ಬ ನೌಕರ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕರೆದು ಕೈ ತೊಳೆಯಲು ನೀರು ತಯಾರಿಸಲು ಹೇಳಿದನು. ಆಮೇಲೆ “ಹೂಂ. ಇಟ್ಟಿಯಾ? ಬಂದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆಚೆ ಬದಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿನೂ ಇಲ್ಲದ ಒರೀ ಜಾಗದಿಂದ ಕೂಡಾದ ನೀರನ್ನು ಒಗ್ಗಿಸಿ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ, ಒಡವೆನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ “ಬಾರವ್ವಾ, ನೀವೂ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೋ” ಎಂದನು, ತನ್ನ ಒದ್ದೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಯಿಂದ ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ,

ಈ ನಟನೆಯ ತಲೆಬುಡವೇನೆಂದು ಪಕ್ಕಾಪಿಕ್ಕಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗರಿಲ್ಲ. ಇದೇನೋ ಮುದುಕ ಯಜ್ಞ ಮಾವರ ಪಾಶ್ಚರ್ಯೋರಣೆ ಎಂದುಕೊಂಡು, ಅವನೂ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆಯೇ ನಟನೆ ತೋರಿಸಿದನು.

“ಎಲೋ! ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟಿ ಹಾಸಿ ತುಟ್ಟಿ ಗಿಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟು ಬೇಗನೇ ಒಡಿಸಿರಿ. ಮಾವು ಹೊಸ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಇವನು ತುಂಬಾ

ಹಸಿವಿನಿಂದ ಇದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಮುದುಕನು ತನ್ನ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಕೂಡಲೇ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ನೌಕರರು ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ಆಚೆಗೂ ಈಚೆಗೂ ಬರಿಗೈಗಳಿಂದ ಏವೇನೋ ತಂದಿಡುವಂತೆ ಓಡಾಡಿದರು. ಕೆಲವರು ಮೇಜೆಯ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಸಿದಂತೆ ನೆಟಿಸಲು, ಕೆಲವರು ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಂತೆ, ಕೆಲವರು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಡಿಸುವಂತೆ, ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಒದಿಯಲ್ಲಿಡುವಂತೆ ನಟಿಸಿದರು.

ಪಕ್ಕಾ ಪಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹಸಿವೆಯ ಬೇಕು ಭಗಭಗಿಸುತ್ತಿರಲು, ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಧನಿಕರ ಪಾಶ್ಚರ್ಯೋರಣೆಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದರಿಂದ ಒಡವರಿಗೆ ಹಿತವಾಗಲಾರದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಹೇಗೋ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗಿತ್ತು ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕೆಂದುಕೊಂಡನು.

“ಕುಳಿತುಕೋ ತಮ್ಮಾ, ಕೂಟ ಪ್ರಾರಂಭಿಸು. ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೂಟ ಮಾಡು” ಎಂದು

ಮುದುಕನು ಮೇಜೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು, ತನ್ನ ಮುಂದಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೇರಬೇರೆಯಾಗಿ ರುಚಿಸೋದುವಂತೆ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತ ದವಡೆಗಳನ್ನು ಅಡಿಸಲು ಕೊಡಗಿದನು.

“ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಮಾಡಬೇಡವ್ವ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಿನ್ನು ಆಹ! ಈ ರೊಟ್ಟಿ ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿ ಮೃದುವಾಗಿದೆ! ಇವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ರೊಟ್ಟಿ ಹಾಕೋ!” ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು ಮುದುಕ.

“ಹೌದೋದು! ಇಂಥಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಈ ವರೆಗೂ ತಿನ್ನಿಲ್ಲ. ಇದರ ರುಚಿ ಇತ್ಯದ್ಭುತ!” ಎಂದು ಪ್ಯಾಟರ್ ತಾನು ಕೊಡಾ ಏನೇನೋ ತಿನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಅಭಿನಯಿಸಿದನು.

ಮುದುಕನು ಆ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ನೀಗ್ರೋ ಗುಲಾಮಳನ್ನೂ ಕುರಿತು, ಅವಳಿಗೆ ತಾನು ಕೊಡುವ ಇನಾಮುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ತಮ್ಮ ಇದ್ದಿರನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಪಲ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನೂ

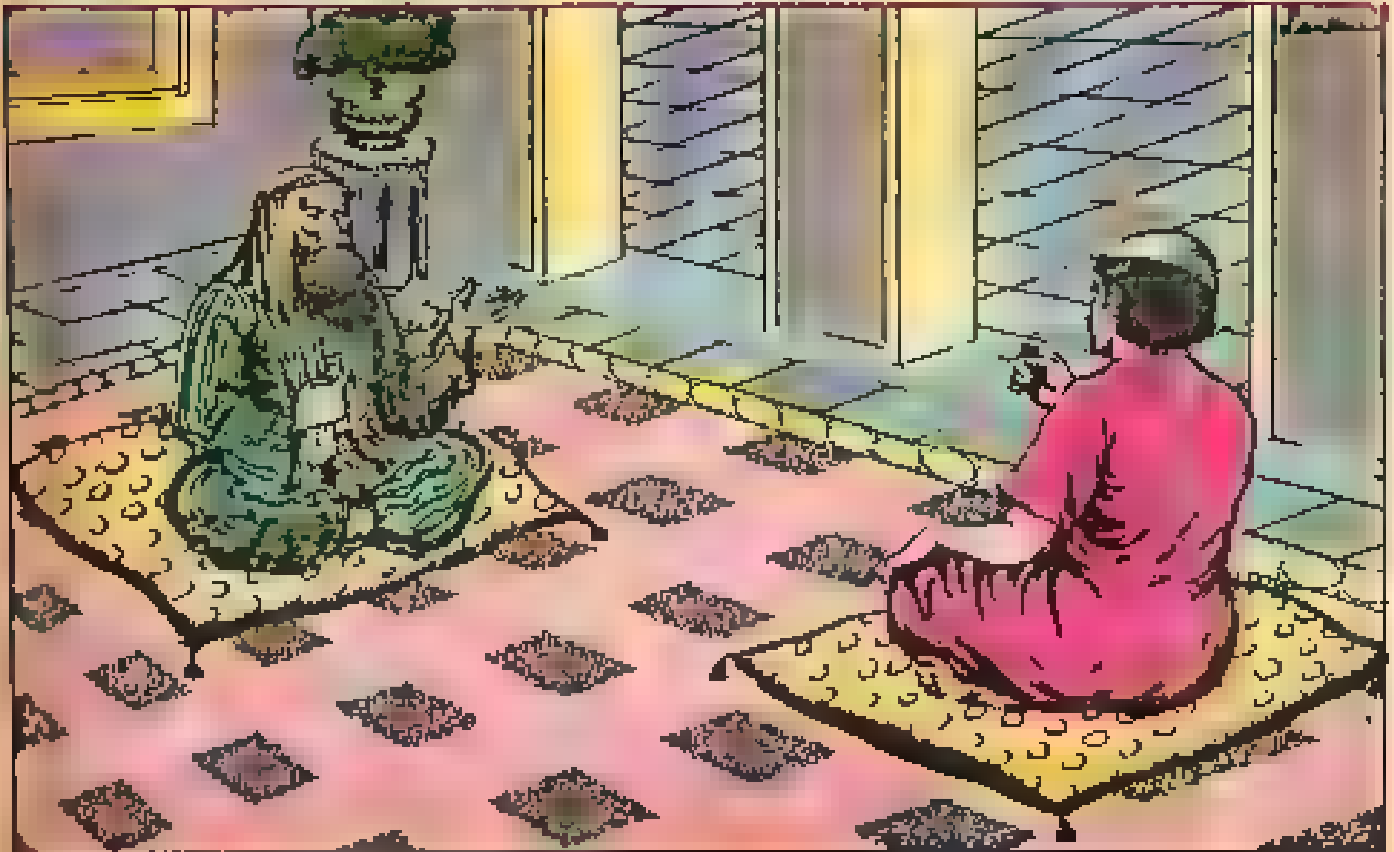
ವರ್ಣಿಸಿದನು. ಅವಳ ರುಚಿ ಪರಮಳಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು ಆ ಪರ್ವತನಿಗಿನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತ ಪ್ಯಾಟರ್‌ಗೆ ಹಸಿವೆಯ ದಂಕಿಗೆ ತುಪ್ಪ ಸುರಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅವರ ಮುಂದೆ ಏನಿರಲಿ ಮೇಜೆಯ ಹೊರತು ಒಬ್ಬರೂ ತಬ್ಬಿ ಗಳೂ ಸಹಾ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಬರಿದೋ ಬರಿದು.

ಮಾಮೂಲಿ ಭೋಜನವಾದ ಮೇಲೆ ಮುದುಕನು ಹಲ್ಲಾವನ್ನೂ, ಮಿಠಾಯಿಗಳನ್ನೂ ತಂದು ಬಡಿಸುವಂತೆ ಕೂಗಿದನು. ನೌಕರರು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತಂದುಬಡಿಸಿದಂತೆ ಅಭಿನಯಿಸಿದರು.

ವೃದ್ಧನು ಹಿಂದಿನ ಹಾಗೆಯೇ ಅವುಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ತಿನ್ನುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತ, ಬಾಯಾಡಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಅತಿಥಿಗೂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದನು.

“ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಇನ್ನು ಇಂಥಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಡಿಸಲಾರದಯ್ಯಾ.” ಎಂದನು ಪ್ಯಾಟರ್.

ಮುದುಕನು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ, ಪಾನೀಯಗಳನ್ನೂ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದನು.

ಬರಿದೋ ಬರಿದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳೂ ಬಂದು ಮೇಚೆಯ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕೃತವಾದುವು. ಅವು ರೋಳಿಗೆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದ ನೌಕೆಗಳೂ ಮುಗಿಯಿತು.

“ಕುಡಿದುಪ್ಪಾ, ಇಂಕಹ ಪರಬತ್ತು ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸಾರಾಯಿ ನೋಡಿದಿಯಾ? ಬಹಳ ಹಳೆಯದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ. ಕುಡಿ ಕುಡಿ” ಎಂದು ಮುದುಕನು ತನ್ನ ಅತಿಥಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತ, ಅವನ ಬಾಯಿಗೆ ಗ್ಲಾಸನ್ನು ಶಾಣೀ ಇಟ್ಟು ಕುಡಿಸು ಮಂತೆ ತೋರಿಸಿದನು.

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅವನಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪೌಪ್ಯಾಪಿಕ್ ಇನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೆ ಹೋದನು. ಅವನು ರಭಸದಿಂದಿದ್ದು ಮುದುಕನ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಬೆನ್ನಿಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಡ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿದನು. ಆ ಗುಡ್ಡಿನ ಶಬ್ದ ಮನೆಯೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಪಿನಿಗೊಟ್ಟಿತು.

ಮುದುಕನು ಕೋಪದಿಂದ “ಎನು ಮಾಡು ಮಿರೋ ಚಾಂಡಾಲನ” ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

ಪೌಪ್ಯಾಪಿಕ್ ಶಾಂತವಾಗಿ “ಹಾ! ಎನಾಯಿತು? ಯಜಮಾನರೇ! ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಒಬ್ಬಗುಲಾನು. ಆದರೆ ನೀವು ನನ್ನಿಂದ ಫಾಟಾದ ಪಾನೀಯ ಕುಡಿಸಿದಿರಿ, ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಕುಡಿದು ಮಿಹೀಯಾಗಿ

ನಿಪಾ ಏರಿ, ಎನೇನೋ ಮಾಡುವಾ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ.” ಎಂದನು ಪೌಪ್ಯಾಪಿಕ್

ಆ ಮಾತುಗಳೇ ಯಜಮಾನನು ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಗುತ್ತ, “ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ನೀನು! ಸಿಡಿಲು ಒಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿ! ಒಬ್ಬನು ಕೊಡಾ ನೀನು ತೋರಿಸಿದಷ್ಟು ಸಹನೆ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ ಇಷ್ಟು ಹಸಿವೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ಹಾಸ್ಯ ರಸನೆ ಚೆನ್ನಾಗೇ ತೋರಿಸಿದಿ! ನಿನ್ನನ್ನು ಬಡುತ್ತೇನೆಂದು ಕೊಂಡೆಯಾ? ಕೂಡು, ಕೂಡು. ನಿಜವಾದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವ ಔತಣ ಈಗ ಬರುತ್ತೆ ಸೋಡಾ!” ಎಂದನು.

ಮುದುಕನ ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆಯಾದುದೇ ತಡ, ನಿಜವಾದ ಉಟದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬಂದುವು. ಈ ಮೊದಲು ಮುದುಕನು ಯಾವಯಾವ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವರ್ಣಿಸಿದನೋ, ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತಿಂದು ಆನಂದಗೊಂಡನು ಪೌಪ್ಯಾಪಿಕ್. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ತೇಗಿದನು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಪೌಪ್ಯಾಪಿಕ್ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದ ಬಡವನಾಗಿ ತಿರುಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಬದುಕಿರುವಷ್ಟರ ವರೆಗೂ ಆ ಶ್ರೀಮಂತ ಮುದುಕನೇ ಅವನನ್ನು ದಿವಾ ಎರಡು ಹೊಕ್ಕೂತನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಉಟಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಭಯಂಕರವ್ಯಸನ

ಹಿಂದೆ ಒಹೂಡ್ಡ ಅರಣ್ಯವಿದ್ದಿತು. ಆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಒಗೆಯ ಮೃಗಗಳೂ, ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಸ್ವಚ್ಛಿರವಾಗಿ, ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ಸಿಂಹರಾಜನು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಒಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಒಂದುಸಾರಿ ಮನುಷ್ಯರ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು, ಹಾಗೆಯೊಂದು ಬಾತು ಕೋಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಗತಿ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿತ್ತು. “ಮನುಷ್ಯ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಣಿಯೇ ಅದರೂ ನಮ್ಮ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿ ಅಂತ ಬೇರೊಂದು ಮೈ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬೇರೇ ಬೇರೆ ಭಯಂಕರವು” ಎಂದು ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಷ್ಟು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿತ್ತು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಬಾತು ಕೋಳಿ ನೆದ್ದೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಲಾಲಿಸಿ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದನು. ಆಗ ಯಾರೋ ಬಾತು ಕೋಳಿಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, “ಆ ಮಾನವ ಮೃಗದ ತಂತಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡ. ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಮೃಗಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕ್ರೂರವಾದ ಮೃಗ” ಎಂದು ಕೂಗಿ

ದಂತಾಯಿತು. ಬಾತು ಕೋಳಿ ಗಾಬರಿಯಿಂದಿದ್ದು, ದಿಕ್ಕು ತಿಳಿಯದೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಓಡ ತೊಡಗಿತು.

ಓಡುತ್ತಾ ಸಿಂಹರಾಜನ ಗುಹೆಯ ಮುಂದೆಯೇ ಬಂದಿತು. ಗುಹೆಯ ಹೊರಗೆ ಯುವರಾಜ ಸಿಂಹ ಕುಮಾರನು ನಿಂತಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗಳು ಗುಹೆಯ ಪರಾರ ಬಾಟಿ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಲು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಯುವರಾಜ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚಜ್ಞಾನವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಓಡಿ ಒರುಳುದನ್ನು ನೋಡಿ ಯುವರಾಜ ಸಿಂಹವು. “ಏ ಪಕ್ಷಿ ? ಯಾರು ನೀನು ? ಯಾವ ಬಾತಿ ನಿನ್ನದು ? ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಓಡುತ್ತೀ ? ಏನಾಯಿತು ?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

“ಮಹಾ ರಾಜಾ, ನಾನು ಬಾತು ಕೋಳಿ ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ. ನಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದು ಒಹಳ ಭಯಂಕರವಾದ ಮೃಗ ಎಂಬ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಹೆದರಿ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಾಡಿಗೆ ಮಾನವ ಮೃಗ ಬಂದಿರೇ ಬೇಕು” ಎಂದಿತು ಬಾತು ಕೋಳಿ

“ಹುಚ್ಚು ನೀಗಿ ! ಮೃಗರಾಜನಾಗಿ ನಾನು ಈ ಕಾಡ್ನಲ್ಲಿರುವೆನು ! ನೀಗಿ ಯಾವ ಭಯವೂ ಬೇಡ. ಆ ಮಾನವನನ್ನು ಸಿಂಹ ಚೆಂಡಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ನನಗೆ ಕೂಡಾ ಇಂತಹದೇ ಕನಸು ಬಂದು ಮಾನವ ಮೃಗ ಭಯಂಕರ ಎಂದು ಯಾರೋ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಬಣ್ಣ ಸುಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ ಮಾನವಮೃಗ !” ಎಂದು ಯುವರಾಜ ಸಿಂಹ, ಭಾತು ಕೋಳಿ ಬಂದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಕೊಡಗಿತು, ಭಾತು ಕೋಳಿ ಕೂಡಾ ಸಿಂಹವು ಹೋಗುವ ಕಡೆಗೇ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು.

ಹೀಗೆ ಅವೆರಡೂ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವಾಗ ದೂರದಲ್ಲಿ ಧೂಳೇಳುವುದು ಕಂಡಿತು. “ಅಗೋ ! ಮಾನವ ಮೃಗ ಬರುವ ಹಾಗಿದೆ. ನೀನು ಅಡಗಿರು. ನಾನು ಅದರ ಕೆತ್ತಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಿತು ಸಿಂಹ. ಆದರೆ ಕೂಡಾ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿರುವ

ಒಂದು ಕತ್ತೆ, “ಯಾರು ನೀನು ? ಯಾವ ಜಾತಿ ನನ್ನದು ? ಎಕೆ ಹೀಗೆ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಓಡುತ್ತಿರುವಿ ?” ಎಂದು ಸಿಂಹವು ಆ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿತು.

“ಮಹಾರಾಜಾ ! ನಾನು ಕತ್ತೆ. ನನ್ನದು ಗಾಡ್‌ಫ ಜಾತಿ, ಮಾನವಜಾತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಇದೆ. ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಹೆಣೆಹೆಣೆ ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಾ ಇತ್ತೆಂಬ ದನ್ನು ಊಹಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟುಬಾರ ನನ್ನ ಬನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿತಪ್ಪಾ ! ಎಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ತಿಂದ ! ನನ್ನ ಚಿತ್ತ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಹಾಗೆ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿ ಕೊಡುವ ಮೃತ್ಯು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಉಂಟು. ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ” ಎಂದಿತು ಕತ್ತೆ.

“ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಮೃಗರಾಜನಾಗಿ ನಾನಿರುವಾಗ ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾರರು. ಬದಲಿ ಆ ಮಾನವ ಇಲ್ಲಿಗೆ ! ಅದನ್ನು ನಾನು ಮೇಗೆ ಕೊಲ್ಲುವೆನೋ ಮೋಡು !” ಎಂದಿತು ಸಿಂಹ.

“ಓಹೋ ಮಹಾರಾಜಾ ! ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಮುಡುಕಿಸಿತ್ತು ಬರುವೆನು ಅದರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳು ವಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ನನಗಿಲ್ಲ” ಎಂದ ಹೆಣ್ಣು ಕತ್ತೆ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಭಾತು ಕೋಳಿಯೂ ಕತ್ತೆಯು ಹಿಂದೆಯೇ ಓಡಿತು.

ಮತ್ತೆ ಮೂರನೆಯ ಧೂಳೇಳುವುದು ಕಂಡಿತು. ಈಜಾರಿ ಒಂದು ಕುದುರೆ ನೊರೆಕುತ್ತು ಓಡಿಬಂತು. ಯುವರಾಜ ಸಿಂಹ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದರ ಹೆಸರು, ಜಾತಿ ಓಡುವ ಕಾರಣ ಕೇಳಿತು.

“ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿ ಕೊಡುವ ಹಿಂಸೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತಿರುತ್ತೆ” ಎಂದಿತು ಕುದುರೆ ಕೇಳುತ್ತಾ.

“ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಣಿಯಾದ ನೀನು, ಇನ್ನೊಂದು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುವ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿಗೆ

ಹೆದರುವುದೆಂದರೇನು ? ನಿನಗಿಂತ ಮಾನವನು
ಬಲಿಷ್ಠವೇನು ?" ಎಂದೂ ಕೇಳಿತು ಸಿಂಹ.

"ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ಮಹಾರಾಜಾ ! ಆದರೆ
ಬಹಳ ಕ್ರೂರ, ಉಪಾಯಧು ! ನನ್ನಿಂದ ಇಷ್ಟು
ಕಾಲ ನಾನಾ ಚಾಕರಿ ಮಾಡಿಸಿತು. ಬಾಯಿಗೆ
ಕಡಿಮಾಣ ಹಾಕಿತು. ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಹೊಡೆಯು ಒ
ರಣಾಬಲದಿಂದ ಪಕ್ಕಗಳಿಗೆ ತಿವಿಯಿತು. ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ
ಕೂತು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಸವಾರ ಮಗುತು. ಈ ನಾನು
ಮುದುಕನಾದೆನೋ ಕೆಡುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ಅದೂ ಮನವಿಲ್ಲ
ಕೂಳ್ಳು. ನೋಡುತ್ತದೆ ! ಅದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂದು
ಬಂದೆ" ಎಂದಿತು ಕುದುರೆ ಸಿಂಹ ಎಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ
ಪೋಷಿಸಿದರೋ ಕೇಳದೆ ಕುದುರೆ ಓಡಿಹೋಯಿತು.

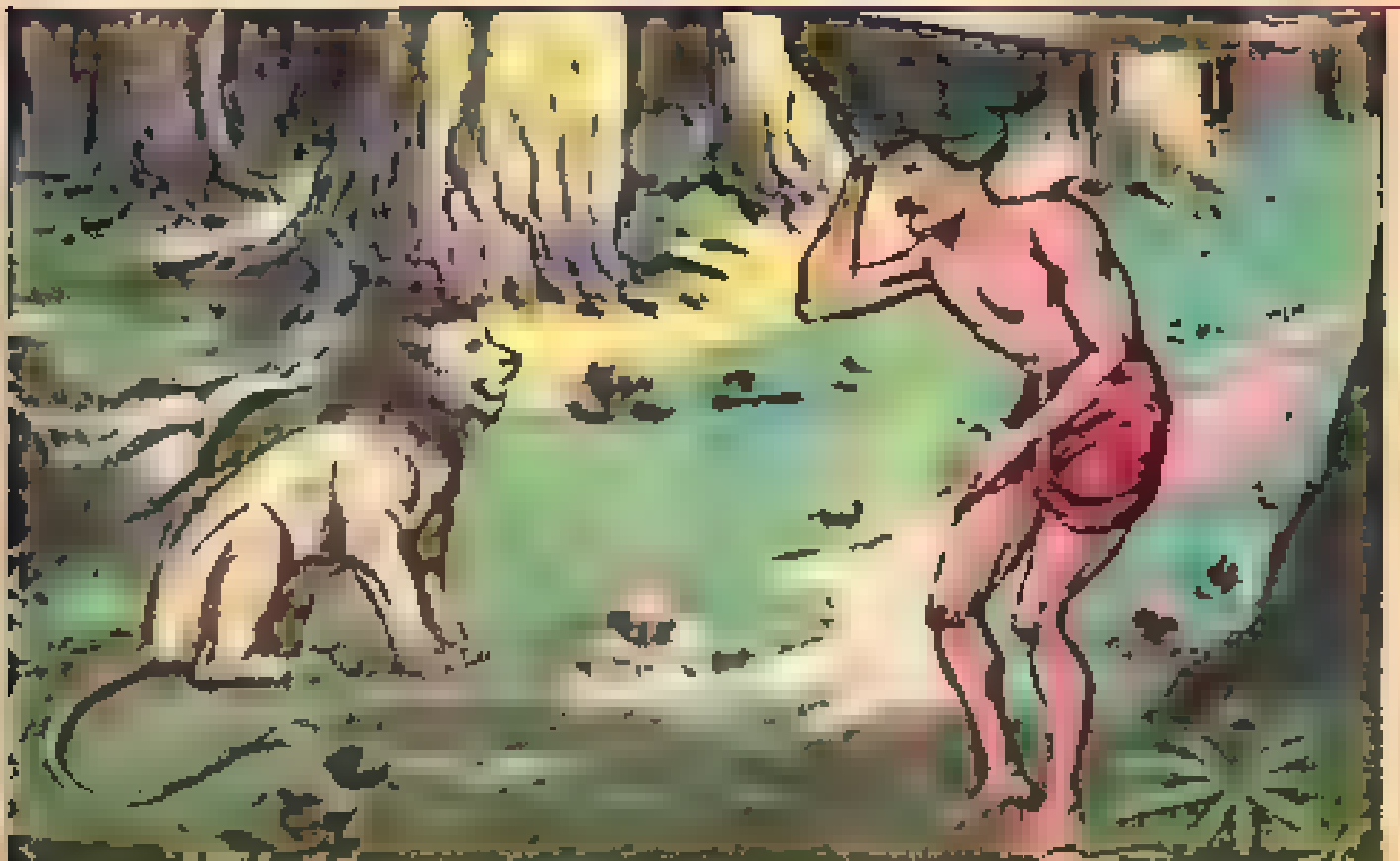
ಆಮೇಲೆ ಒಂಟೆಯೊಂದು ಓಡುತ್ತಾ ಬಂತು.
ಅದು ಕೂಡಾ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಹೆದರಿಯೇ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡುವುದಂತೆ.

"ಏನೂ ಹೆದರಬೇಡ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ
ಕಾಪಾಡುವ ಭಾರ ನನ್ನದು. ಒಂಟೆ, ಇಷ್ಟು

ಒಡಿ ಹೋದರೂ ಇಷ್ಟು ನಾನು ನೋಡುತ್ತಾ,
"ಒಂಟೆ ಬಿಟ್ಟು ಓಡುವುದು ಒಂದು ಮಾನವ
ಜಾತಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಕಿಚ್ಚುವೆನೆಂದು ನೋಡು"
ಎಂದಿತು ಸಿಂಹ.

ಆದರೆ ಒಂಟೆ ಮೃಗರಾಜನಿಗೆ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಹೇಳಿ
ಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲಲು ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದೆ ಒಡಿಯೇ
ಹೋಯಿತು. ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಹೆದರಿ ಓಡುವ
ಮೃಗಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ಪ್ರತ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷೆ
ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಯುವರಾಜ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ
ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮುದಿ ವನುಷ್ಯ
ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಏನೋ ಹೊರೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು
ಆ ಕಡೆಗೆ ಬಂದನು. ಅವನ ತಲೆಯ ಹಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬ ಕುರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಾಫ್ತಾಕಿದ್ರೆನ್ನ ಎರಡು
ಹುಳುಗಳೂ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇರುವುದು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ
ಬೇಲವು ಇದ್ದಿತು. ಅವನು ತನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುವ
ಸಿಂಹವನ್ನು ನೋಡಿ, ಹಡಿಗೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನೂ,

ಜೀಲವನ್ನೂ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಎದ್ದು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ, "ಜಯವಾಗಲಿ ಸಿಂಹರಾಜರಿಗೆ. ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಆಯುಷ್ಯವಿರಲಿ ನಿಮಗೆ!" ಎಂದನು.

ಶೇರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನೆರೆಗಳು ಬಿದ್ದಿರುವ ಆ ಎರಡು ಕಾರಿನ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಿಂಹವು ನಗುತ್ತ "ಯಾರು ನೀನು? ಯಾವ ಜಾತಿ? ನೀನು ಕೂಡಾ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಹೆದರಿಯೇ ಬರುತ್ತಿರು ವಿದನಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

"ಮಹಾರಾಜಾ, ನನ್ನದು ಬಡಗಿ ಜಾತಿ. ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಾದ ಚಿರತೆಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಮಾಚಾರ ಒಂಶು. ಅದಕ್ಕೇ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದನು ಮಂದಿಬಡಗಿ.

"ಮೊದಲು ನನಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದೆ ಚಿರತೆಗೆ ಹೇಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟುತ್ತೀ?" ಮೊದಲು ನನಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಮುಂದೆ ಕದಲು" ಎಂದಿತು ಸಿಂಹ.

"ಮೊದಲು ಚಿರತೆಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಒರುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೇ ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ಭವನ ಮಿಂಡಿತಾ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ದಯಮಾಡಿರಿ!" ಎಂದನು ಬಡಗಿ.

"ಲೋ! ಬಡಗಿ ಜಾತಿ ಪ್ರಾಣೀ! ನಾನು ಯಾರು ಗೊತ್ತೇ?" ಎಂದು ಸಿಂಹವು ತನ್ನ

ಮುಂಗಾಲಾಗಳ ಪಂಚಾ ಬಿಡಿಸಿ ಎತ್ತಿ ವಿಲಾಸವಾಗಿ ಅಡಿಸಿ ಬಡಗಿದು ಎದೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ದೂಡಿತು. ಆ ಸ್ಥಾನ ದೂಡಿಕೆಗೇ ಬಡಗಿ ತಮ್ಮನೆ ಬಿದ್ದನು. ಹಡಗಿದು ಮೇಲೆಯೇ ಬಿದ್ದುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗಳೆಲ್ಲ ಚಿದರಿದುವು.

"ಅಪ್ಪಣೆ! ಅಪ್ಪಣೆ! ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಬಡಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿ ನೊಳಗೆ ಬಂದು ಬೋನನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ, ಸಿಂಹವು ಒಳಗೆ ಹೋಗಲಾ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕೂಡಾ ಇಟ್ಟನು.

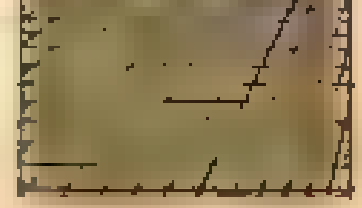
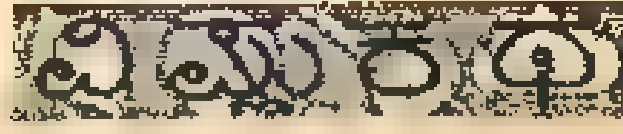
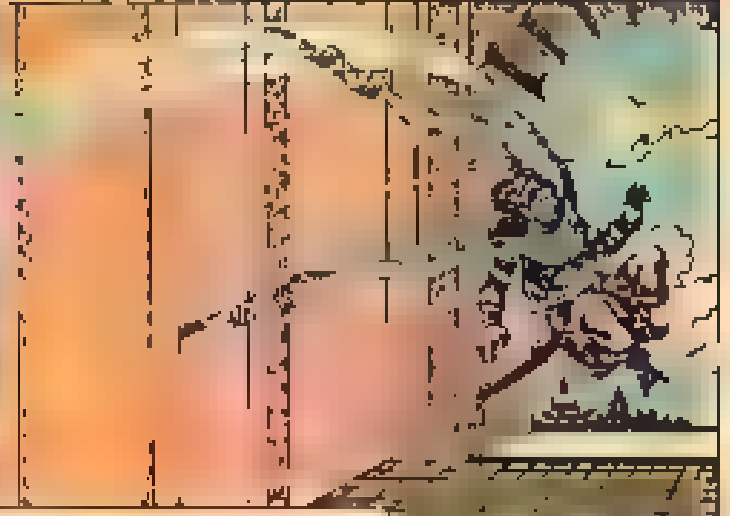
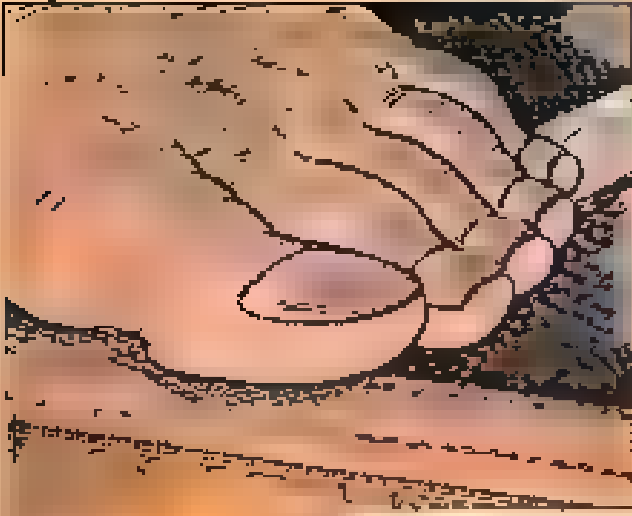
"ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿರಿ ಪ್ರಭೂ" ಎಂದನು ವಿನಯದಿಂದ ಬಡಗಿ.

ಸಿಂಹವು ಅದರೊಳಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಬಡಗಿ, ಬೋನಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿನ ಮುಟ್ಟಿ, ಸಿಂಹವನ್ನು ನಗರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ತಯಾರಾದನು.

"ವಿಠ್ಠ! ಬಡಗೀ! ವಿನಿದು ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ?" ಎಂದು ಸಿಂಹವು ಒಳಗಿನಿಂದ ಭೇಕರವಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಪಂಚಾ ಎತ್ತಿ ಕೇಳಿತು.

"ನಾನೇ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿ. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನೀನು ಓಡಿ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು! ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ನಾವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುವುದೇ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ!" ಎಂದು ಬಡಗಿ ನೆಗಾಡಿದನು.

ವಾಮನಮೂರ್ತಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ದಾಸದತ್ತನಾಗಿಹೋದ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕುತಲ ರೋಕದಲ್ಲಿ ಪಾತಾಲ ಸಾಮ್ರಾಟನಾಗಿ ಇತರ ತೋಡಿದನು. ಪ್ರಕೃತಿದಿವ್ಯವೂ ಅವನು ವಿಷ್ಣು ಪಾದಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈವತ್ಯಗಲಿಲ್ಲಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಒಂದಿತ್ತು ಮೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತ್ಯ ಲಭಿಸಿತು.

ವಿಷ್ಣು ವಾಮನಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮೇತ್ರ ದಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸ್ವತಲದಲ್ಲಿ ಬಲಿಯ ಅರಮನೆಯ ದ್ವಾರವನ್ನು ಕಾಡುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದುಸಾರಿ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದ ರಾವಣನು, ಸುತಲವನ್ನು ಜಯಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು. ದ್ವಾರ ಪ್ರವೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಳ್ಳ ಕಾವಲು ಗೂರನನ್ನು ನೋಡಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾದ ರಾವಣನು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವಾಗ, ವಾಮನಮೂರ್ತಿ ಮಹೋತ್ಸವನಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಕಾರಿನ ಉಗುಪ್ಪದಿಂದ ರಾವಣನನ್ನು ಬಿಮ್ಮಿಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಬಿಮ್ಮಿಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿದ ರಾವಣನು ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಿ

ಬಿದ್ದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವನು ಎಂದೂ ಪಾತಾಲ ರೋಕದ ಗೋಚಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ತಾನು ಸುಭಿಕ್ಷವಾಗಿರುವಂತೆ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ, ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳು ಹಲವೆ ಎಂಬ ನೋಡಲು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನ ಬಲಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅದ್ವೈತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಪುಷ್ಪಿಯನ್ನೂ, ಜೀರ್ಣ ಕಾರಾತ್ಮವನ್ನೂ, ಒಲವರ್ಥಗಳನ್ನೂ ನೀಡುವನು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಕ್ರಿಮಿ ಹೀಟಗಳ ಬಾಧೆ ಬಾರದಂತೆ ಕಾಪಾಡುವನು. ಅವನ ಆಗಮನವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೀವಾವಳಿ ಹಬ್ಬದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಬಲಿ ಪಾಡ್ಯವೈ ಬಲಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ದಿನವಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಮನನ ಕ್ರಿವಿಕರಮಾವತಾರವನ್ನು ನಂಬಿಗೆ ತಮ್ಮಂತೆ ಜನರು ಊರೊಳಗಿಲ್ಲಾ ಆಕಾಶ ದೀಪಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ಮಹಾ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬರುವ ದ್ವಾರವಾಗಿ ಒಂದು

ಗರ್ವ ಮುಗಿಯುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಶಾಪವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಉಸುರುತು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಚ್ಚರವೂ ತಲೆದೂಗಿದನು.

ತಂಬಿದ ಶಾಪ ಪಡೆದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನು ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ವೈಷಮ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಭಗವಂತನ ಅವತಾರವಾದ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನ ಮಹಾಭಕ್ತ. ದತ್ತಾತ್ರೇಯನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅನೇಕರು ಆತ್ಮಾದಿಗಳನ್ನೂ, ಅನೇಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡವನು. ಅಗತ್ಯಬಿದ್ದಾಗ ಅನೇಕ ಅಪುರವಗಳಿಂದಾಗಿ ಸಾವಿರ ಕೈಗಳು ಅವನಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು... ಎಂದು ಸೂತ ಪುರಾಣಿಕ ಮುನಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ನೈಮಿಷಾರಣ್ಯದ ಮುರ್ಛಿಕು "ಸೂತ ಮುನೀಂದ್ರಾ, ದತ್ತಾತ್ರೇಯನ ಅವತಾರ ಹೇಗಾಯಿತು? ಆ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಕುತೂಹಲ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.

ಸೂತನು ದತ್ತಾತ್ರೇಯನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ತೊಡಗಿದನು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಅತ್ರಿ ಮಹರ್ಷಿ ತನಗೆ ಪುತ್ರನಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಭಗವಂತನಾದ ಮಹಾಪ್ರಭುವನ್ನು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೆನೆಯುತ್ತ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಕುಳಿತನು. ಅವನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಎಷ್ಟು ಶಸ್ತ್ರ ಇಳಿಬಿಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಹ್ಮ, ಮಹೇಶ್ವರರನ್ನೂ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ಅವನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ "ಅತ್ರಿ ಮಹರ್ಷಿ ನಾನು ನಿನ್ನಿಗೆ ದತ್ತವಾಗಿರುವೆನು. ನಾವು ಮೂವರೂ ಒಂದೇ ಆದುವರಿಂಥ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಅಂಶಗಳಿಂದ ನಿನ್ನಿಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಜನಿಸುತ್ತೇನೆ. ದತ್ತಾತ್ರೇಯನೆಂದು ನಿನಗೆ ಹೆಸರು ಬರುವಂತಾಗಲಿ" ಎಂದನು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಅಂತರ್ಧಾನವಾದರು.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾರದನು, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಅರ್ಧಾಂಗಗಳಿಂದ ಗರ್ಭಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ

ಸರಸ್ವತಿ, ಬಕ್ಷಿ, ಪಾರ್ವತಿಯರ ಮುಂದೆ ಅತ್ರಿ ಮಹಾ ಮುನಿಯ ಪತ್ನಿಯಾದ ಅನಸೂಯೆಯು ವಾತವತ್ಸ್ಯದ ಮಹಿಮೆಗೆ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದ ಮಾಡಿ ನಿರೂಪಿಸಿದನು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಪತ್ನಿಯ ರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವಳು ಮಾಡಲು ವೃದ್ಧಾಗಿ ಹೇಳಿ ತೋರಿಸಿದನು.

ಅನಸೂಯೆ ಗರ್ಭಿಯನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಾಪ ಪಿತಾಚಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಿಸಿದವಳು. ನಾರದನು ಕೊಟ್ಟ ಕಡ್ಡಿದಾದ ಕಡಲೆಗಳನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ ಬಡ್ಡಿಸಿದವಳು. ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸದಂತೆ ಮಾಡಿದ ಸುವತಿಯನ್ನು ಒಡ್ಡಿಸಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದರೆ ಸತ್ತುಹೋದ ಅವಳ ಗಂಡನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ, ಬೋಕೆನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾಳೆ ಅನಸೂಯೆ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಪತ್ನಿ ವೇದಿಯಾಗಿ ಅನಸೂಯೆಯ ಮೇಲೆ ಅಸೂಯೆಯುಂಟಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅನಸೂಯೆಯು

ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಭಗ್ಗೊಳಿಸಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರರು ಯಶೋಶ್ವರರ ಮೇಷಗಳಿಂದ ಆಶ್ರಯ ಆಶ್ರಮದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ "ಭವತಿ ಭಿಕ್ಷಾಂ ದೇಹಿ" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ನಿಂತರು.

ಆಗ ಅತಿ ತಪ್ಪಿಗೆ ಹೋದವನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ಅವ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅನಸೂಯೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಅನಸೂಯಾದೇವಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಯತಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ವಿಸುಖ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಒಳಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ, ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಗಳನ್ನಿತ್ತು, ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.

ಆಗ ಕವಟ ಯತಿಗಳು ಮೂವರೂ ವಿಕ ಕುಪದಿಂದ, "ಎಲೈ ಸಾಧ್ವೀ, ನಮಗೊಂದು ದಿವಶಾಗದ

ವ್ರತವಿದೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಳದೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಹೇಳುವಿರು. ನಾವು ಒಣಕಿಸುವ ಮೆಂದು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯಬೇಡ, ನಮ್ಮ ವ್ರತವೇ ನೆಂದರೆ. ನೀನು ಜನಿಸಿದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಡಿಸಿದರೇನೇ ನಾವು ಭೋಜನ ಮಾಡುವುದು!" ಎಂದರು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅನಸೂಯೆ, "ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ, ಅದಕ್ಕೇನು?" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ನೆನೆದು ತೀರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿದಳು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಯತಿಗಳೂ ಮುಠ್ಠು ಗುಲುಕುವ ಮೂರು ಸುಂದರ ಶಿಶುಗಳಾಗಿ ಹೋದರು.

ಅನಸೂಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತೃತ್ವವು ಉಕ್ಕಿತು. ಅವಳು ಆ ಮಕ್ಕಳು ಕೊಲಿಕೊಂಡಂತೆ ಹಾಲನ್ನೆನ್ನೂ ಕಿವಿಟಿ, ಲವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಿನ್ನಿಸಿದಳು. ಲಾಲಿಸಿ ಹಾಲಿಸಿದಳು. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಹಸುಮೆಂಗಳಾಗಿ ಅನಸೂಯೆಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ದು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದುವು.

ಅನಸೂಯೆ ಆ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟೆಯ ತೊಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಜೋಗುಳ ಹಾಡಿದಳು. "ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನಾಳುವ ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ನನ್ನ ಕಂದಗಳಾದರು. ಏನು ನನ್ನ ಅದ್ವಪ್ಪ! ಪತಿಯ ತಪ್ಪು ಸಾರ್ಥಕವಾದೊಂದು ಒ್ರಹ್ಮಾಂತಮೇ ಇವರೇ ಉಯ್ಯಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೇ ತೊಟ್ಟಲ ಸಂಕೋಲೆಗಳು. ಓಹಾರ ಪ್ರಣವ ನಾದವೇ ಜೋಗುಳ ಹಾಡು!" ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೂ ತೋಗಿದಳು ಅನಸೂಯೆ.

ಆಗ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂದ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಎತ್ತು ಆಶ್ರಮ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತಾ ಕೊರಳ ಮಣಿಗಂಟೆಗಳ ಹಿಣ್ಣಿನ ನಾದ ಹೊರಡಿಸಿತು.

ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಗರುಡ ಪಕ್ಷಿ, ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಒಸುತ್ವಾ ಆಶ್ರಮದ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗ ತೊಡಗಿತು.

ರಾಜಕುಮಾರನು ವಿಶೇಷ ಪದವನ್ನು ಕಲಿತ
ಕೊಂಡು ಹಾರುತ್ತಾ ಬಂದು ಆಶ್ರಮದ ಬಾಗಿಲ
ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ.

ಮುಂದಾಗುತ್ತಲೇ ನಾಲ್ಕು ಬಣ್ಣಗಳ ಸಾಯಿ
ಮರಿಗಳು ಬಾಲವಾಡಿಸುತ್ತಾ, ಆ ಮನೆಯೊಳಗೆ
ಹೊಕ್ಕವು ಅವನಿಗೆ ಪತನವಾಗಿ ನಾಗರಹಾವಾಂಜ
ಹೆಡೆಯತ್ತಿ ಅಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿತು.

ಆಪ್ತರಲ್ಲಿ ಮಹಾಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ
ಕೊಂಡು, ಸೋಗಾಂಬರಿ ರಾಗವನ್ನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತ,
ನಾರದನೂ, ಅವನ ಹಿಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಸರಸ್ವತಿ
ವಾರ್ಧಕಿಯರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು.

ನಾರದನು ಅವನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ, "ಅಮ್ಮಾ
ಪ್ರಮೋದಿಗಳ ವಾಹನಗಳು ಮೂರೂ ನಿನ್ನ
ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ
ಅವರು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದೆನು.
ಇನ್ನು ಬಂದಿರುವ ಬಾರದಿರುವ ತಮ್ಮ ಗುಡ್ಡದ

ರನ್ನು ಹುಡುಗೊಂಡು ಮೂವರು ದೇವಿಯರೂ
ಬಂದಾರೆ. ಅವರ ಗುಡ್ಡದಿಂದ ಅವರ ಬಿಟ್ಟು
ಕೊಡಮ್ಮಾ!" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನೊಬ್ಬ ಮೂವರು ಮಹಾ
ದೇವಿಯರೂ ಮುಕ್ತರಾದರು. "ಅಮ್ಮಗಳೇ!
ಆ ಗುಡ್ಡದಿಂದ ತಾವು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು
ಮೂವರು ನಿಮ್ಮವರೇ ಅದರ ಕರೆದೊಂಡು
ಹೋಗಿರು. ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಬಂದ ಯಶೋದರರು
ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಮಲಗಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದಳು.

ದೇವಿಯರು ಮೂವರೂ ಬಿಡುಗಡೆ ನೋಡಿದರು.
ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಾರ್ಧಕಿ ಸರಸ್ವತಿಯರು ಯಾವ ಮಗು
ತಮ್ಮವನೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ತಳಮಳಿಸುವುದನ್ನು
ನೋಡಿ, ನಾರದನು, "ನಿಮ್ಮ ಗುಡ್ಡದಿಂದ ಗುರುತು
ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂದರೇನು? ನಾವೆ ಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ
ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಿ!" ಎಂದನು. ಮೂವರು ದೇವಿಯರೂ
ಬಂದೊಂದು ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡರು.

"ಅಯ್ಯೋ, ನಾನೊಬ್ಬಳು!" ಎಂದು ಅವನೊಬ್ಬ
ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಮಗುವಿಂದ ಕಿರಣ ತಂದು ಆ ಬಿಡುಗಡೆ
ಮೇಲೆ ಮೂಡಿದಳು. ಮುಕ್ತರಾದ ಮೂರು
ಶಿಶುಗಳೂ ನಿಜವಾದ ತಂದೆ ತಾಯಿ ನಿಂತರು. ಆಗ
ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ವಾರ್ಧಕಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ವಾರ್ಧಕಿ, ವಾರ್ಧಕಿ
ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಮೂವರು
ದೇವಿಯರೂ ನಾಚಿಕೊಂಡು ಮೂರು ಹೋಗಿ
ನಿಂತರು. ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ವಾರ್ಧಕಿ, ಮುಕ್ತರಾದರು
ಬಿಟ್ಟುನೋಬ್ಬರು ಅಂಟಿಕೊಂಡು, ಬಿಟ್ಟುನೋ
ಗೊಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ನಿಂತರು.

ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅತಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಪುತ್ರ
ವರವನ್ನು ಪಡೆದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ತನ್ನ ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮೋದಿಗಳೂ ಬಂದಾಗಿರುವುದನ್ನು
ನೋಡಿ, ಅವನು ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದರೊಳಗೆ,
ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ವಾರ್ಧಕಿ ಮಹೇಶ್ವರರು ಬಂದೇ ಮೂರ್ತಿ

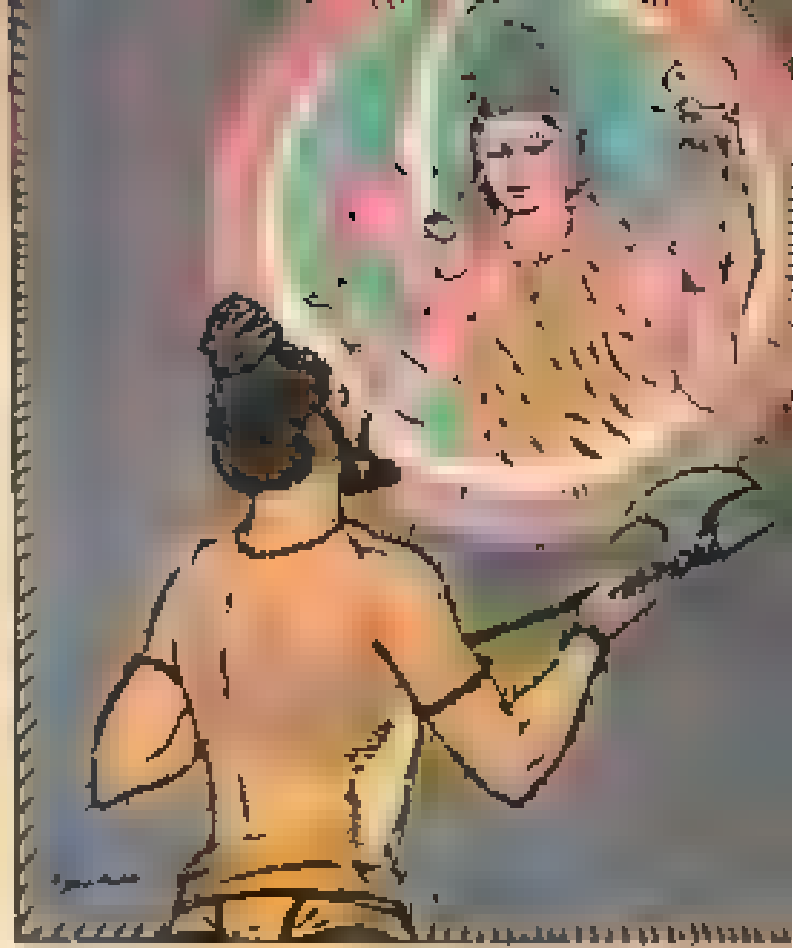
ಯಾಗಿ "ತಂದೆಯೇ. ನಿಮ್ಮ ತಪೋಭಾಷ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಸಿ
ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಮಗನಾದೆವು ನಮ್ಮನ್ನು ದತ್ತಾತ್ರೇಯ
ನೆಂದು ಕರೆಯಿರಿ" ಎಂದರು.

ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೂರು, ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮ ಶಿವರ ಮೂರುಗಳಾದ, ಆರು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಖ,
ಚಕ್ರ, ಗದಾ, ಪದ್ಮ, ಶ್ರೀಶೂಲ, ಕೇಯಲಾ
ಗಳೊಡನೆ ಭುವನದಲ್ಲಿ ಸೇತುವಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತು
ಭಕ್ತಾಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ
ಸಮರ್ಪಕಗಳ
ಸಮ್ಮಿಶ್ರಿತದ ಏಕ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ವಿಷ್ಣು ಅತಿ,
ಅನುಪಮರ ಅನುಪಮರ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನಾದ
ವನ್ನು ಎತ್ತಿದನು.

ನಾರದನು ನಾದನಾಮಕೃತ ರಾಗದಿಂದ
ವಿಗಲಿಸುತ್ತಾ ಮೋಕ್ಷೋತ್ತಮ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನನ್ನು
ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿದನು. ಶಿವನ ವಾಚನವಾದ ಸುರಿ
ಯೋರಿಕೆಯಾಗಿ ಅಪಮಾನದಿಗಿದ್ದಿತು. ನಾರ್ಕು
ಮೊದಲು ನಾರ್ಕು ನಾಮಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು
ಪೂಜಿಸಿದನು. ದತ್ತಾತ್ರೇಯನು ಅವನ
ಅವನ ಪರಾಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಅನುಮತಿಸಿದನು.
ದತ್ತಾತ್ರೇಯನು ದತ್ತಾತ್ರೇಯನಾಗಿ ಪದಾಂತರದಲ್ಲಿ
ತಿರುಗುತ್ತಾ ಅವನು ಸುಧಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವನು.
ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿ
ಸುವ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನನ್ನು ಸಿದ್ಧಿ. ದತ್ತಾತ್ರೇಯನು
ಮೋಕ್ಷೋತ್ತಮ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನು ಅವನು
ಗಳೂ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನಿಗೆ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇಂತಹ
ದತ್ತಾತ್ರೇಯನು ದತ್ತಾತ್ರೇಯನು ದತ್ತಾತ್ರೇಯನು
ಅರಾಧ್ಯ ದೈವವಾಗಿದ್ದನು.

ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನು ದತ್ತಾತ್ರೇಯನನ್ನು
ಅರ್ಚಿಸಿ. ಮಹಾ ಬಲ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ, ತನ್ನ ಸೈ
ನ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ದತ್ತಾತ್ರೇಯನಿಗೆ ಹೋದನು.

ಹಾಗೆ ಹೊರಟವನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಜಮ
ದಗ್ನಿಯ ಅಶ್ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತಾಯಿತು.

ಮಹಾಶಯದ ಜಮದಗ್ನಿಗೆ ರಾಮಸೇವಕನು
ಕವಯ ಮಗನು. ತಂದೆಯ ಮಾರಕಂದರಿ ಅವನಿಗೆ
ವೇದವಾಕ್ಯ ಮುನಾರ್ಗನು ಕೊಡಲಿ ಓದಿದನು
ಕೊಂಡು ಕಾಡಿನ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಅನುರೂಪನು.
ಆಶ ಮಗನನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಭುವನ ಯನ್ನು
ಪಾಗುವಳಿಗೆ ಅನುರೂಪನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ
ಕಡಿದು ತಾಕುವನು ಅವನ ಮುಖ ಕೊಡ. ಅವನು
ಮುಖವನ್ನು ಕೂಡು ತವನ್ನು ಮಾಡಿ. ಶಿವನನ್ನು
ಮುಖವನ್ನು ಅವನು ಅವನು ಮಹಾ ವ್ರತವ
ಮುಖವನ್ನು ಕೊಡಲನ್ನು ಕೂಡು ಕೊಡಲನ್ನು.
ಆ ಕೊಡಲಿಯಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಪರಕುರಾಮನೊಂದು
ವೇದ. ಮುಖವನ್ನು ಭೂವನವನು. ದತ್ತಾತ್ರೇಯನು
ಅವನನ್ನು ಭಾರ್ಗವರಾಮನೊಂದು ಹೇಳುವರು.

ಒಂದುಸಾರಿ ಪರಕುರಾಮನ ತಾಯಿ ರೇಣುಕಾ
ದೇವಿಯಿಗೆ ಹೇಳುವಳು ಎಷ್ಟು ದೇವತೆಯರೂ
ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನನ್ನು ದೈವವೆಂದು

ಹೆಂಡತಿ ವಿನು ಮೂಡುಪಳೆಯದನ್ನು ಕಂಡು
ಹಿಡಿದಳು. ಚಿತ್ರವರ್ಣಿ ಗಂಧಮಾನು ಅಪ್ಪರಾಯ
ರೊಂದಿಗೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವ ಸೊಬಗನ್ನು
ಮೈಮರೆತು ನೋಡುತ್ತಾ, ಇಬ್ಬಳು ರೇಣುಕೆ
ಜಮದಗ್ನಿಗೆ ಕಾಕಲಾಗದಷ್ಟು ಕೋಪ ಬಂದಿತು.

ಹೆಂಡತಿ ಬಾದ ಕೂಡಲೇ ಜಮದಗ್ನಿ ಕುಮಾರ
ರನ್ನ ಕರೆದು ಕಾಣುವ ಕಲೆ ಹುಟ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಹಾಕಲು
ಹೇಳಿದನು. ಆ ಕೆಲಸ ತಮ್ಮಿಂದಾಗದೆಂದು
ಕುಮಾರರು ಹೇಳಿದರು. ಆಗಲೇ ಕಾಡಿನಿಂದ ಮನು
ಷ್ಯನ ವರಕೂಡುವೆಂದು ಜಮದಗ್ನಿ "ರಾಮಾ
ಅಣ್ಣಂದಿರ ತಲೆಗಳನ್ನೂ, ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ತಲೆ
ಯನ್ನೂ ಕಡಿದು ಹಾಕು" ಎಂದನು. ಕೂಡಲೇ
ವರಕೂಡುವೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ತಲೆಗೊಡ್ದು, ಕಾಯಿಲು
ತಲೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಕಡಿದು ಉರುಳಿಸಿದನು.

ಜಮದಗ್ನಿ ಪರಶುರಾಮನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು,
"ನಿನ್ನ ಬೇಕೋ ಕೇಳು" ಎಂದು ಕೇಳಲು, "ಅಣ್ಣಂದಿ
ರನ್ನ ಹಾಕುವೆನ್ನೂ ಬಿಡುಕೊಡು ಇವ್ವಾ!"
ಎಂದನು ಪರಶುರಾಮ.

ಜಮದಗ್ನಿ ಹಾಗೆಯೇ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಬಿಡು
ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಹಿಮೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಶು
ರಾಮನಿಗಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಬುದ್ಧಿಗೂ
ಜಮದಗ್ನಿ ಸಂತೋಷವಟ್ಟು, "ವರಕೂಡುವೆನು, ನಾನು

ಕಾರಣ ಜನ್ಮದವನು. ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗುವೆ" ಎಂಬ
ಮನದೊಂದಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದನು.

ಕಾಕಾವೀಚಾರಾಚಾರನು ವಿಜಯ ಯಾತ್ರೆ
ಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಮೂಕಿ
ಪ್ಪುತಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಉದ್ವಿಗ್ನನಿಂದ ಹಿಂದಿರು
ಗುವ ಧಾರ್ಮಿಲ್ಲಿ ಜಮದಗ್ನಿಯ ಆಶ್ರಮವನ್ನು
ನೋಡಿದನು. ಆಗ ರಾಜನೂ, ಪರಿವಾರವೂ
ಸೇನೆಯವರೂ ತುಂಬಾ ಹುಸಿಯೊಂದಿದ್ದರು.

ಜಮದಗ್ನಿಯ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕಾಮಧೇನುವಿನ
ಅಂಕನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೊಮ್ಮಧೇನುವಿಳು. ಆತನ
ಸಹಾಯದಿಂದ ರಾಜನಿಗೂ, ರಾಜ ಪರಿವಾರದವ
ರಿಗೂ, ಸೈನಿಕರಿಗೂ ಜಮದಗ್ನಿ ಬೆಳಗುವ ಬವಣ್ಣಿ
ಮಾಡಿದನು. ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಗಳೂ ಬೆಳಗುವ
ದನ್ನು ಕೊಡುವ ಆ ಧೇನುವಿನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು
ನೋಡಿ, ಕಾಕಾವೀಚಾರಿಗೆ ಆ ಕೆಲಸ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ
ಇರಬೇಕೆಂದು ಕೊರಿತು. ಅದೇ ಒದ್ದಾಡಲೆ ಸೈನ್ಯಕ್ಕಾಗಿ
ಮಾಡುವ ಖಡಗ ಉಣ್ಣುತ್ಯಮೆಂದೊಿತು. ಕೂಡ
ಕೊಡು ಬೆಳಗುವದನ್ನು ವಡೆಯುವುದೆಂದು ಆ ರಾಜ
ಯಿಂದ ಆ ಧೇನುವನ್ನು ಮೂಕಿಪ್ಪುತಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಹುಗಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆವು. ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ
ಕೂರರಾದ ಸೈನಿಕರು ಅಪ್ಪಬಂದ ಜಮದಗ್ನಿಯನ್ನು
ಕಿತ್ತವಿ ಧೇನುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರು.

ಒಂದಿನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾನೊಬ್ಬಳು ಮಂತ್ರವಾದಿನಿ ಇದ್ದಳು. ಅವಳು ಎಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡು ಮಂತ್ರ, ಮಾಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವಳ ಹೆಸರು ಕಂಠಾಳಮ್ಮ. ನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ತನ್ನ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೋತಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮರಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡುವಳೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡ ಹೋತಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಮಾಂಸವನ್ನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ತಿಂದು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳೆಂತೆ ಅವಳು. ಹಾಗೆ ತಿನ್ನುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ರೂಪವನ್ನೂ ತಾಳುತ್ತಾಳೆಂತೆ.

ಈ ಸಮಾಜಾರ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. "ಅರೆ! ನಮಗಿಂತ ಜೋರಿನವಳೋ ಈ ಕಂಠಾಳಮ್ಮ? ಅಂತಹ ತಿಂಡಿ ತಿಂದಕಂಠಾಳಮ್ಮನ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟು ರುಚಿಯಾಗಿರುವುದೋ!" ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಜೊಲ್ಲು ಒಸೆದಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ವಿವಾಸ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ

ಒಂದು ಕಂಠಾಳಮ್ಮ ಇರುವ ಜಾಗವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದನು. ಮರೆಯಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಪಸಂದಾ ಗಿರುವಳೆಂದು ತಲೆದೂಗಿದನು. ಬಳಿಕ ತಾನು ಸುಂದರನಾದೊಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಠಾಳಮ್ಮನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದನು.

"ಕಂಠಾಳಮ್ಮಾ, ಹಿ ಕಂಠಾಳಮ್ಮಾ! ನಿನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ರೋಕದವರು ಒಹಲ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಯೇ ನಾನು ಒಂದದ್ದು ನಿನ್ನ ಪೌಂದ್ರಯೋಧವನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಆಸೆಯಾಗಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ನಿನಗಾಗುವ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಮೇರೆಯೇ ಇರದು. ನನಗೊ ಅಷ್ಟೇ. ನೀನೇನು ಹೇಳುತ್ತೀ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಂಠಾಳಮ್ಮ ಜೊಚ್ಚು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ನಗಾಡುತ್ತ. "ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ನಿನ್ನ ಊರಿಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಲ್ಲೆಯಾ? ನನ್ನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ನಿನಗಿದ್ದರೆ, ಸಾಕುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ನಿನಗಿದೆ ಎಂದು ಕುಬುತ್ತೇನೆ." ಎಂದು

ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೂದಲಿನ ಬದಿಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ರಾಕ್ಷಸನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕುರುಬ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಅವಹಿಷಿಕೊಂಡನು. ಕುರುಬ ಹುಡುಗ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹೊರ ಹೊಕ್ಕ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತ, "ಭೇರಿ! ಈ ಕತ್ತೇ ಭಾರ ಎಲಕ್ಕೆ ಹೊರುತ್ತೀ? ಒಹಳ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಹೊರುವ ಹಾಗಿದೆ. ಏನು, ನನ್ನ ಹೊಲಿಗೆ ಕೊಡು ನೋಡುವಾ? ಏನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೂತ್ತು ನೀಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇರೆ" ಎಂದನು.

"ಎಲಾ! ಇವನು ತನ್ನೊಬ್ಬ ದೇವಾಂಕನ ಹೆಣ್ಣಿನ ಈ ಮುಮುಕಿ ಇವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮೋಹಿಸಿ ಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆನೋ! ಹಾಗೆಯೇ ಇವಳೂ ಕುಡರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಧ್ಯಾನ" ಎಂದುಕೊಂಡು "ಇವಳನ್ನು ಹೊರಲು ನಿನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ನೋಡಪ್ಪಾ! ಹಗಲೊಡ್ಡು!" ಎಂದನು.

"ಅದಕ್ಕೇನು ಕೊಡು ಬೇಗಿ!" ಎಂದು ಕುರುಬ ಹುಡುಗ ಅವಳನ್ನು ಎಳೆದು ತನ್ನ ಹೊಲಿಗೆಯ ಕೊಂಡು ಒಹಳ ಹಗುರವನ್ನು ಹೊತ್ತವನಂತೆ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಡಿದನು.

"ಇನ್ನು ಆ ಮುದುಕಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಡುವುದೆಂದ ರೇನು? ಸದ್ಯ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ!" ಎಂದುಕೊಂಡು ರಾಕ್ಷಸನು ಅವನ ಕೂದಲಿನಿಂದ ಮುಂಡವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಗಳಲು ತೊಡಗಿದನು. ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿರಕ್ಕೆ ಈ ಕುರಿಕಳ ಲಾಸ ತನ್ನಾಗಿಯೇಕೆಂದು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಸಂತೋಷ.

ರಾಕ್ಷಸನು ನಾಲ್ಕು ವೇಳೆ ಇಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕುರುಬ ಹುಡುಗ ಓಡಿ ಬಂದು ಅವನ ಇದಿರಲ್ಲಿ ನಿಂತು, "ಎನಯ್ಯಾ ಇದು" ಮುದುಕೀನ ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಕುರಿಕಳನ್ನು ಸ್ವಾಹಾಮಾಡಲು ನೋಡುವಿಯಾ?" ಎಂದನು.

"ಅರೆ! ಆ ಮುದುಕಿ ಒಪ್ಪಿತೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೇಗೆ ತೊಲಗಿದಾ?" ಎಂದನು ರಾಕ್ಷಸ.

"ಅದಕ್ಕೇನು ಕಷ್ಟ! ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ದಿಕ್ಕಿನವರು ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವ ಕೆಲವೊಂದಿದೆ. ಅದರೊಳಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಎಂಥವರೂ ಮತ್ತೆ ಎದ್ದು ಬರಲಾರರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಬಿಡುವಿಟ್ಟಿ, ಅವಳು ನನ್ನ ಕಿರುಕು ಹಿಡಿದು ಬಿಡಲಾರನಂದಳು. ಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿಂದು ಆ ಕುರಿಕಳ ಕೂಡಾ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿ. ಸತ್ತು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳು ಅವಳ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತು" ಎಂದನು ಕುರುಬ ಹುಡುಗ.

ಅವನು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಕ್ಷಸನು ಒಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, "ಹುಡುಗಾ, ನಾನು ನಿನ್ನಗಿಲಾಯ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೇಶದ ರಾಜನ ಮಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವಳಿಗೆ ಮಾಡು ನಿಂತು ಕಷ್ಟ ಕುರುಡಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಮೂವತ್ತೊಂದನೇ ದಿನ ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ "ನಾನು ಕುರುಬ ಹುಡುಗ ತಿಳಿಯತೀ?" ಅಂತ ಹೇಳು. ನಾನು

ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅವಳು ಎನ್ನಯ ಪುಯ್ಯಾದಳೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ರಾಜನು ನೀಗೆ ಕೊಡುವ ಒತ್ತುಮಾಡ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ಗೊತ್ತಿರೆಯೋ ?" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಒತ್ತ ರಾಕ್ಷಸನು ಕಂಕಾಳವ್ವನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ಅವನಿಗೆ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನು. ಆದರೂ ಅವನು ರಾಕ್ಷಸನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡುವ ಸೆಂವನು ಅವನು ಸೂಸಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಯಾರ ಬಯಲಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯು ಮಾತಿ. "ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಮಾತು ಬಿಡುಹೋಗಿದೆ. ಕಣ್ಣು ಕಾಣೋದಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವಂತೆ ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನೂ ಅರ್ಧರಾಕ್ಷಸನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾರಂತೆ" ಎಂದು ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೂವತ್ತೊಂದನೇ ದಿನ ಕುರುಬ ಹುಡುಗ ರಾಜನ ಆರಮಣಿಗೆ ಹೋದನು. ಅದರೊಳಗೆ

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಾಜವೈದ್ಯರೂ, ಭೂತವೈದ್ಯರೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿ ಸೋತು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಕುರುಬ ಹುಡುಗನ ವೇಷ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅದ್ಭುತ ವ್ಯಕ್ತರೂ, ವೈದ್ಯನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಮೇಶ ದೊರಕಿತು.

ಕುರುಬನು ತೀವಿಯಿಂದಲೇ ಅಂತಃಪುರದೊಳಗೆ ಹೋದನು. ಭೂರಿ ತೀವವನ ಹಾಗೆ ಮಂತ್ರ, ತಂತ್ರ, ಗುಣಗಳ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡಿದನು. ಅದೊಳಗೆ ರಾಕ್ಷಸನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು.

ಕೊಡಲೆ ಅದರನ್ನು ಅವರಿಸಿಕೊಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತ ಕುರುಬನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ "ಕುರುಬನಾ ಇಡೀ ಕಡೆ ನಾನಿ ಇಂತಹ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯೂವರೂ ಮಾಡಿದರೆ ನನ್ನ ತಲೆ ಹಾರಿಹೋಗಿ ಕ್ಷಣ ಅಗ್ನಿ" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿಯೇ ಹೋದನು.

ಮರು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಸುಖಕ್ಕೆ, ನೋಡುತ್ತ ಮಹಾಪ್ರಾಣಿಗಳೆರಡು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೆಳಗಿಡುವವು. ಕುರುಬ ಹುಡುಗ ರಾಜನಾದನು. ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಮನುವೆಯೂ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಕಥೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಅಂಟಿಕೊಂಡು ರಾಜ ವೈಭವದ ರುಚಿ ಹಿಡಿದ ರಾಕ್ಷಸನು ನಕ್ಕು ಗಾಜಿನ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಒಡಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅವಳೂ ಮಾತನಾಡಿ, ಕಣ್ಣು ಮೊದಲಾದವು.

ಆ ರಾಜನು ಎಷ್ಟೋ ವೈದ್ಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಒಳ್ಳೆ ವೈದ್ಯವಾದುದು ಕಡೆಗೆ ರಾಜನಾದ ಕುರುಬನ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅವನೇ ಬಂದು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ರಾಜನು ಸಮಾಜದ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವನು ಕೇಳಿ ರಾಜನಾದ ಕುರುಬನಿಗೆ ಗುಬರಿಯಾದಿತು.

ರಾಕ್ಷಸನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವಾಗ ತನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಕೊನೆಯ ಮಾತುಗಳು ಅವನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿದ್ದವು.

ಅಂತರೇ ಅವನು ಆ ರಾಜನಿಗೆ "ಅಯ್ಯೋ, ನಾನು ಮೂಢನಲ್ಲ. ಶಾಂತ್ರಿಕೆನೂ ಅಲ್ಲ. ವೈದ್ಯ ನಂತೂ ಮೊದಲೇ ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ವರಪ್ರಸಾದ ದಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಈ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯಿತು. ಇನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ವಿನೂ ಆಗದು" ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಈ ದೂತನು ಆ ರಾಜನು ಒಪ್ಪದೆ, "ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ನೀನು ಗುಣಪಡಿಸದೆ ಹೋದರೆ, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರು" ಎಂದು ಕಠಿಣವಾದ ಪ್ರಯತ್ನಕರ್ತೃ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಹೊಸ ರಾಜನಾದ ಕುರುಬನು, ಯುದ್ಧವೆಂದ ಕೂಡಲೇ ಹೆದರಿದನು. ಈಗ ತಾನೇ ರಾಜನಾದ ತಾನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಕಡೆಗೆ ವಿನೋ ಯೋಚಿಸಿ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಧೈರ್ಯ ದಿಂದ ಆ ರಾಜನ ಆರ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದಲೇ ಮಾಡಿದನು.

ಕಡೆಗೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕಿವಿ ಕಿತ್ತು ಹೋಗುವಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ "ಇಹೋ ! ನಾನು ಹೇಳುವ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕೇಳು. ಆ ದಿನ ನಾನು ಸಾವಿನ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಒಂದೆ ಕಂಕಾಳಮ್ಮ ಸತ್ತಳೆಂದು ಕೊಂಡದ್ದು ಸುಳ್ಳಾಯಿತು. ಅವಳು ಬದುಕಿ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಈ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ನೀನು ನನಗೆ ಉಪಹಾರ ಮಾಡಿದವನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇವನ್ನು ಮುಂದಾಗಿ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಓಡೋಡಿ ಒಂದೆ "

ಅವನ ಮಾತು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ, ಕಂಕಾಳಮ್ಮ ಬದುಕಿರುವಳೆಂಬ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದ ರಾಕ್ಷಸನು "ಅಯ್ಯೋ !" ಎಂದು ಜೊಡ್ಡ ಕೂಗು ಹಾಕಿ ಓಡಿ ಹೋದನು. ಓಡಿದವನು ನೆಚ್ಚಿಗೆ ಪಾಪಾಳಕ್ಕೇ ಹೋಗಿ ಆಡಗಿದನು.

ರಾಕ್ಷಸನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಆ ರಾಜ ಕುಮಾರಿ ಪೂರ್ತಿ ಗುಣಮುಖವಾದಳು. ಆ ರಾಜನು ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಮಗ್ಗಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಅವಳನ್ನು ಆ ಕುರುಬ ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಅಪ್ಯವೃತ್ತಾಂತಿಯಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುರುಬನು ಇಬ್ಬರು ರಾಣಿಯರ ಗಂಡನಾದನು.

ಫೋಟೋ ಶಿರ್ಮಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ : : ಒಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦
ಗೆಜ್ಜೆ ಶಿರ್ಮಿಕೆಗಳು ೧೯೮೩ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ,

K. S. Vijayaker

Pranlal Pate

* ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಾಗಲೇ ಸಂಪಾದಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲೇ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರೆಯುವೆವು. * ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಮಗೆ ತಲುಪುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಶಿರ್ಮಿಕೆಗಳು ಪರಿಚಿತವಾಗುತ್ತವೆ. * ಶಿರ್ಮಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದಿರುವ ಒಂದು ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ರೂ. ೫೦ ಒಹುಮಾನ. * ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಫೋಟೋ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವೆವು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆ ಎಷ್ಟು ಬರೆಯುವೆವು.

ವಿಕಾಸ ಬಹುಮಾನವು ಫೋಟೋ ಶಿರ್ಮಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು LOC ೦೩೬

ಜೂನ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫರಿತಾಂಶ:

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ವೇಷಕ್ಕೆ ಹಳೆ, ಕ್ರಮವೂ ಗೊತ್ತು,

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ವೇಷ ವರ್ಣದಿಂದ ಅಳವಡು, ಕ್ರಮ ಗೊತ್ತು,

ಕಳೆಯುವವರು: ಅನಂತ ಕುರಿತು, ಒ. ಬಾಬಿ-ಎಡಿ-ಎಡಿ-ಎಡಿ

ಒಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦: ಈ ತಿಂಗಳ ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ಉತ್ತರಗಳು:

೧. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ೨. ರಾಜಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ, ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ. ೩. ರಾಜಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ, ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ. ೪. ರಾಜಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ, ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ. ೫. ರಾಜಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ, ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ. ೬. ರಾಜಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ, ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ. ೭. ರಾಜಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ, ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ. ೮. ರಾಜಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ, ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ. ೯. ರಾಜಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ, ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ. ೧೦. ರಾಜಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ, ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಾಬಿ.

ನ್ಯೂಟ್ರಾಮುಲ್ ಶಕ್ತಿ ಬಾಂಪಿಯನ್ನರ ಆಯ್ಕೆ ಇದುವೆ

ನ್ಯೂಟ್ರಾಮುಲ್ ಕುದುರೆ ಕಮಲ್ ಪಾಣ, ಕಯಿ ಪೂರ್ವ,
ಅರೋಗ್ಯ ಧಾತುಕ ವಿವಿಧ ರೀತಿ, ಹುಡುಕು, ಮೂರು ಶಕ್ತಿ ಮೂಲಗಳು,
ಅರೋಗ್ಯ ವಿವಿಧ ವಸ್ತುಗಳು, ಹುಡುಕುಯಾರಿ ಪಾಣ ರೀತಿ ಅರೋಗ್ಯ
ನಮಗೆ ಮೂಲಯುಕ್ತವೆ—ಅದರೂ ಧರಣಿ ಕುದುರೆ, ಮೂಲರೂಪಿ, ಮೂಲ,
ಮತ್ತು ಮೂಲರೂಪಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡುವ ಬೆರಗಿನ ಬಹಳವು ಇದುವೆ
ಕೂಡುವಿರಿ. ಇದೆ 'ನ್ಯೂಟ್ರಾಮುಲ್' ಕೂಡುವಿರಿ. ಇದು
ಮೂಲರೂಪಿ ಕೂಡುವಿರಿ.

ಇದು 'ನ್ಯೂಟ್ರಾಮುಲ್' ಕೂಡುವಿರಿ, ಕೂಡುವಿರಿ.

**ಅಧಿಕ ಎತ್ತರ, ಬಲಯುತ,
ಕುಶಲ, ಆಗುವುದು ಹೇಗೆ?**

ಅಧಿಕವಾದ ಬಲಯುತವು ಧರಣಿ ಕುದುರೆಗೆ
ಇದು 'ನ್ಯೂಟ್ರಾಮುಲ್' ಕೂಡುವಿರಿ.
ಅಧಿಕವಾದ ಬಲಯುತವು ಧರಣಿ ಕುದುರೆಗೆ
ಇದು 'ನ್ಯೂಟ್ರಾಮುಲ್' ಕೂಡುವಿರಿ.
ಅಧಿಕವಾದ ಬಲಯುತವು ಧರಣಿ ಕುದುರೆಗೆ
ಇದು 'ನ್ಯೂಟ್ರಾಮುಲ್' ಕೂಡುವಿರಿ.
ಅಧಿಕವಾದ ಬಲಯುತವು ಧರಣಿ ಕುದುರೆಗೆ
ಇದು 'ನ್ಯೂಟ್ರಾಮುಲ್' ಕೂಡುವಿರಿ.

AUGUST 1983

[illegible]

ಅ ಭಿಲ್ಲಾಕತ ಪರ್ವತಗಳ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಕು
 ದೊಂಗುರಿ ಅತ್ತಿ ೪೯ ಕಿರೀಡು ತುಂಬಿ ಮುಂದು
 ನಡೆಯೊಂದಿದೆ. ಆ ನದಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು
 ದೇವಾಲಯವು ಪಾಳುಬಿದ್ದು ಹುದುಗಿದೆ. ಆ
 ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮಹಾ ಮೂಯಸೇಬ ದೊಡ್ಡ
 ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಮೂಢಮುಗಿಂಗೆ ಅವನು ಮೂಢ
 ಯಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮೂರು ವಸ್ತು
 ಗಳಿವೆ. ಒಂದು, ಅವನ ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಉಂಗುರ,
 ಇದು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಮೂಢಮುಗಿಂಗೆ ಅವನು ಧ
 ನಿಶ್ಚೇಷಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಎರಡನೆಯದು,

[illegible]

ಆ ಮಹಾ ಮೂಢ - ಈ ಮಹಾ ಮೂಢ
ಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಮೊದಲು ಕುಳ
ಸರೋವರವಕ್ಕೆ ಮೊಳೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ
ಶಿವರನ್ನು ಕೈವಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ
ಮಿಂಗಳನೆಯ ಹೆಸರಿರುವ ಮೀನುಗಾರನ ಸಹಾಯ
ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅದೇ ಮಿಂಗಳನ
ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಮಹಾಮೂಢನ ಉಳಿದ
ಕೆಲವು ಭೋಗ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕು. ಆ ಮೂಢರು ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡ
ಮೇಲೆ ಮೂಢನನ್ನು ತಾವೆ ಒಟ್ಟು ಮೊದಲ
ಮೂಢನು ಫದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗುತ್ತದೆ
ಅದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಆ ಮೂಢರು ವಸ್ತ್ರಗಳು
ವಶವಾಗಬೇಕು.

"ಗೊತ್ತಾಯಿತೇ ಮಿಂಗಳಾ, ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ
ಮೂಢನಾದರೆ ಅದೇ ಮಹಾ ಮೂಢನು
ಅವನನ್ನು ಮುಕ್ತಿಸಿ ಕೊಡಿದವ. ಈ

ಸರೋವರವೇಳೆಗೆ ಮೊಳೆಗಳು ರೂಪದಲ್ಲಿ
ಕೊಂಡಿರುವ ಮಹಾ ಮೂಢನ ಶಿವರನ್ನು
ಮೊದಲ ಕೈವಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಮೊದಲ
ಕೆಲವು ಕೂಡಾ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ
ಮೂಢನನ್ನು ಕೂಡಾ ಮೂಢನ ಶಿವ
ಕೊಂಡಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿನ ಅವರು ಮೊಳೆಗಳಾಗಿ
ಹೋಗಿ ಅದರಲ್ಲಿನ ಮಹಾ ಮೂಢನಿಗೆ ಕೆಲವು
ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು
ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಮಾತಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ.

"ನನ್ನ ಉಳಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಸರೋವರರು ಕೂಡಾ
ಮೂಢನ ಕೆಲವು ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ
ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ
ಅಂತರ್ಯಗ ಕೆಲವುಮೊದಲ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ.
ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ
ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮೂಢನಾಗಲಿ ಮಿಂಗಳನ್ನು ಮೂಢನ
ರೋಪು? ನಿನಗೆ ಅದು ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ
ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ಅದರ ನಾವು ಮೂಢನ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ
ಮೂಢನ ಕೆಲವು ಕೆಲವು ಕೆಲವು ಕೆಲವು ಕೆಲವು
ಇದನ್ನು ಮೂಢನಿಗೆ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿ ಮೂಢನ ಮೂಢನ
ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ
ಕೊಳ್ಳಲಿರುವುದು' ಎಂದರು

"ಹೀಗೆ ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ನಾವು
ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ
ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ
ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ
ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ
ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ
ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ
ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ
ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ

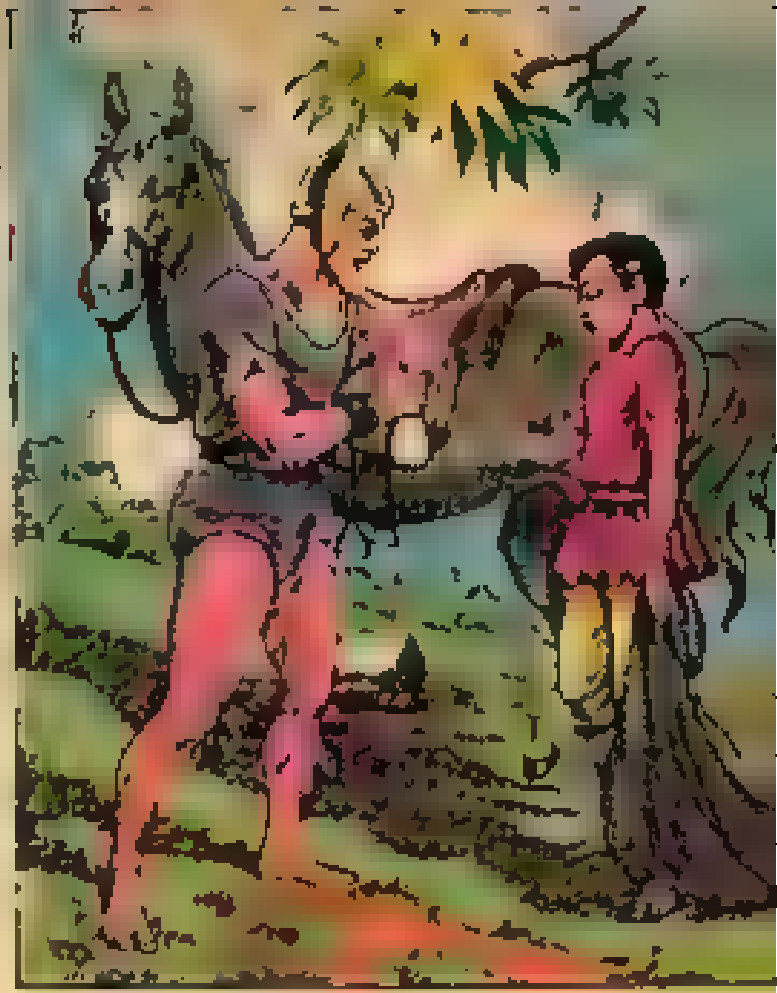
ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ
ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ ಮೂಢನ

ನಾವು ಮಹಾಮಾಯಾ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಹೋದಾ
ಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುವೆವೆಂದು ಹೇಳಿದೆವು. ಆಗ
ಗುರುಗಳು ನಮಗೆ ಶುಭವೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ
ದಾರಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ, ನಿನ್ನಿಂದ ಕೈ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು,
ಸರೋವರದ ನೀರಿಗೆ ಶುಚಿಗೊಳಿಸಿ ಮೇಲೆ ಏಳು
ಮಾರಲೇಕೆಂಬುವಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರು. ಗುರುಗಳು
ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನೀನೂ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ
ಮಾಡಿರಿ."

ಎಂದು ಪದ್ಮವಾದನು ಹೇಳುವಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ,
"ಓಹೋ! ನಿಮ್ಮ ಸಮಾಚಾರ ಬಹಳ ಅದ್ಭುತವೆ-
ಸರಿ, ಈವರೆಗೆ ನೀವು ಮೂವರಿಗೂ ನಾನು
ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯವೇನೋ ಅಚ್ಚುತವ್ವ? ಈಗ
ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಭಲ್ಲೂಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಡೆಗೆ
ಬರಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇನಿದೆ? ಅದಲು ನಿಮ್ಮ
ಗೊಡವ ನನಗೇಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಪದ್ಮವಾದನು ಅವನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ
ಸ್ವಲ್ಪ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಅಮೇಲೆ ಒಂಗಳನ
ಬೆನ್ನನ್ನು ಅವ್ಯಾಯುಕೆಯಿಂದ ತಡವುತ್ತ, "ಒಂಗಳಾ,
ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಹಿಂಬಾ ಹೆವರಿತೊಳ್ಳುವ
ಹಾಗಿದೆ. ಹ್ಯಾವ ನೀನಿಗೆ ಎಂತಹ ಕಿರುಕೂ ಆಗಿ
ಲಾಡಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಒದಲಾಗಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ
ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಗುತ್ತದೆಯೆ ನೆಂಬು, ನದಿಯ
ಗಿಳಿ ದಡ್ಡರೂವ ಮಹು ಮೂಯನು ಸುಮಾಧಿಯಾದ
ವಾಳು ದೇವಕದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕಾದವನೇ
ನೀನು. ಆ ಕೆಲಸ ಬೇರೊಬ್ಬರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗು
ವಂತಹುದಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಎಷ್ಟಾದರೂ ನಾನೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ
ನೀವು ಸಾಮಾನ್ಯದವರಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಾನೇನೂ
ಹಾಸಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಿ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೀರಾ?" ಎಂದು ಒಂಗಳನು
ನೇರಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿದನು.

ಪದ್ಮವಾದನು ಪ್ರಮಾಣಮಾಡಿ ಹೇಳಿದನು.
ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಒಂಗಳನು ಅದ್ವಾದಾಗಲೆಂದು ನಂಬಿ
ದನು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ತಾಯಿಯ ನೆನಪು ಬಂದಿತು
"ನಾನು ಭಲ್ಲೂಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ
ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಲು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಹಿಡಿದೀತು?"
ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಎರಡೇ ತಿಂಗಳು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ
ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಕೆಲಸ ಮುಗಿದು ಮನೆಗೆ
ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಹೀಗೆ ಇರಲಾರಿ. ನಿನ್ನನ್ನು ಈ
ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಧನವೊಂದಾಗಿ
ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಮನುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು
ಪದ್ಮವಾದ.

"ಆ ಮಾತು ಅಮೋಘವಾಯಿತು. ಪ್ರಸ್ತುತ
ನಾನು ನಾಳೆಯ ಗತಿಯನ್ನು ತುಡುಕುವ ಪದ್ಧತಿ
ಯಲ್ಲದವ ಒಡವ. ದಿನಾ ನಾನು ಸುಪಾದಿಸಿದರೇನೇ
ದಿನ ಸಾಗಬೇಕು. ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಎರಡು

ಹಿಂಗಲವರೇ ಸ್ವ ತಾಯಿಯೂ ಸಹೋದರರೂ
 ಒಡನಾದ ಬಾಳಿ ಹೇಗೆ ಹೇಳಿ " ಎಂದನು ಹಿಂಗಲ
 "ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ?" ಎಂದು ಪದ್ಮವಾದನು
 ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ನೇತಾಡುವ ಒಂದು ಚಿಲ
 ದೂಳಿಗೂದ ಸುಖ ಮೂಡುಗೊಳ್ಳಿ ತಗದು
 ಪಿಂಗಲನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತ, "ಈ ಹಣವನ್ನು ನಿನ್ನ
 ತಾಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಾ ಸ್ವ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಕೂಗು
 ಅತಿ ಹವರಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಳಿ ಇವು
 ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡು
 ಕಾದಿರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಹಿಂಗಲನು ಪದ್ಮವಾದನು ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನೆಗೆ
 ಹೋದನು. ಅಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಕ್ಕಾದರು
 ಇರುತ್ತಿ ತಾಯಿಯೊಬ್ಬಳೇ ಅವನ ತಾಯಿಯನ್ನು
 ಇದ್ದರನೋದಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಹಿಂಗಲನು ತಾನು ತಂದ
 ಸಾವಿರ ಪೊದರಗಳನ್ನು ತಾಯಿಯ ಮುಂದೆ
 ಫುರಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳು ಗದಗದ

ನಡುಗಿದಳು. ಅವಳ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಮೂಕು ಹೊರಡ
 ಲಿಲ್ಲ. ಮಗನ ಮುಖವನ್ನೇ ಕೆತ್ತಿ "ಬಡೆಯದ
 ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

"ವಿನೂ ಭಯವಿಲ್ಲವೋ, ನ್ಯಾಯವಾದ ಹಣ
 ವಿರು! ಒಂದು ಚಿಲರು ಅನ್ನಾಯವೋ ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲ"
 ಎಂದನು ಹಿಂಗಲ ನಗುತ್ತ.

"ಇಷ್ಟು ಹಣ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಕಂದಾ?
 ನಗುತೀನಿ ಒಡನಾದ ತಗಿವೆನು ಇದು! ಇದೇನೋ
 ವಸ್ತು - ಲ್ಲವೇ ಇದ್ದು ಬಾಳುವಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ
 ಮಗಾ" ಎಂದಳು ತಾಯಿ.

ಹಿಂಗಲನು ನವೆದ ಇಮವಾಲವ್ಯವಾ ತಾಯಿಗೆ
 ಹೇಳಿದನು. ಇನ್ನು ಎರಡು ಹಿಂಗಲನಿಗೆ ಕ್ರೀಮ
 ವಾಗಿ ಮಗ ಕೊಂದಿರುಗಿ ಒಂದು ದೂ ಸ್ವಪ್ನವೋ
 ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಾಯಿಗೆ ಧೈರ್ಯ
 ಹುಟ್ಟಿದನು.

"ವಿನೂ ಅಪ್ಪ! ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಒಳ್ಳೆಯ ತನದಲ್ಲಿ
 ವನಗೇನೋ ನಂಬುಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಮ

ಪಾದನು ಎಲ್ಲರ ಹಾಗೆವನ್ನಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿ-
ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದವನಂತಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ಹೋಗಿ
ದಿದ್ದರೂ ಕೆಡುಕೇ ಬರಬಹುದು. ಅವನಿಗೆ ಕೋಪ
ಬಂದರೆ ಕಷ್ಟವೇ. ದೇವರ ದಯದಿಂದ ನಿನ್ನಗೇನೂ
ಕಷ್ಟವಾರದಿರಬೇಕು. ಭಲ್ಲೂಕ ಪರ್ವತಗಳಿಂದ ಸುಖ
ವಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೀನು ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಂತೆ
ಮುಖ್ಯೋಪದೇವತೆಗಳನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ”
ಎಂದಳು ಶಾಲು.

ಮರುದಿನ ಪದ್ಮಪಾದನು ಹೇಳಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ
ಹಿಂಗಳನು. ಶುಕ ಸರೋವರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು.
ಸರೋವರದ ತೀರದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಪಾದನೊಬ್ಬನೇ
ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಅವನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಚೀಲದ ಹೊರಕು ಮತ್ತೇನೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ
ಬೇಕಾದ ಕುದುರೆಯೂ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಾಹನವೂ
ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಹಿಂಗಳನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, “ಕಾನೇನೋ
ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆನು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೋದಿದರೆ

ನಾವು ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡ
ಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.” ಎಂದನು.

“ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಿಂದಲೋ ? ಅದು ನಡೆಯುವ
ಮಾತಲ್ಲ. ಭಲ್ಲೂಕ ಪರ್ವತಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ
ಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಮುನ್ನೂರು ಮೈಲು ದೂರ
ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣ
ಕುದುರೆಗಳೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೆರಡು ದಿನ
ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರ್ವದಿನ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ
ನಾವು ಭಲ್ಲೂಕಪರ್ವತಗಳ ಹತ್ತಿರ ಇರಬೇಕು.
ಇಕೋ, ನೋಡು ನಮಗೆ ತಕ್ಕ ವಾಹನಗಳನ್ನು !”
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪದ್ಮಪಾದನು ಒಂದು ಬಿಟ್ಟಿ ಮಣ್ಣು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏನೋ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ
ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿದನು.

ಮರು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಫಡಫಡ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಭೂಮಿ
ಒಡೆಯಿತು. ಆ ಒಡಕನೊಳಗಿಂದ ಹಲೆಯನ್ನೆತ್ತಿ
ಕೊಂಡು, ಕಣ್ ಕಣ್ಕರವಾಗಿ ಓದ್ರಿಸುತ್ತ ಎರಡು
ಕತ್ತಿಗಳು ಹೊರಗೆ ಹಾರಿ ಕುಳಿತು ನಿಂತವು. ಪದ್ಮ

ಪಾದನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿಟ್ಟ ಬೀಲವನ್ನು ನೆಲೆಸುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಒಂಗಳನು ಭಯಂಕರವಾಗಿ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋರದೆ, ಆ ಎರಡು ಕತ್ತಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕಿವಿ ಬಡಿಯದೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲದೆ ನಿಂತಿದ್ದನು.

"ಒಂಗಳಾ, ಅದು ನಿನ್ನ ವಾಹನ. ಏರಿ ಕುಳಿತುಕೋ. ನಾವು ಹೋಗಬೇಕಾದ ಪ್ರದೇಶ ಬಹುದೂರವಲ್ಲ ವೇನು? ಇನ್ನು ಹೊರಡೋಣ. ಸೊಗಸಾದ ವಾಹನಗಳು ಇವೇ. ಏರಿಕೋ" ಎಂದನು ಪದ್ಮಪಾದನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ನುಗ್ಗುತ್ತ.

"ಇವು ಮಾಮೂಲು ಕತ್ತಿಗಳಲ್ಲವಯ್ಯಾ. ಒಕಾಟಿ ಕತ್ತಿಗಳು. ನಾವು ವಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಮಂತ್ರವಾದಿಯಲ್ಲ ವಲ್ಲ? ಹತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಏನಾಗುತ್ತೋ! ಭಯವಾಗಿದೆ!" ಎಂದನು ಒಂಗಳ.

"ಇವು ಮಾಮೂಲು ಕತ್ತಿಗಳಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಜವೇ. ಒಕಾಟಿಗಳಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನೀನು ಹೆದರ

ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇವು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ವಾಯುವೇಗ ಮನೋವೇಗಗಳಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ನಾಸಿರುವಾಗ ನೀನೇನೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ." ಎಂದನು ಪದ್ಮಪಾದ.

ಪದ್ಮಪಾದನ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಒಂಗಳನಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬಂತು. ಆದುದಾಗಲೆಂಬ ನೋಡು ಹಟದಿಂದ ಆ ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಕುಳಿತನು. ದುರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕತ್ತಿಗಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಒಂಠಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಾ, ಹಾಗೆಯೇ ಆಕಾಶಕ್ಕೇರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಸಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅಹವದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಓಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದುವು. ಅವುಗಳ ಮೇಕ್ಕೆ ಗಾಳಿ ಸ್ವೊಂ ಸ್ವೊಂ ಶಬ್ದದಿಂದ ಸೀಳಿ ಸೀಳಿ ದಾರಿ ಬಿಡುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಕತ್ತಲೆ ಮುಸುಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಡಿನ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಪದ್ಮಪಾದನು ಮೊದಲು ಕತ್ತೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು, "ಒಂಗಳಾ, ಈ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ದಣವಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಉಳಿರಿರುವ ದೂರವನ್ನು ನಾಳೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ದೊಳಗೆ ಮುಗಿಸಬಹುದು" ಎಂದನು. ಒಹಲವಾಗಿ ದಣದಿದ್ದ ಒಂಗಳನಿಗೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ದೆನಿಸಿತು.

ಅಲ್ಲಿರುವ ಹಚ್ಚಗಿನ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತ ಮೇಲೆ, ಒಂಗಳನಿಗೆ ತನ್ನಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಜಲಾಶಯವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಪದ್ಮ ಪಾದನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಪದ್ಮಪಾದನು, ಕಾಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸಿ, "ಅಗೋ, ಆ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಒಂದು ಕೊಳವಿದೆ. ಹೋಗಿ ಮಿಂದು ಬಂದುಬಿಡು. ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಿದರೆ ನೀನೇನೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ఓంగళను ఆవను తోడిది కదేగి తోడిటను. యారన్నాదరూ నోడిదరే వేదరదేకాగిల్లవేందు పద్మపాదను ఏకీ తోడిదనోందు ఆవనో ఆధా వాగిల్లి. ఆవను జాగరూకనాగి మరగల బుడదల్లి నేదేయత్త. ముందే తోడిగలు ఒందు తోడివిరువుదు కండితు. నిమలవాగిర్థ ఆ తోడిద నోరు ఆవనో ఒకల సంతోషవన్నుంతు మూడితు. ఆవను టూకాకదంద ఆ తోడిగ్గి ఇళయలు నోడిదను. అశ్వరల్లి ఆ ప్రదేశ వేర్లా నడగువ వాగి దినస్తర తోడిటతు. "యారద్దీరయ్యో! నన్నన్న ఈ కట్టనింద బడియిచ్చా! నిమగ్న సహాయకనాగియత్తేనే, నన్నన్న కాబాడిరయ్యో."

ఓంగళను ఆ స్వరవన్ను కేళి బట్టిబిడ్డను. ఆవన దృష్ట ఆ ధ్వని ఒంద కదేగి తోడియతు. తోడిద వీరదర్శనందు కదే, ఎరదు దోర్త బుందే కట్టుగంగి సంతోషలేయంద ఒంధిపల్లట్టి కర్మగన విశ్వకాశారద మనుష్యమోట్టును ఆవన కళ్ళిగి బిడ్డను.

ఓంగళను ఆ భయంకర మనుష్యనన్న నోడి ధృతిగట్టవనాగి, అల్లంద హిందరుగి ఒడిబిడలు తవణియను. అశ్వరల్లి ఆ విశ్వకాశారను పల వాద సంతోషలేగళంద కట్టుగంగి కట్టిల్లుట్టురు వుడు సంతోషాగి ధ్యాయంద నోడియత్తా నింతర్లై నింతు బిడ్డను.

"ఒ! మహావృథా! మహాస్వామి! నన్న క్షిగళిగిరువ సంతోషలేయన్న ముందే నన్నన్న కాబాడిబిడి. నాను నిమగ్న ఎంతక సహాయ బేకాదరూ మూడుత్తేనే" ఎందు ఆ విశ్వకా శారను ఓంగళనన్న నోడి వదే వదే కుగ తోడిగిదను.

అప్పు తోడిగి ఓంగళనోగి బేన్నాగి ధ్యాయ ఒందితు. ఆవను మట్ల మట్లనే వేళ్ళి ఇడుత్త ఆ విశ్వకాశారన తత్తిర తోడిదను. తత్తిరదల్లి నోడియవాగి విశ్వకాశారను ఇచ్చిచ్చి భయంకర వాగి కండను. వాళే మరద అడిధాగదంత ఆవన కాలాగిల్లువు. బడేగల వేదరినంత మృ తుంబా తోడిల రాతియూ, అదేయంతక కివిగళూ, బేకాయన్నగుళువ కట్టుగళూ ఓంగళ నన్న గడ గడ నడుగియిచ్చి.

"సందే తవడదేడి స్వామి! నన్నన్న కాబాడిరి. నిమగ్న ఎంతక సహాయ బేకాదరూ మూడుత్తేనే. ఈ మూరు లోడికగల్లి ఎల్లిగి బేకాదరూ నిమన్న తోడుతోడిండు తోడిగు త్తేనే" ఎందు విశ్వకాశారదను.

ఓంగళను ఆ మూడు కేళి నన్న "నిమ మూరు లోడికగళి మూత్తవే తోరువవనాదరే

ಹದಿನಾಲ್ಕು ರೋಗಗಳಿಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಓಡುವ ಕತ್ತೆಯೇ ನನಗಿದೆ, ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕತ್ತೆಗಿಂತಲೂ ಬಲವಾಗಿರುವವನಾಗಿ ಕಾಣುವಿ. ಬುದ್ಧಿ ಕೂಡಾ ನಿನಗೆ ಕತ್ತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇ ಇದ್ದೀತು. ಏನು ನನ್ನ ಹೆಸರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನನ್ನ ಹೆಸರು ಭಲ್ಲೂಕೇತು" ಎಂದನು ಆ ವಿಕೃತಾಕಾರ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಭಲ್ಲೂಕ ಪರ್ವತಗಳ ಸಮಾಚಾರ ನೀನಿಗೆ ಗೊತ್ತೇನು?" ಎಂದು ಒಂಗಳನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

"ಭಲ್ಲೂಕ ಪರ್ವತಗಳ ಸಮಾಚಾರವೋ?" ಎಂದು ವಿಕೃತಾಕಾರದವನು ನಕ್ಕು, "ನಾನು ಆ ಭಲ್ಲೂಕ ಪರ್ವತಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಅಧಿಪತಿ ಯಾಗಿದ್ದೆವನು. ಒಬ್ಬ ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಂದಾಗಿ ನನಗೆ ಈ ದುರ್ದೇಶ ಬಂದಿದೆ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಈ ಬಂಧನ ದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಆ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ನಿಮ್ಮದಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ವಿಕೃತಾಕಾರ.

ಭಲ್ಲೂಕ ಕೇತು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಒಂಗಳನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಆಸೆ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಎದ್ದು ಕೊಂಡಿತು. "ಈ ಭಲ್ಲೂಕ ಕೇತುವಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ

ಭಲ್ಲೂಕ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಿಧಿ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಬೇಕಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಪಾದವಿಗೂ ಭಾಗ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಅವನು ನನಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಮೆ ಹಾ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಹಂಗಿನಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?" ಎಂದುಕೊಂಡನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸಂಕೋಲೆ ಬಂಧನ ದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ನೀನು ನನಗೆ ಕೆಡುಕು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನುಬಾಗಿ ಏನಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಒಂಗಳ.

ಭಲ್ಲೂಕ ಕೇತು ಆಸೆಯಿಂದ ಒಂಗಳನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, "ಸ್ವಾಮಿ, ಹೇಳಿದ ಮಾತು ತಪ್ಪಿದರೆ ತಲೆ ಒಡೆದು ಸಾಯುವೆನೆಂದು ನನಗೆ ಶಾಪವಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡಲಾರದೆನೆಂದು ಮಾತುಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ, ನಾನು ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದರೇನೇ ಮಾತು ತಪ್ಪಿಯೇನು. ನಂಬಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದನು.

ಒಂಗಳನಿಗೆ ಭಲ್ಲೂಕ ಕೇತುವಿನ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ನಂಬುಗೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಕೊಳೆದ ಬದಿ ಯಲ್ಲಿಿದ್ದ ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಸಂಕೋಲೆ ಯನ್ನು ಗುದ್ದಿ ಮುರಿಯಲು ಮುಂದಡಿ ಇಟ್ಟನು. ಆಗ ಒಂದಿನಿಂದ ಪದ್ಮಪಾದನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ "ಒಂಗಳಾ ! ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ! ದುಡುಕಬೇಡ !" ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

—(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

